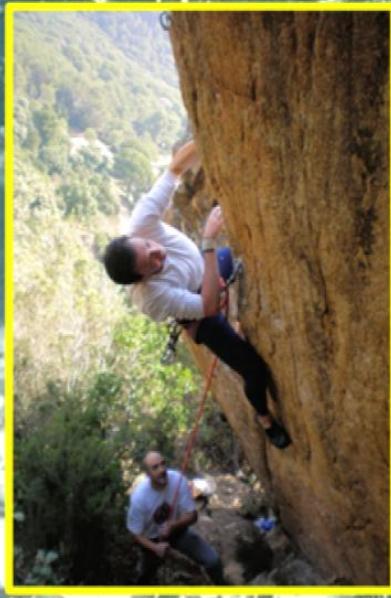
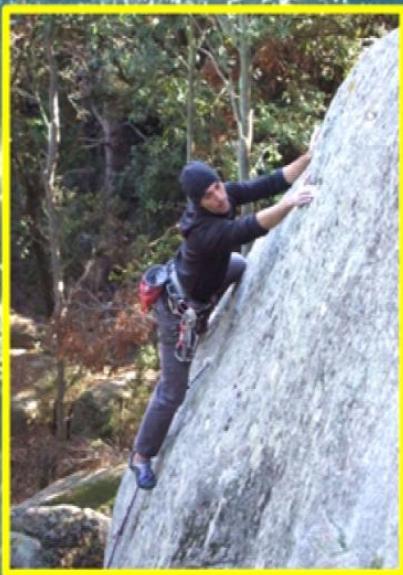

2a Edició

ZONES D'ESCALADA AL MARESME

Mohawk

Reconeixement-No comercial-Compartir amb la mateixa llicència 3.0 Espanya

Sou lliure de:

copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra

fer-ne obres derivades

Amb les condicions següents:

Reconeixement. Heu de reconèixer els crèdits de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciat (però no d'una manera que suggerexi que us donen suport o rebeu suport per l'ús que feu l'obra).

No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Compartir amb la mateixa llicència. Si altereu o transformeu aquesta obra, o en generieu obres derivades, només podeu distribuir l'obra generada amb una llicència idèntica a aquesta.

- Quan reutilizeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.
- Alguna d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obtenuï el permís del titular dels drets d'autor.
- No hi ha res en aquesta llicència que menyscabi o restringeixi els drets morals de l'autor.

Els drets derivats d'usos legítims o altres limitacions reconegudes per llei no queden afectats per l'anterior
Això és un resum fàcilment llegible del text legal (la llicència completa) disponible en els idiomes següents:

Comentaris de l'autor:

Qui viu en l'error sempre és a temps de veure la veritat, però qui es creu amb la veritat absoluta mai serà capaç de reconèixer l'error. De vies retocades al Maresme us en podria dir moltes coses, alhora que podríem parlar de cases adossades dintre del parc natural, vehicles de poca cilindrada però de gran soroll, pistes tancades i obertes al gust del consumidor, caçadors (amb plom ecològic?), brutícia a peu de via i d'altres aberracions.

A finals dels anys 80, s'aprofiten les plaques llises i desplomades que ens ofereix el granit de la zona per fer el mateix que es feia arreu, arreglar la roca a cop d'escarpa i martell. Moltes d'aquestes plaques, autèntics miralls impossibles de pujar fan que el grau es dispari, gràcies als cantells picats. Normalment petites regletes o tendinítics monodits, sempre amb la idea d'imitar els ídols francesos del moment. Evidentment no tots els escaladors de l'època es dediquen a foradar la roca amb finalitats esportives, i als que ho van fer no els hi podem retraire gaires coses, l'eclosió del *freaky* encara havia de definir unes regles (ètica?).

Actualment no resten gaires parets sense escalar / equipar per la comarca. De fet, quan vaig començar a reequipar vies i a equipar-ne alguna, sols quedaven trams de pedra dolenta o llisa, per on la gent havia preferit no obrir-hi res. Sembla ser que a ulls d'alguns vaig cometre el *pecat* d'obrir aquestes línies. On la roca queia a trossos vaig utilitzar la resina sintètica (*sika*) per tal de donar-li consistència (es poden comptar amb els dits d'una mà) i en algunes altres, vaig enganxar alguna petita i dissimulada pedra, ja que o jo mateix havia trencat algun cantell equipant o amb el *sikat* s'evitava un tram de roca dolenta o sorrenca.

A dia d'avui, després de rebre algunes crítiques, he eliminat aquests *sikats* de progressió (que no els que donaven solidesa a alguna llastra). El resultat d'això ha estat que de les tres vies que en tenien, dues ara resten sense encadenar (i així estaran per molts anys, fins que inventin els dits amb ventoses) i l'altra ha passat de ser una via elegant a una via "natural". Sembla ser que d'això en diem evolució, doncs benvinguda sigui... per sort els sikats no deixen gairebé senyal a la roca quan es treuen.

Aquesta és l'última actualització de la guia que *publico*, ja que les últimes crítiques han minat la meva motivació per a seguir treballant per aquesta castigada comarca. Suposo que els que en saben tant seguiran amb la labor de canviar assegurances, sanejar sectors, arreglar camins, ...

Gràcies a tots els que m'heu donat ànims i espero que gaudiu la guia, les pedres, l'escalada i per sobre de tot, la vida.

AVÍS

Gran part de les zones descrites en aquesta guia es troben dintre dels límits del *Parc Natural de la Serralada del Litoral*, i per tant estan sotmeses al Pla de Regulació d'Usos / Pla d'ús Públic, pendent d'aprovació a dia d'avui.

LES ESCOLES OBLIDADES	6
<i>Una petita història</i>	7
<i>Una gran història</i>	10
<i>Les zones d'escalada</i>	13
MONTGAT.....	14
TEIÀ.....	18
<i>La Pedrera</i>	19
<i>Roques del Dinosauri</i>	21
<i>Roca Riera</i>	24
<i>Cantera de roca Riera</i>	29
ROQUES DE L'IGNASI – PREMIÀ DE DALT.....	30
<i>Placa de la Locura</i>	30
<i>Sostre de l'Ignasi</i>	35
<i>Blocs del camí</i>	37
<i>Roca del Gripau Encantat</i>	38
ROQUES DEL CAÇADOR – PREMIÀ DE DALT	40
ROCA JOHNNY DAWES – PREMIÀ DE DALT	45
CANTERA DEL REMEI – PREMIÀ DE DALT	47
LES BANYADORES – CABRERA DE MAR	48
<i>Sector Clàssic</i>	49
<i>Sector Feixes</i>	52
<i>Sector Extramurus</i>	54
<i>El Diapobolo</i>	55
<i>Placa Yosemite</i>	57
<i>Sector Del Lucas</i>	59
<i>Sector Amazònia</i>	60
<i>Sector Mongo</i>	62
THE ROCKS – CABRERA DE MAR.....	65
MONTCABRER - CABRILS	67
CÈLLECS	74
<i>Roques Noves</i>	75
<i>Contravent</i>	87
<i>Ris amb avarícia</i>	92
<i>Can Bronx</i>	94
<i>Transmutació</i>	97
<i>La Placa</i>	99
<i>El Quatre</i>	106
<i>Totxo de la Intifada</i>	108
<i>Tutucà</i>	109
EL BOSC DEL GITANO - ARGENTONA	111
LA PEDRERA DE CALDES	117
LA PARET DEL FAR - CALELLA	120
CAN PALLOFA - PINEDA	125
ROCA DEL DIABLE – EL CORREDOR	128
LLICÈNCIA	131
<i>Avís de Creative Commons</i>	136

Les escoles oblidades

“Maresme es una comarca de la provincia de Barcelona (Catalunya - España), estrecha franja a las vertientes y a los pies de las montañas de la cordillera Litoral —sierras de Sant Matéu, del Corredor y de Montnegre (las dos últimas forman un parque natural)— de playas largas y arenosas dónde afluyen una serie de ríos formadas en las montañas mencionadas. Mataró es la capital de la comarca, que comprende poblaciones con mucha personalidad y vitalidad: Arenys de Mar, Canet de Mar, Calella, El Masnou, Premiá de Mar, Vilasar de Mar o Pineda de Mar, entre otras...”

Aquesta descripció de la comarca del Maresme és la que podem trobar a la tan de moda *Wikipedia*. Per centrar-nos una mica podem dir que aquesta comarca es troba situada sobre el Barcelonès, encerclada per un extens litoral mediterrani, pel Vallès Oriental i la Selva.

Situació del Maresme

El que més ens interessa saber és que el Maresme és una comarca situada entre la Serralada Litoral i el mar, amb un fort desnivell i un recorregut curt, cosa que provoca que no hi hagi cap riu d'aigua permanent si no tot de rieres que porten l'aigua de pluja directament al mar amb força. En aquesta zona la Serralada Litoral és un gran batòlit granític que s'estén fins al nord de les Gavarres. L'erosió del granit en aquest clima humit i càlid tan típic del Maresme provoca l'alteració química de la roca desfent-se en una sorra anomenada sauló que omple la plana fins la mateixa línia costanera. Per tant, per trobar roques escalables cal anar a cercar els blocs granítics menys alterats de les parts més altes de les serres.

Aprofitant aquestes zones on el granit és més bo, s'han creat un conjunt d'escoles d'escalada amb denominadors comuns: escassa alçada (rarament alguna via té més de 25 metres, sent la mitja d'entre 5 i 10 metres), zones d'adherència i equipament de tot tipus (però rarament farem ús d'autoassegurament). També la proximitat a Barcelona fa que moltes d'aquestes escoles sorgissin de la necessitat d'entrenar, donant peu a pràctiques actualment en desús, com pot ser l'ús dels *tallats* o de la resina per enganxar preses, i a l'hora fossin “saquejades” constantment a nivell d'assegurances, una llàstima.

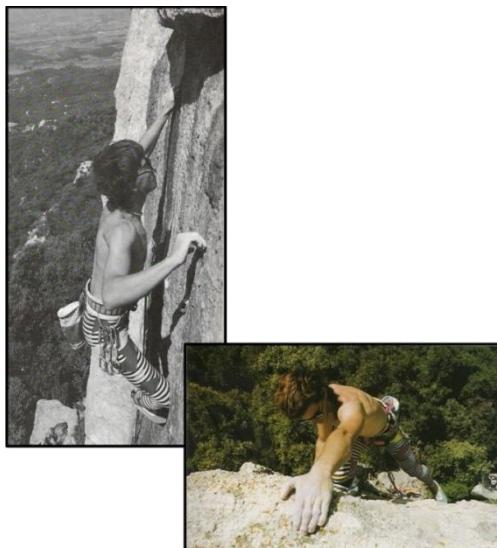
Així que ja sabeu, no espereu trobar un paradís de l'escalada al Maresme, ni vies interminables de continuïtat, més aviat tot el contrari, vies on abunden els passos de bloc, algunes amb no més de 2 *xapes*, i normalment amb el grau *apretat*...

Cal esmentar, tot i que no es tracti en aquest petit recull, que el Maresme té una de les zones de *bulder* més importants de Catalunya (Can Boquet), de la que trobareu molta informació a la guia anàloga que van fer en Ferran Guerrero i en Fèlix Obradó. També existeixen altres zones menys conegudes i més petites per a la pràctica d'aquesta modalitat com: Teià, Premià, Bosc del Gitano, Can Bruguera, etc. Del Bosc del Gitano esmentarem alguna dada ja que no existeix bibliografia.

Una petita història

Cap a l'any 1989 era habitual anar el cap de setmana d'excursió amb els nostres pares. En una d'aquestes excursions vam decidir pujar el Turó de Cèlecs, un dels punts alts de la serra de Sant Mateu, quina va ser la nostra sorpresa al veure que just sota aquell cim hi havia gent escalant, aquell esport que jo sols havia vist als *Extrems* del meu germà i que no m'havia deixat indiferent. El cap de setmana següent hi vam tornar simplement per veure la gent enfilant-se per aquelles parets llises. Al baixar a l'ermita de Sant Bartomeu (on encara es podien fer barbacoes), la velleta que s'encarregava de "mantenir l'ordre" ens va dir que ella venia les ressenyes per 25 pts, i així vam aconseguir les nostres primeres ressenyes, que no vam poder aprofitar fins 2 anys després, quan vam aprendre de que anava allò de l'escalada.

Com bona part dels barcelonins del nord, vallesans i escaladors del Maresme, vam fer els nostres primers passos verticals en aquestes plaques de Cèlecs, gràcies a la feina de gent de Mataró, com en Mingo Nieto, en Pep Botey, en Martí Montserrat o l'actiu Jordi Pou, seguits de prop pels germans Estrader, en Toti Vales, i en Ramon Reina, entre d'altres, pel que fa a l'apertura i encadenament de vies. Fins hi tot, durant un temps altres escaladors es van interessar per provar aquelles vies i poder obtenir algunes fotografies, com les que va publicar l'Eduard Viana a l'*Extrem 32*, on apareixia l'Àlex Ramon al sector del Contravent, o les de l'*Extrem 28*, del que més tard parlarem.

Fotografies de l'E. Viana al Contravent (Cèlecs)

Anys més tard i gràcies a rescatar un vell Extrem (número 23) vam descobrir que s'havien obert vies a Premià de Dalt, una zona anomenada Sant Mateu?, allí hi vam trobar unes terribles plaques impossibles d'escalar per nosaltres, i mireu quins graus que hi apareixien a la ressenya original:

INFO-FREE

■ SANT BENET
 □ Tocho Macana
 — «Malditas Dolomitas» 6b.
 Abierta y primera por:
 Julio Durán y Cisco
 Gascó

SANT MATEU

Zona de granito cercana a Cellacs. Para llegar debemos de ir hasta el Ayuntamiento de Premià de Dalt. Una vez allí se toma la calle que sube por la izquierda y en la primera curva pronunciada que hay, sale un camino que nos lleva a los bloques, a unos cinco minutos del coche.

■ PLACA DE LA LOCURA
 — «Figura de Soledad» 6a/b
 — «Príncipe y Fira» 6a
 — «Espina dorsal» 6a
 — «G.O.T.» 5
 — «Armonía» 5 +
 — «Boreal» 5
 — «Minor» 5 +
 — «Squitz» 4 +

■ «Galáctica» 5
 — «Está bien» 5
 — «Estrella polar» ?

■ TECHO DE IGNACIO
 — «Techo por la derecha» 6a
 — «Techo por la izquierda» 5 +
 — «Techo por el centro» 5 +

■ BLOQUES DEL CAMINO
 — «Cosmos» 5 +
 — «Potus» 6a +
 — «Coco» 5
 — «Cómica» 6a
 — «Orión» 5
 — «Escarcha» 5 +
 — «Láctea» 4

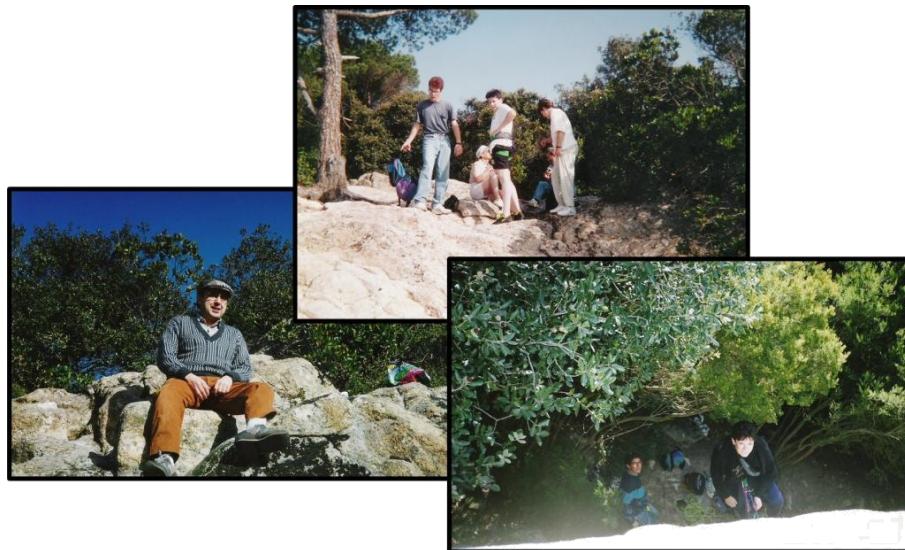
VALL DE BOHI

En la zona del Vall de Bohí se han abierto un buen número de nuevas vías, las cuales reseñamos a continuación:

■ PARED DE L'ESTANY DE TUMENEJA
 — «El laberint de Mórià».

Detall de l'Extrem 23

Si algú ha provat alguna d'aquestes vies es farà un tip de riure (Roques de l'Ignasi), actualment estan cotades de 6b+/6c i molta gent diu que estan *apretades*.

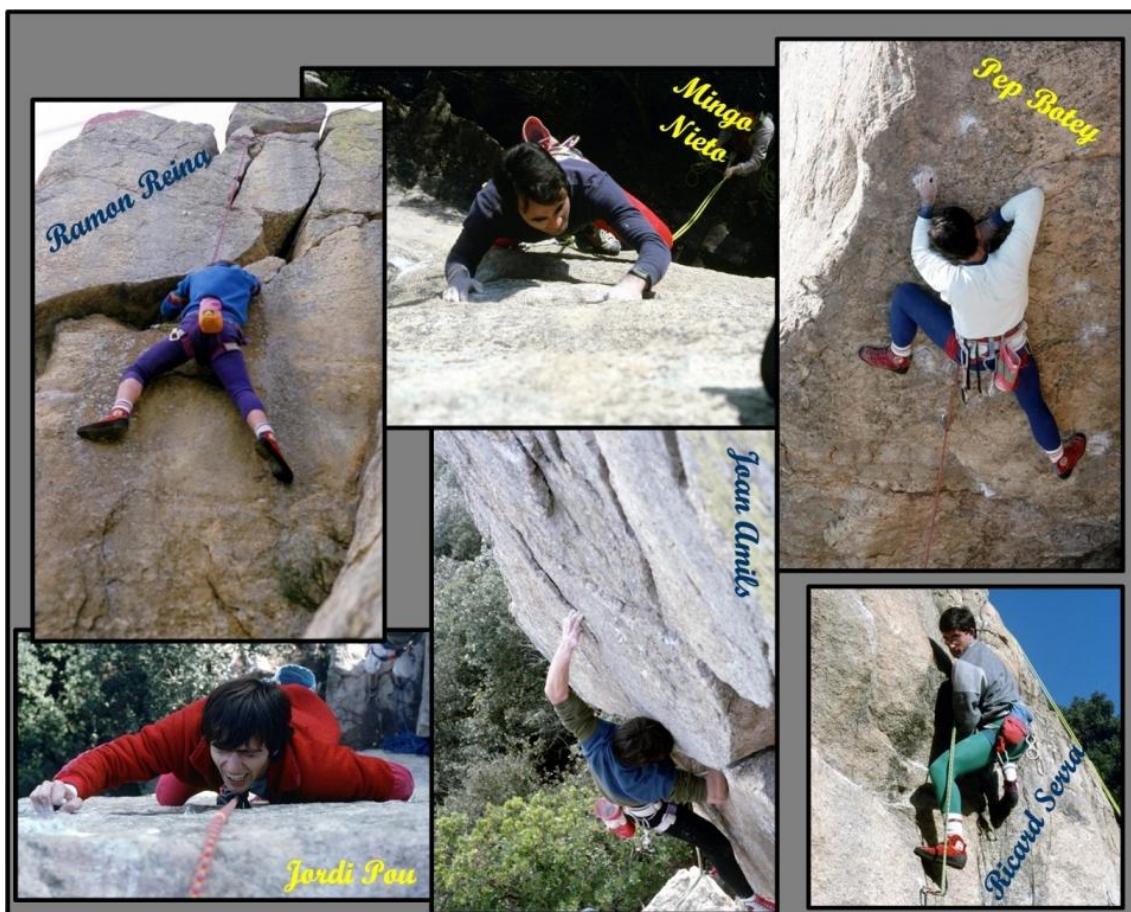
Escalada familiar a Cellecs

Amb la meva arribada al Maresme, com a habitant, he anat descobrint altres zones, com per exemple Teià, o retornant a llocs que no m'havien agratat gens, com per exemple la

tan de moda zona de les Banyadores. Menció especial, tot i no estar pròpiament dins dels límits del Maresme, és la zona d'escalada de Montbató, lloc d'entrenament de bona part dels escaladors de Badalona, com en Rafa Comino, l'Enric Camacho, en Joan Boter entre d'altres. Aquesta zona també l'he inclòs en el recull per proximitat geogràfica i perquè no dir-ho per *carinyo*, ja que de jove m'hi havia passat alguna tarda fent bulder.

Tot el que s'havia equipat pel Maresme als anys 80 va ser recollit per primera vegada pel malaurat O. Majó i pel Ll. Estrader a la revista **Cingles** (Febrer, 1988). En aquest recull de tres pàgines titulat *Maresme "Free"* se'ns parlava de l'escola de Cèlecs, de la dura escola de recent creació de Caldetes i dels sectors recentment oberts de Premià de Dalt, així com de nombroses escoles actuals de bloc. Però la presentació en societat del Maresme va ser a l'**Extrem** número 28, de la mà de l'Andreu Calvó. En ell ja hi sortien les ressenyes de Teià, Banyadores, Premià i s'esmentaven els possibles vuitens de la dura escola de Caldetes. El títol de l'article era "*Maresme, Sol y Granito*" i comptava amb ressenyes ben dibuixades dels diferents sectors.

Josep Escoda

Part dels promotores de l'escalada esportiva a Cèlecs, anys 80, tot i faltar

noms com en Martí Montserrat o en Toti Vales

(Imatges cedides per en R. Reina)

Una gran història

Primer de tot voldria felicitar a l'amic Josep Escoda pel seu meticulós i meritori treball de recopilació de ressenyes i dades històriques de les zones d'escalada del Maresme. Efectivament, coincideixo amb ell quan ens diu que les escoles de la comarca han estat les grans oblidades. Fins fa poc, i abans que renaixessin de l'oblit dels temps Can Boquet i també les Banyadores gràcies a Esports Dom, fet inimaginable fa 20 anys, el Maresme es caracteritzà per ser unes zones d'escalada desconegudes i marginals, amagades sota l'omnipresent ombra de les escoles de tota la vida, més pròximes a la metròpoli (Montserrat, Sant Llorenç, Castelldefels, el Figaró...).

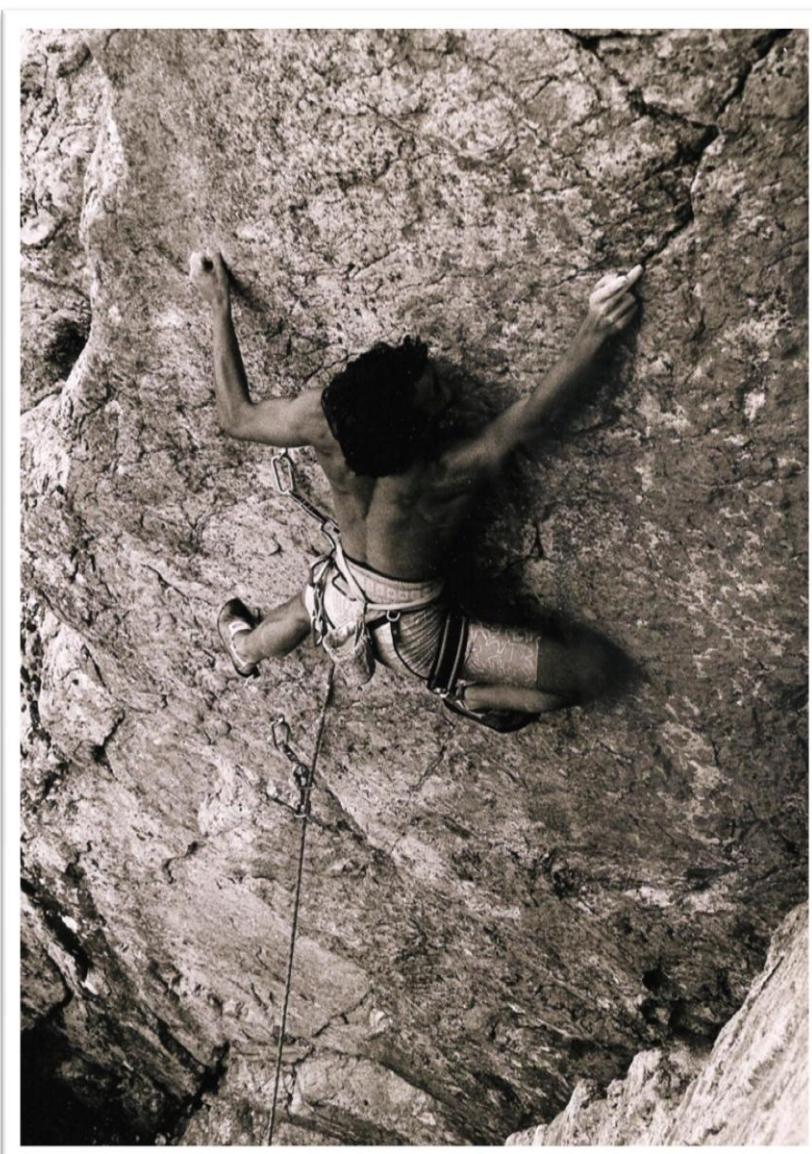

Foto superior: Ll. Estrader a la Ninota, 7b+/7c

El naixement d'aquesta guia específica del Maresme suposa un fet novedós i al meu entendre molt necessari. Amb permís de l'autor, també representa un merescut homenatge a totes aquelles generacions d'escaladors, alguns anònims, que han deixat la seva empremta pels blocs i parets de la comarca, netejant camins i obrint traces

verticals, algunes d'elles molt estètiques que amb el pas del temps s'han convertit en magnífiques "clàssiques".

La guia constitueix una eina molt útil tant pels escaladors locals com pels foranis que ens orienta i situa en la seva justa mesura dins del microcosmos *FREE* maresmenc. A títol d'exemple, per a mi ha estat una agradable sorpresa veure que a Pineda de Mar també s'escala, concretament a Can Pallofa. Si ens remuntem a la història, observem que la majoria de vies esportives de Cèlecs i algunes de les Banyadores es van gestar a la dècada dels 80. El *free climbing* va sorgir amb molta força a la nostra comarca. Cèlecs i, amb menys intensitat, les Banyadores, Premià de Dalt, Caldetes i el Bosc del Gitano, i també Can Boquet van entrar a formar part d'aquest procés revolucionari. Sota la influència directa del llibre de culte de George Meyers "*Escaladas en Yosemite*" s'obrien vies de dificultat com la "Ninota" de Cèlecs (7c), entre d'altres; recordo vagament com un succès rellevant la primera ascensió absoluta d'aquesta via a càrrec d'en Pep Botej. Avui en dia, la "Ninota" és una gran clàssica i un referent intemporal de dificultat.

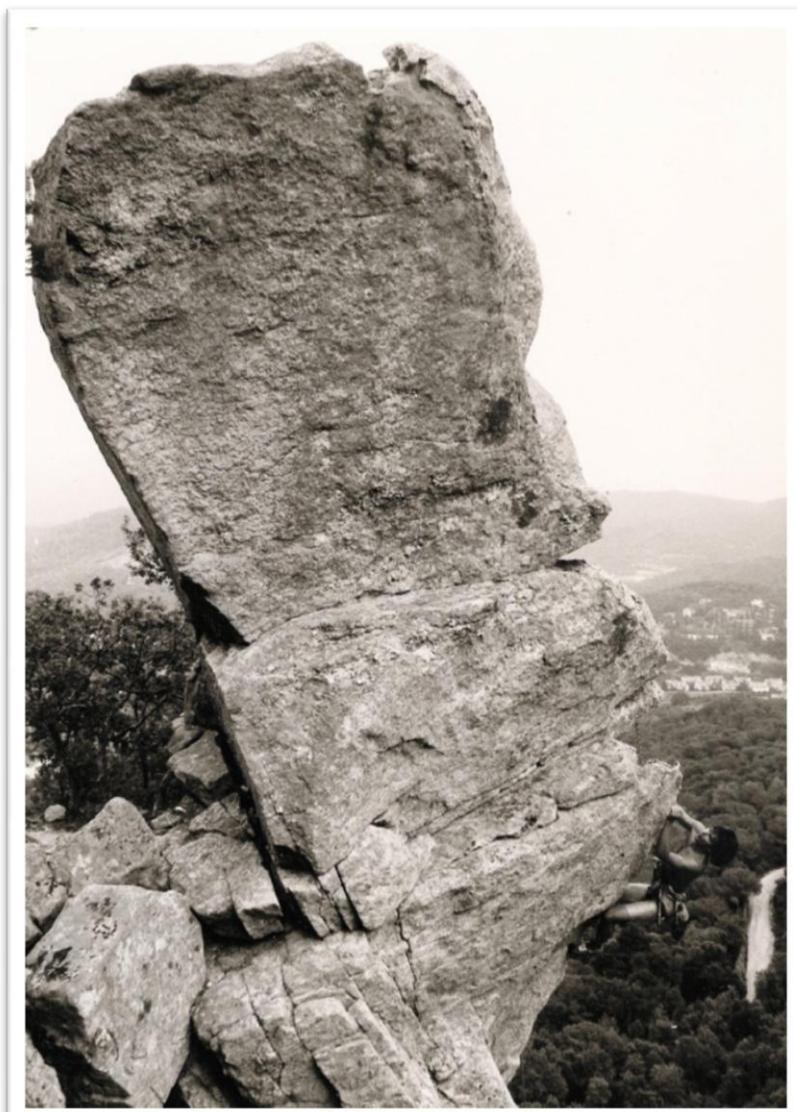

Foto superior: Ll. Estrader l'agulla de Cèlecs

Tal i com recull la introducció escrita per Jordi Pou en el llibre “*Barcelona y alrededores*” de Luis Alfonso i Xavier Buxó, a principis dels anys 80, Pep Botey, Jordi Pou i Mingo Nieto, al més pur estil yosemític (pantalons blancs acampanats i samarretes ratllades), varen ser els autèntics artífexs d'aquella revolució local i els autors de la gran majoria de vies esportives de Cèlecs. Posteriorment, s'afegí amb entusiasme a aquest grup pioner una nova “plèiade” d'escaladors molt joves, majoritàriament de Mataró, lectors compulsius de revistes especialitzades (Extrem i Desnivell), admiradors del “monstre” francès P. Edlinger, fanàtics del magnesi, dels peus de gat i, com no, de les estridents i rocambolesques malles de colorins (entre d'altres, Ricard Serra, Toti Vales, Martí Montserrat, Joan Amils, Lluís Galcerán “Ludo”, David Caldeira, Marçal Boquet, Joan Estrader, Oriol Floriach...).

S'obrien més vies de dificultat a les Banyadores (sector *Mongo*), Premià de Dalt i Caldetes, que fregaven el 7c, algunes d'elles amb els qüestionats picats. La influència dels francesos també es va posar en evidència. Al·lucinàvem amb els “monodits” i els “biduàs” (la Bux Teni (7c) de les Banyadores i la Spit Hortera (7b) a Premià de Dalt són fruït d'aquestes “anades d'olla” si em permeteu l'expressió). Les diferents zones conformaren pels escaladors locals un excel·lent camp d'experimentació i d'entrenament que els permeté afrontar amb seguretat i amb una bona base física i psicològica nous reptes més enllà de les nostres fronteres comarcals. No oblidem que moltes vies del Maresme es distingeixen per la seva dificultat tècnica i algunes d'elles per la seva explosivitat, tot i que no deixa de ser sorprendent la manca de vuitens, barrera mítica i infranquejable a la dècada dels 80.

Amb el pas del temps, els escaladors locals ampliaren els seus horitzons. S'obrien noves vies esportives fora de les nostres contrades, primer a Terradets (Via del Txaco, Pibe mongo, 1985 aprox.), i més endavant a Montgrony, Centelles (actual Collsuspina), Pedraforca (via de l'Hèretge, 1988), Roc de la Lluna, Montserrat, etc. Alguns d'aquests escaladors que varen iniciar-se a Cèlecs i al Bosc del Gitano a principis dels 80, continuen actius i vinculats amb un nivell excel·lent al món de la muntanya, fet que demostra la importància que han tingut en l'aprenentatge de molts les modestes i entranyables escoles de la nostra comarca.

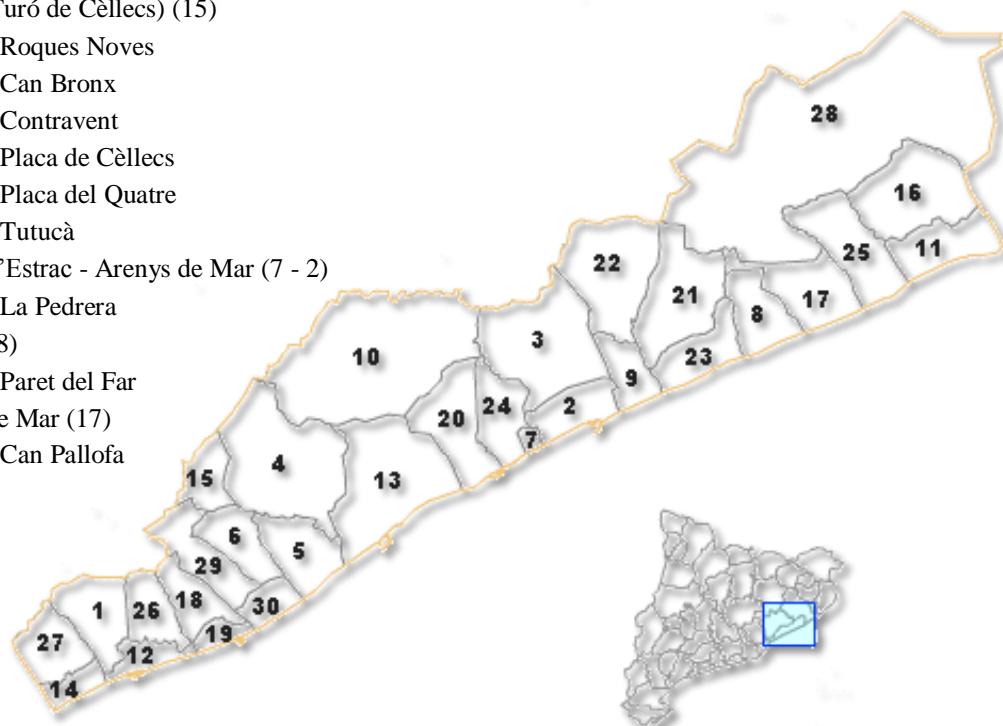
No voldria acabar aquestes línies sense recordar alguns amics d'aquella època inicial de canvis convulsius, que malauradament ja no són entre nosaltres: l'Oriol Majó (l'hèretge), en Teni i en Lluís Varela.

Llorenç Estrader

Les zones d'escalada

Aquest recull agrupa un conjunt d'informació referent a les següents zones geogràfiques:

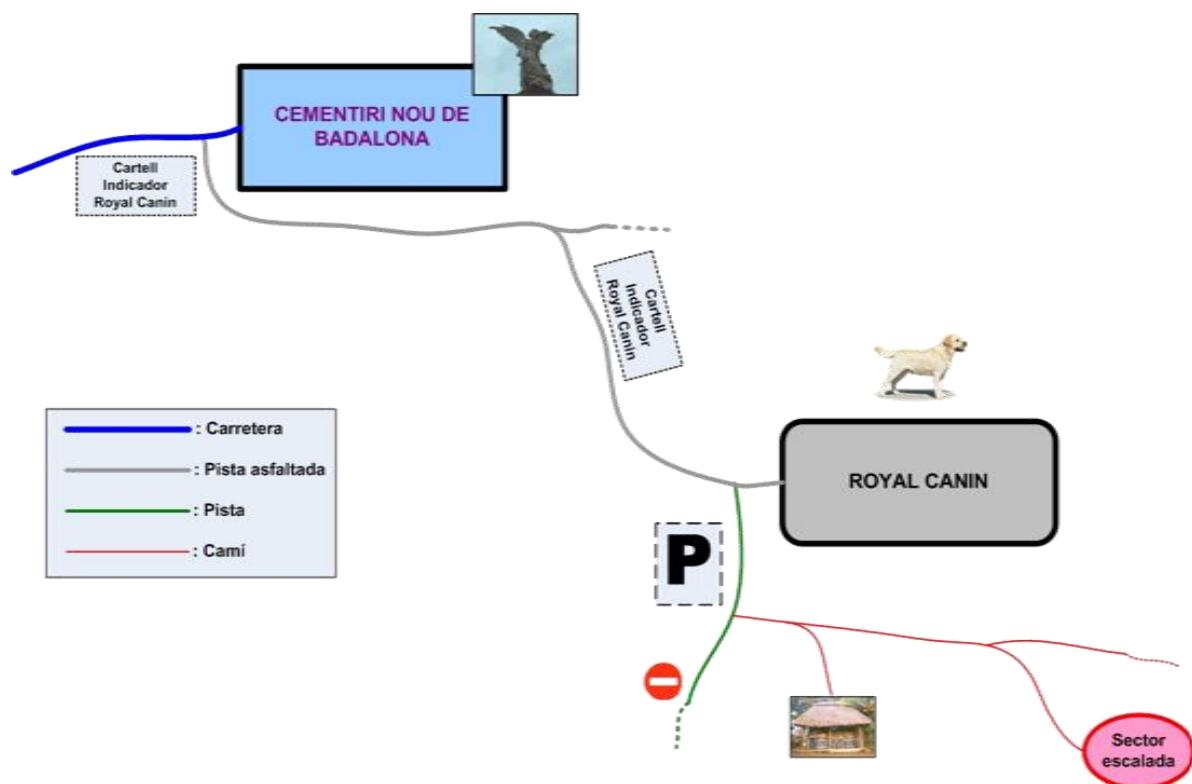
- Montbat - Badalona (14)
 - Sector de Montbat o les Guixeres
- Teià (26)
 - La Pedrera
 - Roques del Dinoaure
 - Roca Riera
 - Cantera de Roca Riera
- Premià de Dalt (18)
 - Roques de l'Ignasi
 - Placa de la *locura*
 - Sostre de l'Ignasi
 - Blocs del camí
 - Roques del caçador
 - Roca Johnny Dawes
 - La cantera del Remei
- Cabrera - Cabrils - Argentona(5 – 6 - 4)
 - Les Banyadores
 - Sector Clàssic
 - Sector Feixes
 - Sector Extramurus
 - Placa Yosemite
 - El Diapobolo
 - Sector del Lucas
 - Sector Amazònia
 - Sector Mongo
 - Carena de la Feu
 - Montcabrer
 - El Bosc del Gitano
- Òrrius (Turó de Cèlles) (15)
 - Roques Noves
 - Can Bronx
 - Contravent
 - Placa de Cèlles
 - Placa del Quatre
 - Tutucà
- Caldes d'Estrac - Arenys de Mar (7 - 2)
 - La Pedrera
- Calella (8)
 - Paret del Far
- Pineda de Mar (17)
 - Can Pallofa

Montgat

Petita zona d'entrenament de noms il·lustres del Centre Excursionista de Badalona (CEB), com en Rafa Comino o l'Enric Camacho (*Endika*), entre d'altres. Fa anys que és utilitzada per la gent dels voltants com a sector per passar una tarda agradable fent bulder o escalant, i a l'hora escola iniciàtica del mateix CEB.

Fa anys l'ambient era una mica irrespirable, donat que els terrenys que l'envoltaven eren una deixalleria, però des de que resta el terreny recuperat és una zona força agradable, a la que la gent de Badalona li té un especial *carinyo*.

Aproximació: Hem d'aconseguir arribar al cementiri nou de Badalona (Les Guixeres), el millor és agafar el lateral de la pota nord (B-20) i baixar cap a Badalona per la carretera de la Conreria, fins veure la carretera que puja al cementiri. Just a la porta del cementiri surt una petita carretera a la nostra dreta que ens mena a la zona d'entrenament del *Royal Canin*. Just abans d'arribar-hi agafem una pista a la nostra dreta i deixem el cotxe als 20 metres, en una esplanada. Vigilar una nova pista que rodeja el *Royal Canin*, aquesta no és, és l'anterior!

Baixem uns 10 metres i a la nostra esquerra surt un caminet que si el seguim en baixada ens deixarà sobre el sector (ignorar un corriol a la dreta que porta a una cabana!). Veure plànol. 5 minuts caminant. Bon lloc per a nens.

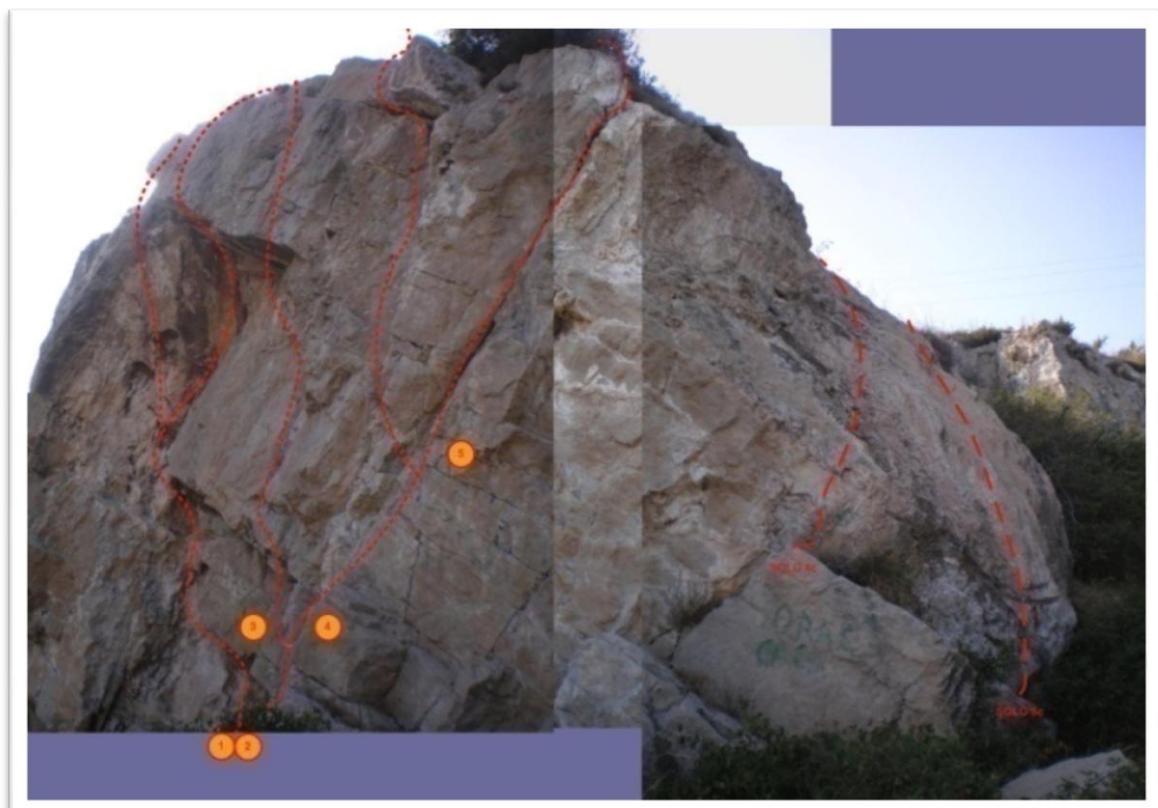
Orientació: Orientació oest, ombra ideal a les tardes d'estiu o sol als matins d'hivern.

Equipament: Recentment han estat reequipades les vies més emblemàtiques del sector amb parabolts, de la mà d'en F. Sunyol i gent del CEB. Resten línies de bulder amb algun buril, millor provar-les amb la corda per dalt. Les reunions s'han de muntar sobre tres parabolts amb una baga ben llarga per evitar el fregament.

Tipus d'escalada: A la dreta del sector hi podem trobar un bulder de picats que val la pena visitar i entendre com entrenaven els escaladors més forts dels 80. A la part central hi trobarem un parell de vies que sempre s'han fet sense corda i la resta de vies resten equipades. Aquí hi predomina la fissura i la regleta amb un calcari netejat pel pas d'escaladors. Les vies més dures tenen cantells retocats o picats.

Alçada: Les vies equipades tenen uns 15 metres, la resta sobre els 5 metres.

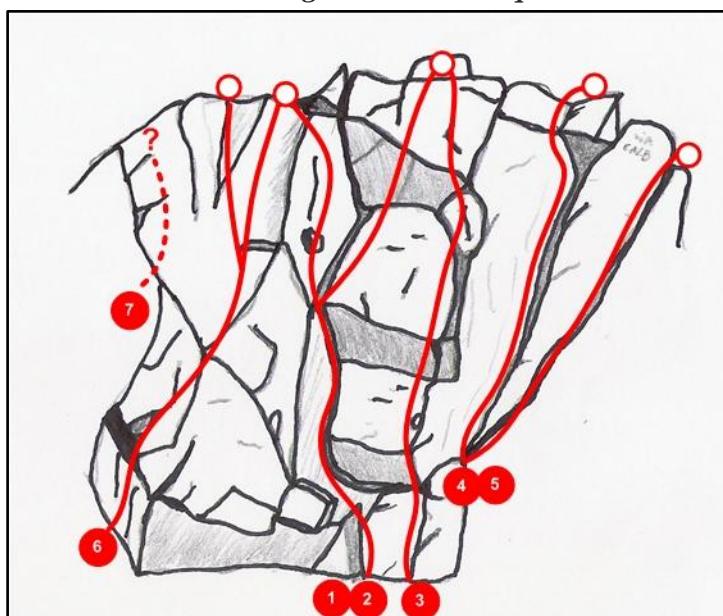
Material: 8 cintes i una baga llarga per a la reunió del cim.

Fotos superior: Ressenyes provisionals de Montgat

Comentaris de les vies:

Sector Montgat Central i Esquerra

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Via de la fissura	6b/6b+	Bonica entrada de fissura i sortida per una placa vertical de bon calcari.
2	Via del sostre	6c/7a	Entrada compartida amb l'anterior via i sortida del sostre amb dos picats i un llançament a una bona llastreta.
3	Jesús Barrientos	6a+	Via molt maca que segueix una fissura i supera el sostre per la part més estreta i amb grans cantells.
4	Del sostret	5c	Fissura que queda tancada per un dau que ens obliga a sortir per l'esquerra.
5	CALB	5b	Via assequible de fissura.

A la part de la dreta hi ha unes plaques que es poden realitzar amb corda per dalt o sense, cotades de 4c i 5c (veure fotos de les ressenyes).

Fotos superiors: Loren a la Jesús Barrientos, 6a+ i Mohawk a la via del sostre, 6c/7a

Sector Montgat Esquerra

Num.	Via	Grau	Comentari
6	Sostre de l'esquerra	6c	Entrada molt desplomada sobre picats i fissura, i sortides de placa per l'esquerra o per l'esperó.
7	z?	z?	Via inacabada a dia d'avui, amb un pas fi de placa a dalt, vigilar la reunió actual de dos burils precaris.

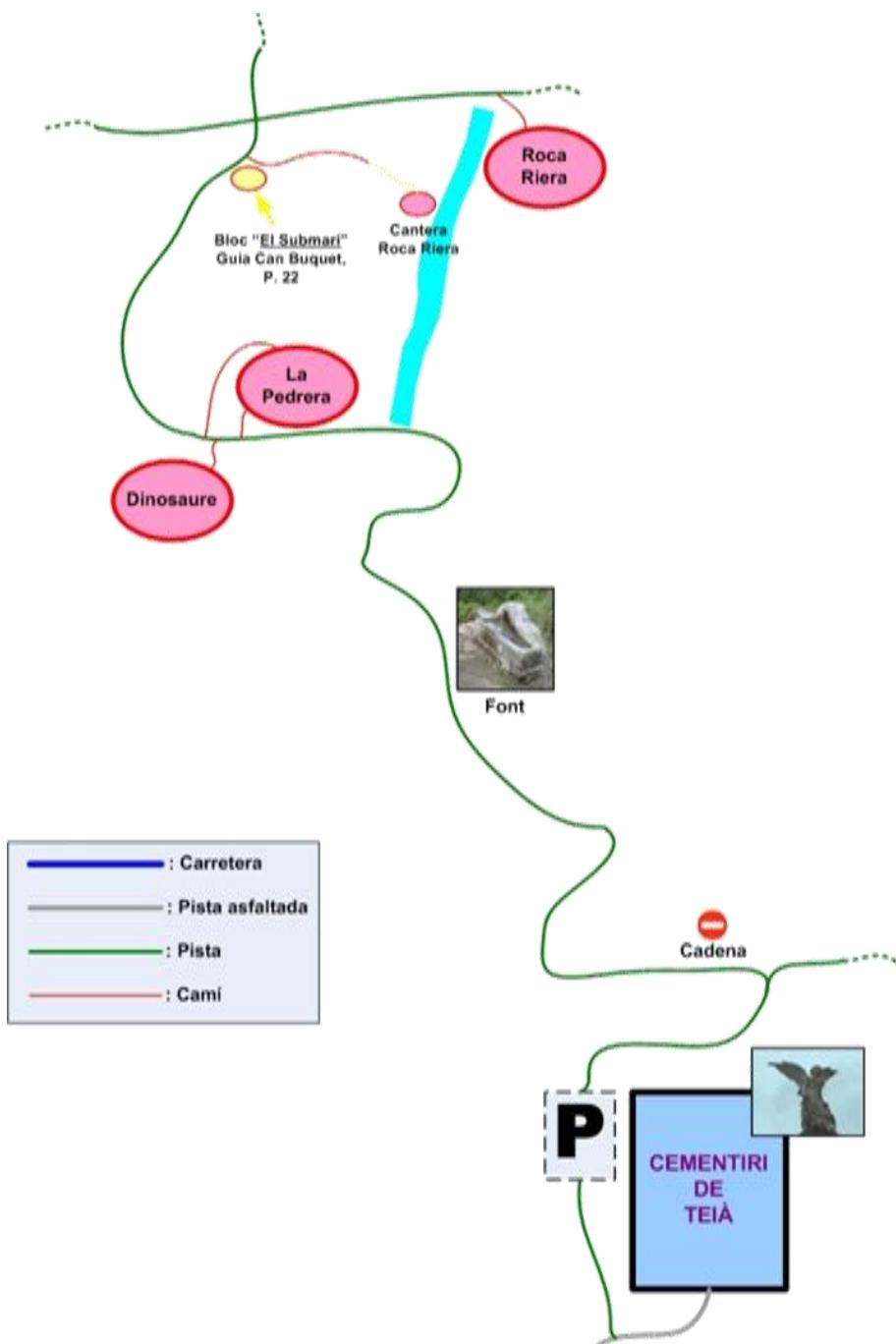

Fotos superiors: Mohawk a la via del sostre, 6c/7a

Teià

Conjunt de blocs de poca alçada escampats pel bosc. Hi destaquen tres sectors: La Pedrera, les roques del Dinosaur i Roca Riera. El granit és de mitjana qualitat i s'hi combinen tècniques plaques d'adherència i regletes amb bones fissures. Cal destacar que existeix alguna via d'artificial acrobàtic a Roca Riera, així com una gran quantitat de preses *sikades* a mode de rocòdrom en algun bloc fetes a principis dels 90...

Com a recomanació cal evitar les èpoques en que la processionària del pi és eruga, ja que tot el bosc està infectat. Si no sou aprehensius cap problema...

La Pedrera

Aproximació: Arribem a Teià des de la C-32 o la N-II, anem pujant per l'avinguda principal del poble i seguim els indicadors que ens porten al cementiri, un cop allí aparquem el cotxe. Del pàrking surt un corriol que en pujada ens mena a una pista forestal. Si no el trobem, de darrera el cementiri sols cal agafar la pista de la nostra esquerra que té una cadena. Als 10 minuts de forta pujada trobarem una font a la nostra dreta. Seguim pujant i després d'una pronunciada corba el camí deixa de pujar, a la nostra dreta queda el sector de la Pedrera, amagat sota els arbres (15 minuts). Bon sector per als nens si suporten la pujada. Podem accedir dalt per un camí que surt de davant del següent sector.

Orientació: Sud-est, però es troba amagat entre els arbres i hi ha ombra gairebé tot el dia.

Equipament: Parabolts en perfecte estat i reunió amb cadena, reequipat recentment per la gent d'Esports DOM amb subvenció del Club Excursionista Teià.

Tipus d'escalada: Fissures perfectes, ja que és una cantera abandonada. Tram superior de sauló, a tenir en compte si sortim per dalt fins l'arbre.

Alçada: 15 metres

Material: 6 cintes.

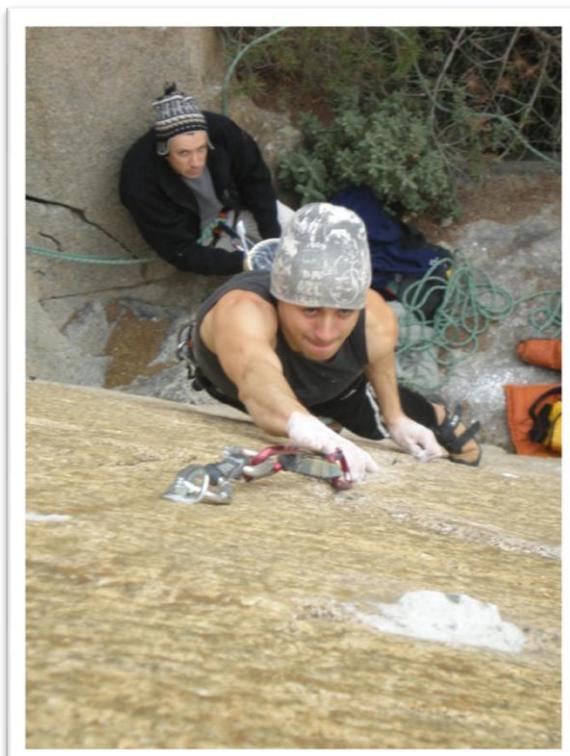
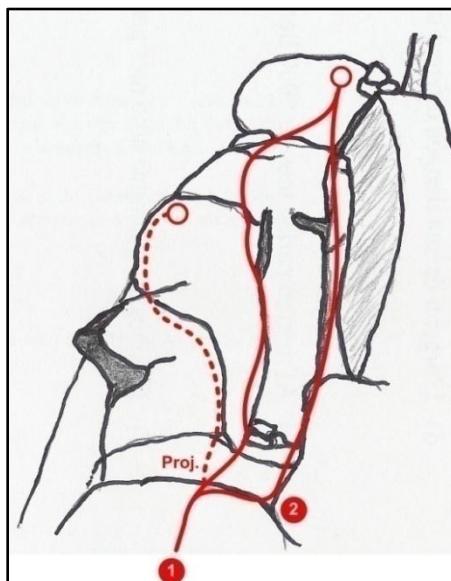

Foto superior: Zombi a l'antiga Les Urpes del Gat, 7a/7a+

Comentaris de les vies:

La Pedrera

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Les urpes del gat	6b+	Fissura cega i placa llisa, la clau és la col·locació de peus entre la segona i quarta xapa. Tecnovia nascuda d'una línia d'artificial. Abans tenia un <i>sikat</i> que permetia fer un dinàmic molt elegant, però es va traure obligant a acabar la via per una sorrenca fissura; a l'esquerra a partir de la quarta xapa. En algun punt encara hi resta sika perquè no s'esmicoli la fissura.
2	Diedre cantera màgica	5a	Elegant diedre fissurat, llàstima de la part superior una mica sorrenca.

Existeix un projecte a l'esquerra que espera ser equipat, de moment es pot fer amb corda per dalt i ronda el 6a.

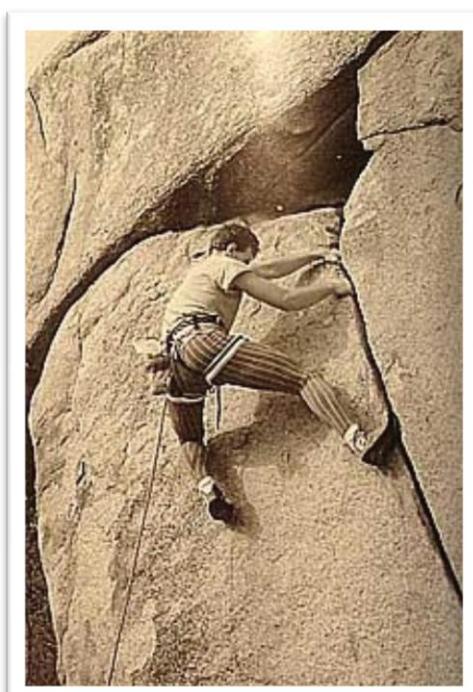

Foto superior: Foto d'època a la Roca del Dinosaur (© A. Calvó)

Roques del Dinosaur

Aproximació: Just abans de deixar la pista per entrar al sector anterior, davant nostre veiem una acumulació de blocs (el mirador del Dinosaur), un corriol baixa per sota d'ells i ens deixa davant de les vies (Roca del Dinosaur).

Orientació: Totes les orientacions.

Equipament: Parabolts i cadenes, alguna via vella amb burils. Reequipament a càrrec d'Esports DOM amb subvenció del Club Excursionista Teià.

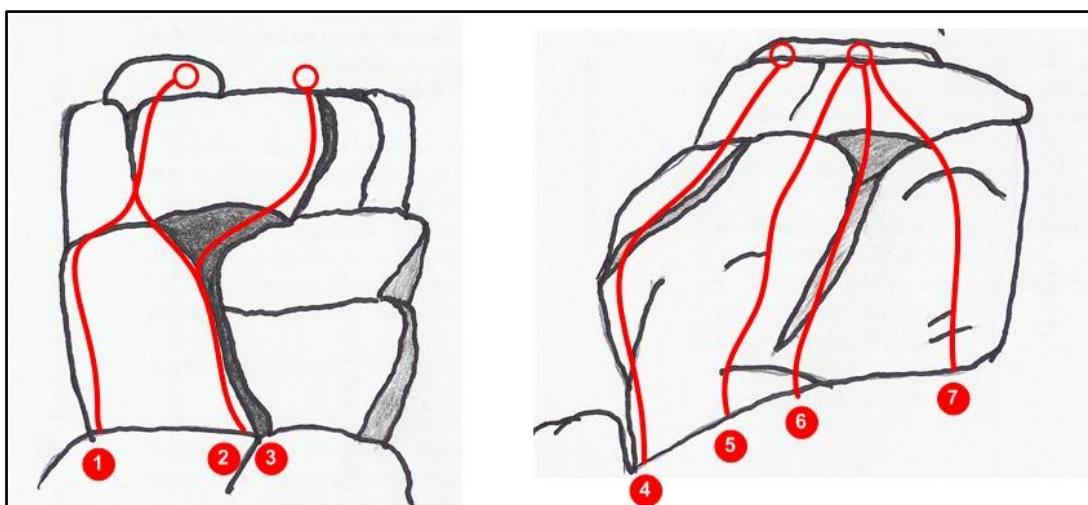
Tipus d'escalada: Petites regletes o fissures.

Alçada: 8 metres.

Material: 8 cintes, pot ser útil alguna placa recuperable per assegurar algun bloc alt.

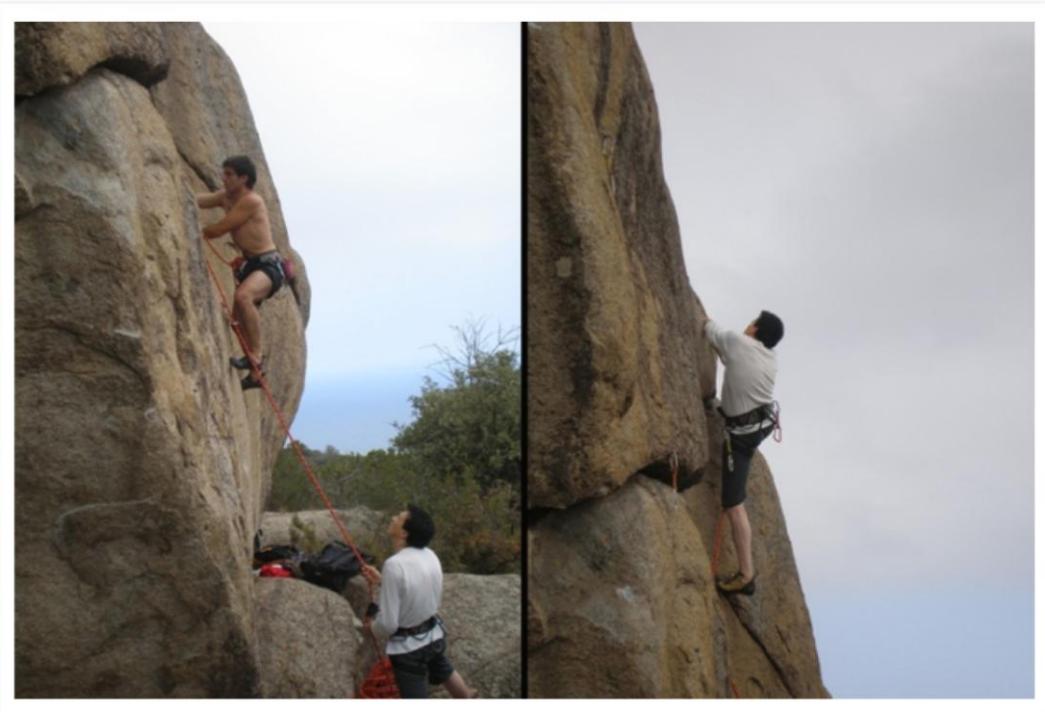
Comentaris de les vies:

Roca del Dinosaur

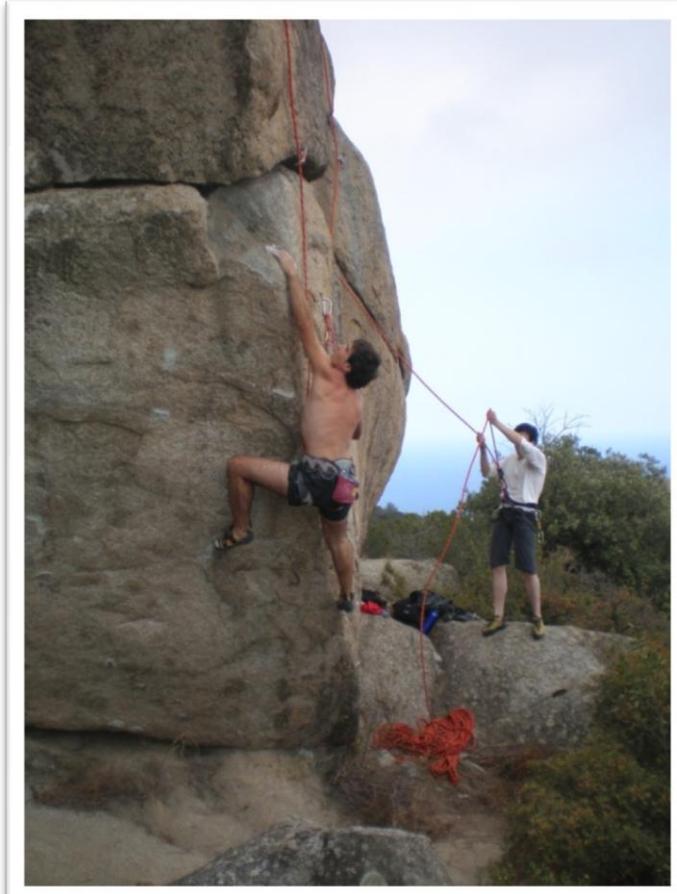
Num.	Via	Grau	Comentari
1	Directa Talón	6c+	Entrada de petites regletes per situar-nos sota la fissura de sortida. Aquí cal utilitzar bé el taló per evitar perdre l'equilibri. Segon parabolit difícil de xapar.
2	No te olvides el Talón	6a+	Un cop passada la fissura inicial, fem un flanqueig i ens trobem amb la fissura de la Directa Talón.
3	Empotramientos	6a/6a+	Bonica fissura on es pot escollir la versió bavaresa o encastament.
4	Ráscame la barriga	6a	Bonica bavaresa, comença sobre la pedra. Si la començeu al terra és 6c, amb encastament dolorós, però vigileu la caiguda (directe a la pedra de sota).
5	Calla Hobbo	6b	Via d'adherència i regletes, recomanable.
6	Prabhupada	5c	Via similar a l'anterior però al ajudar-nos del diedre es torna més assequible. La línia de parabolts està un pèl desplaçada a la dreta.
7	?	6a+	Gairebé un bloc, passos de petites regletes i adherència. Maca, però cal netejar una mica la molsa de la sortida.

A l'esquerra existeix una travessa de *sikats* força dura, a mode de rocòdrom.

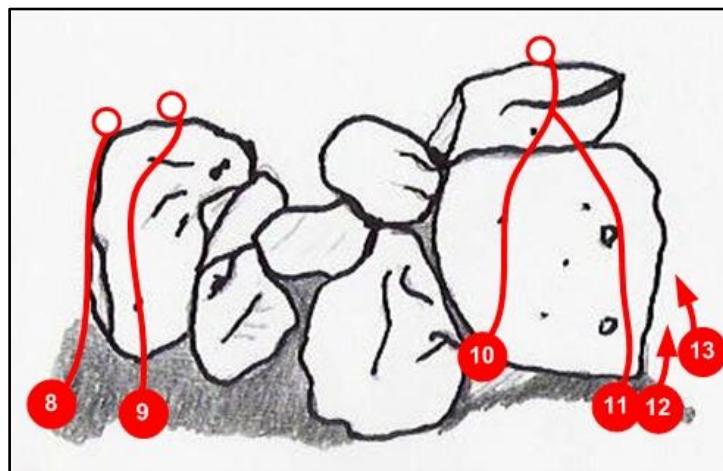
Fotos superiors: Oriol i Mohawk a Empotramientos, 6a/6a+

Foto inferior: Oriol a la Directa Talón (6c+)
abans del reequipament

Comentaris de les vies:

El mirador del Dinosaur

Antigues vies per practicar l'artificial de burí són avui dia complicats passos de bloc, alguns amb sikats de finals dels 90 i altres de roca natural. Tots tenen un denominador comú, de tres a quatre metres d'alçada i dificultat molt elevada...

Es pot pujar amb una curta grimpada dalt dels blocs per col·locar la corda, ja que la caiguda és força dolenta.

Num.	Via	Grau	Comentari
8	?	?	Placa mirall de difícil entrada i encara més difícil continuació... Possibilitat de fer <i>top rope</i> des d'un parabolt. Burils sense placa.
9	?	?	Brutal desplom tallat per una ínfima fissura. Hi trobarem un burí molt precari i un parabolt a mode de reunió.
10	?	5c	Placa natural (sikats eliminats) de regletes amb una sortida espectacular pel mig del desplom. Apta pel <i>crash-pad</i> tot i tenir una reunió de dos burils dalt de tot. Hi trobarem dos burils amb placa.
11	?	7a/7b	Placa llisa amb cantells sikats, entrada difícil i llançament per enllaçar amb l'anterior línia. Burils sense placa.
12	?	?	Línia prefabricada amb cantells sikats, segueix l'esperó desplomat. Sols <i>crash-pad</i> .
13	?	6c	Similar a l'anterior però més assequible. Sols <i>crash-pad</i> .

Roca Riera

Aproximació: Des del sector de la Pedrera, seguim pujant per la pista forestal uns 5 minuts, a la nostra esquerra podrem veure un crist en una roca. Passarem un bloc per fer bulder a la nostra dreta (el Submarí, p.22 de la guia de Can Buquet) i als 10 metres veurem que surt un camí que entra al bosc, a la dreta, el seguim. Al cap de 100 metres, en una clariana, podrem veure la part alta de Roca Riera a la nostra dreta. La podem rodejar per la seva dreta (veure croquis). Si el peu de via es neteja més serà un molt bon lloc per a nens, ja que fa com una espècie de laberint de blocs força acollidor, de moment millor esperar. En total uns 20 minuts de pujada.

Orientació: Est, però a l'estar la paret gran encaixonada tindrem ombra fins les 12 del migdia.

Equipament: Parabolts i burils sense xapa a les vies d'artificial.

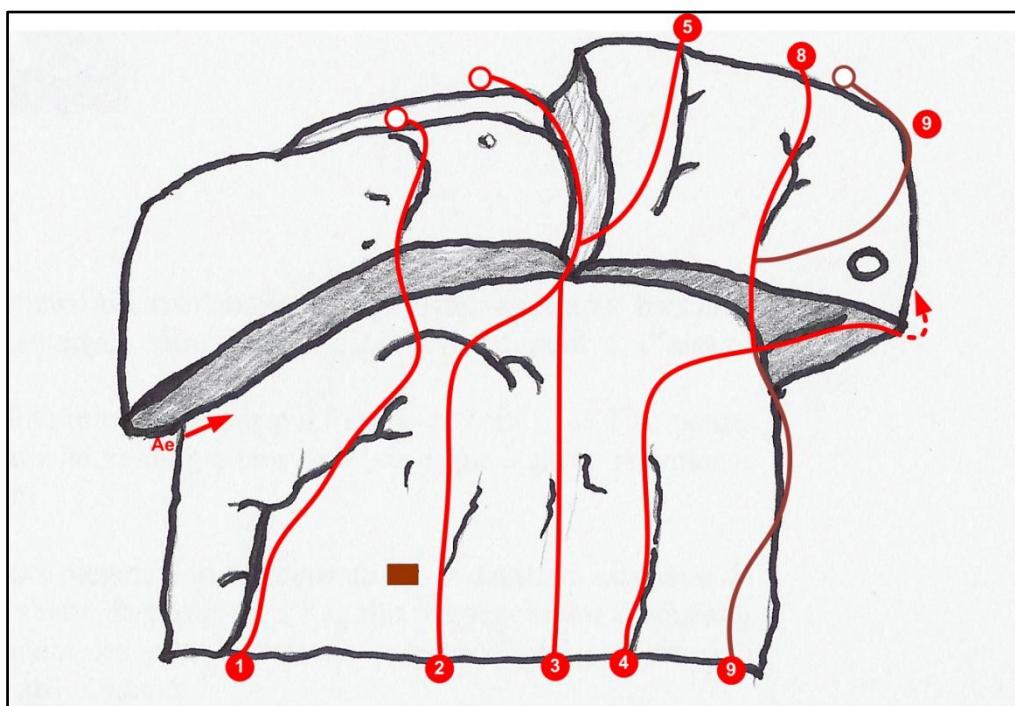
Tipus d'escalada: Petites regletes o fissures.

Alçada: 8 metres.

Material: 6 cintes. Per a les vies d'artificial portar plaquetes recuperables i friends.

Comentaris de les vies:

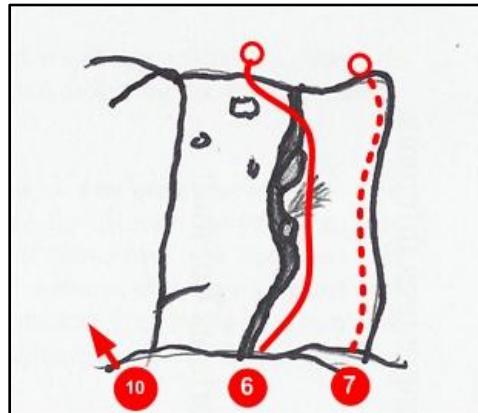
Roca Riera

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Ese es mi Fary!	8a?	Entrada per una fissura, passos de regletes, cantells arrodonits i sortida explosiva del sostre. Actualment ja no té un cantell reforçat amb <i>sika</i> que substituïa una regleta vital que es va esmicolar. Espera la seva primera ascensió...
2	Catalunya	Ae/6a	Una burilada inicial ens porta sota la gran fissura desplomada, que cal resoldre en <i>off-width</i> . Té una placa amb el nom de la via a l'inici. Material: 8 plaquetes recuperables i friends petits o molt grossos.
3	Directa	Ae	Burilada directa que enllaça amb la fissura de la Catalunya. Material: 5 plaquetes recuperables.
4	??	A1+	Entrada per una burilada que ens deixa sota el gran sostre. El creuem de forma acrobàtica seguint una bona fissura i sortim per la seva dreta. Material: 9 plaquetes recuperables i micros repetits.
5	??	A2/A2+	Sortida directa de la via <i>Catalunya</i> mitjançant ploms. Material: Ploms, micros i 5 plaquetes recuperables.
8	??	A2+	Sortida directa de la via 4. Material: Necessari un plom i un extraplà curt, així com unes 10 plaquetes.
9	Patriarkado de la rumba	7c/8a?	Explosiva via que supera el sostre mitjançant la gran pedra característica, equipada amb alegria (parabolts). Actualment s'han afegit <i>sikats</i> ja que la vegetació no deixa arribar a peu de via... si algú poda, els traure.

Existeix a la dreta del gran sostre un 6b+ anomenat *El Rebot d'en Pale*, però actualment la vegetació fa impossible accedir a peu de via.

Roca Riera – Sòcol dret

Num.	Via	Grau	Comentari
6	La gran chochada	5b	Bonica fissura que es realitza en bavaresa i una sortida per placa pirenaica de petits cantells. La reunió s'ha de muntar sobre un bon parabolí i dos burils.
7	Esperó dels "maresmeños"	7a	A la dreta de l'esperó trobem aquesta petita joia de les regletes. Pas dur per sortir del segon parabolí.
10	Ñapa y sigue	7a	Situada al sòcol esquerra s'hi troba una altra petita joia. Entrada explosiva que dona pas a una placa de no posar-se nerviós. Pot estar menjada per la vegetació a dia d'avui...

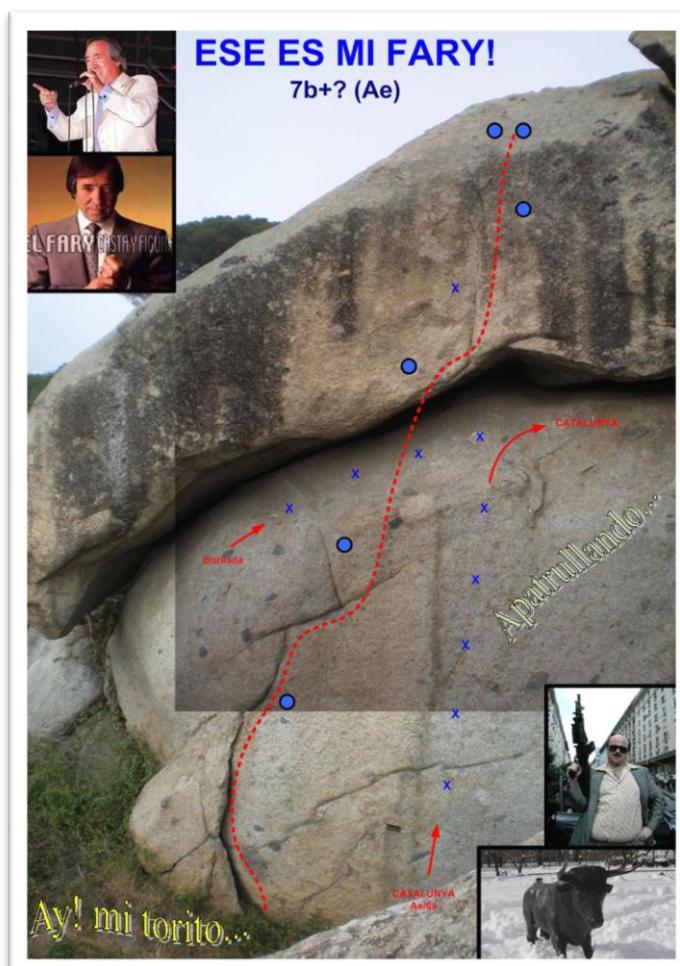

Foto superior: Ressenya original de Ese es mi Fary!

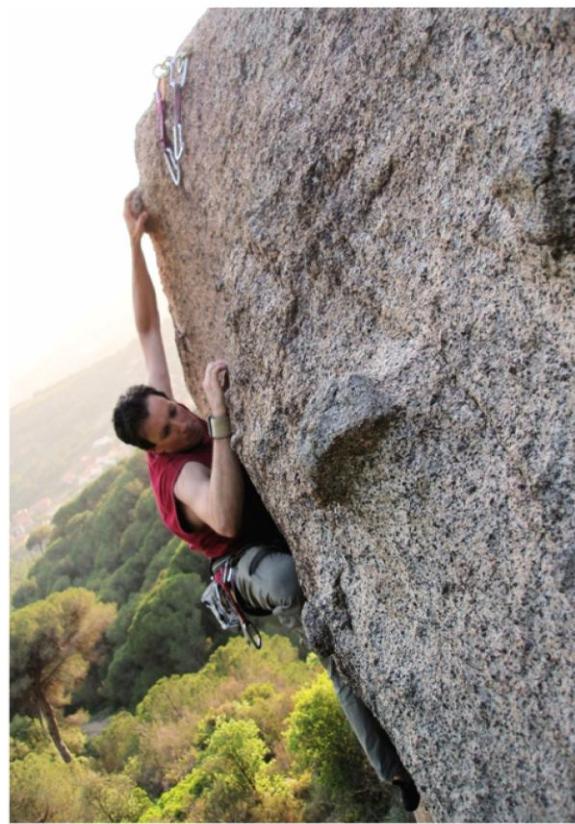
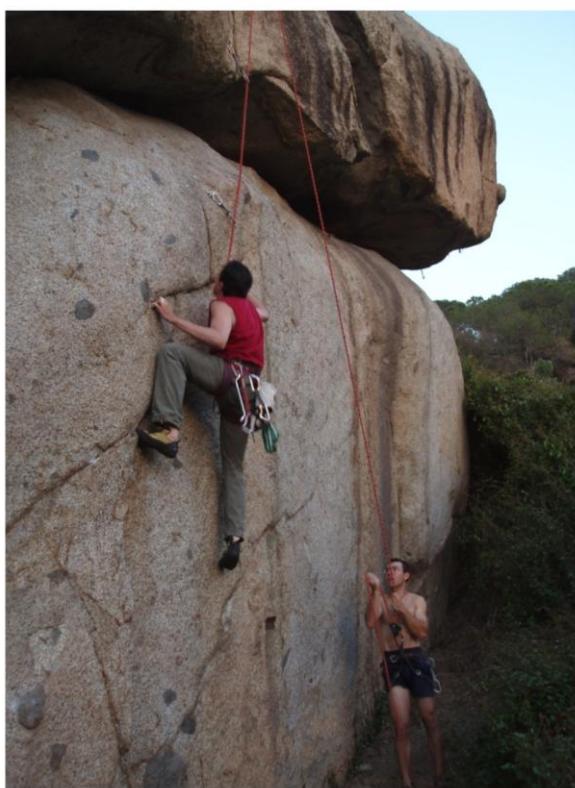

Foto superior: Mohawk a l'Esperó dels "maresmeños", 7a

Foto inferior: Provant, Ese es mi Fary, antic 7c

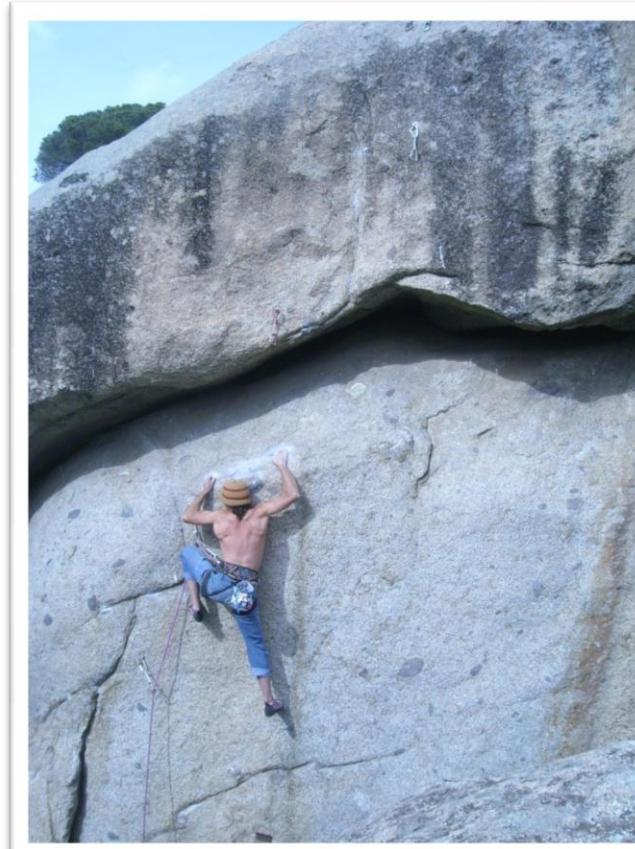

Foto superior: Kueka provant, Ese es mi Fary, antic 7c

Foto inferior: Mohawk a la via 4 de Roca Riera, A1+

Cantera de roca Riera

Aproximació: Des del sector de la Pedrera, seguim pujant per la pista forestal uns 5 minuts, a la nostra esquerra podrem veure un crist en una roca. Passarem un bloc per fer bulder a la nostra dreta (el Submarí, p.22 de la guia de Can Buquet). D'aquí surt un camí per dins del bosc, amb tendència a baixar. Aquest ens portarà a una llarga corda fixa que ens deixa al peu d'aquest sector. La cantera de roca Riera apareix en aquesta guia com a fet històric ja que la mala qualitat de la roca desaconsella totalment la seva escalada.

Orientació: Est.

Equipament: 6 burils sense xapa.

Tipus d'escalada: Sols existeix una via d'Ae, anomenada 15-1-81, on hi trobarem els burils sense xapa sobre una roca dubtosa.

Alçada: 6 metres.

Material: 6 - 7 plaquetes recuperables, 8 cintes i moltes ganes.

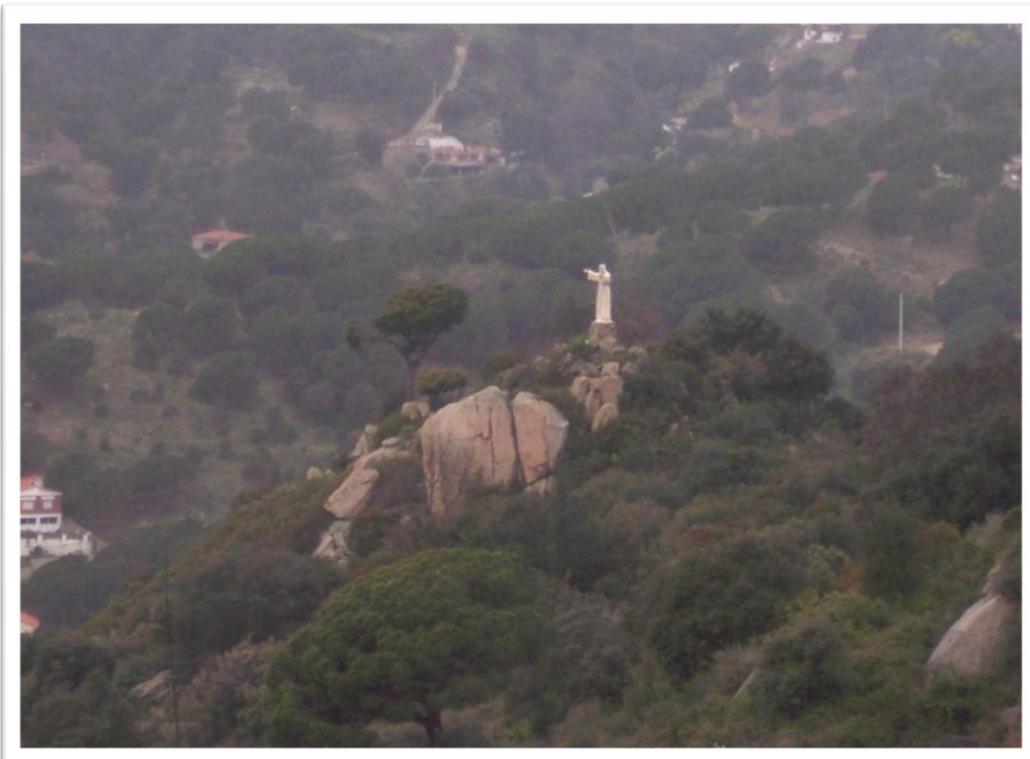
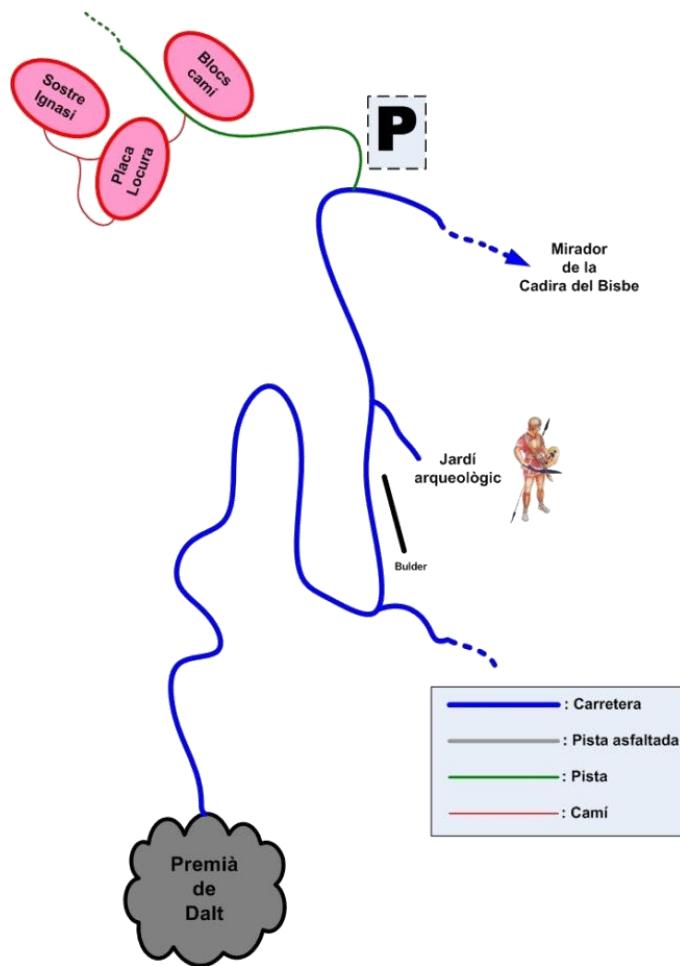

Foto superior: El Miracle de Teià...

Roques de l'Ignasi - Premià de Dalt

Petita, acollidora i agradable zona d'escalada situada sobre la població de Premià de Dalt. Hi trobem tres sectors ben diferenciats: la Placa de la *Locura*, on hi podem trobar vies de fissura assequibles i difícils vies d'adherència, el sostre de l'Ignasi, amb cinc vies que superen una vistosa visera (una d'elles sense encadenar), i els blocs del camí, que són blocs alts amb reunió i una magnífica adherència, donat que estan fora del bosc.

Placa de la Locura

Aproximació: De l'ajuntament de Premià de Dalt (accessible des de la N-II a la primera sortida de Premià de Mar) seguim la riera asfaltada en direcció a la muntanya (mirador de la Cadira del Bisbe). Ràpidament es deixa la riera i la carretera s'enfila amb dues corbes pronunciades. A la nostra dreta hi queda el mur de bulder de Premià i l'accés al jardí arqueològic de la Cadira del Bisbe. A la següent corba, si mirem a la nostra esquerra, veurem un indicador de les Roques de l'Ignasi, aquí cal deixar el cotxe. Seguim per la pista forestal a peu i ens trobem amb una forta pendent. Als 200 metres veurem els blocs del camí, és aquí quan cal deixar la pista i entrar al bosc a l'esquerra. Ens trobarem sota la Placa de la *Locura*. Per la seva dreta es pot accedir a la part superior i les reunions. Apta per nens sols a les vies de la part nord-oest. 3 minuts caminant.

Orientació: Orientació sud, però al quedar entre els arbres del bosc, a les tardes d'estiu s'hi està molt bé. També hi podem trobar vies a la part esquerra, orientació nord-oest.

Equipament: Totes les reunions han estat restaurades per parabolts inox amb anella, a excepció de les vies de la cara nord-oest, on cal muntar la reunió en algunes (mínim un parabol i dos spits). A les vies hi trobem parabolts i algun spit esporàdic per recordar vells temps.

Tipus d'escalada: A la part nord-oest hi podem trobar vies de bones regletes i alguna fissura, així com grans bolets a les més fàcils. A la cara sud, hi trobem vies d'adherència complicada (les de més alt grau), de fissures i regletes, així com una via molt a bloc. Grau dur (veure introducció de la guia).

Alçada: A la cara sud hi trobarem les vies més llargues, que deuen rondar els 12 metres.

Material: 8 cintes i una baga llarga per les vies de la paret nord-oest.

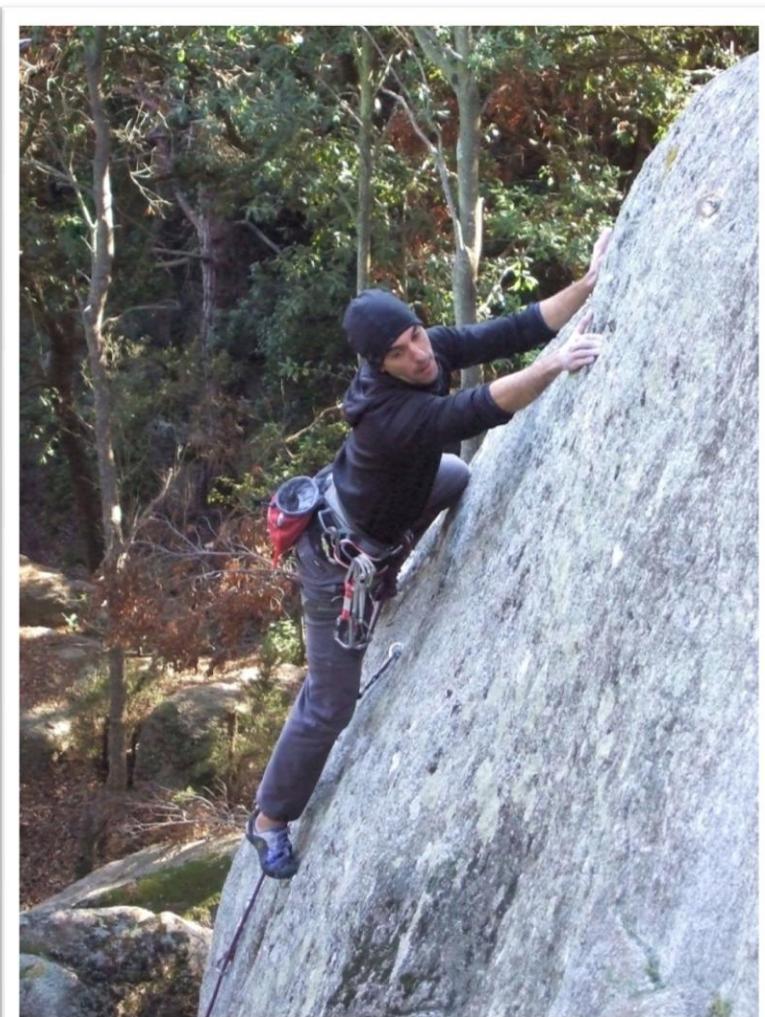
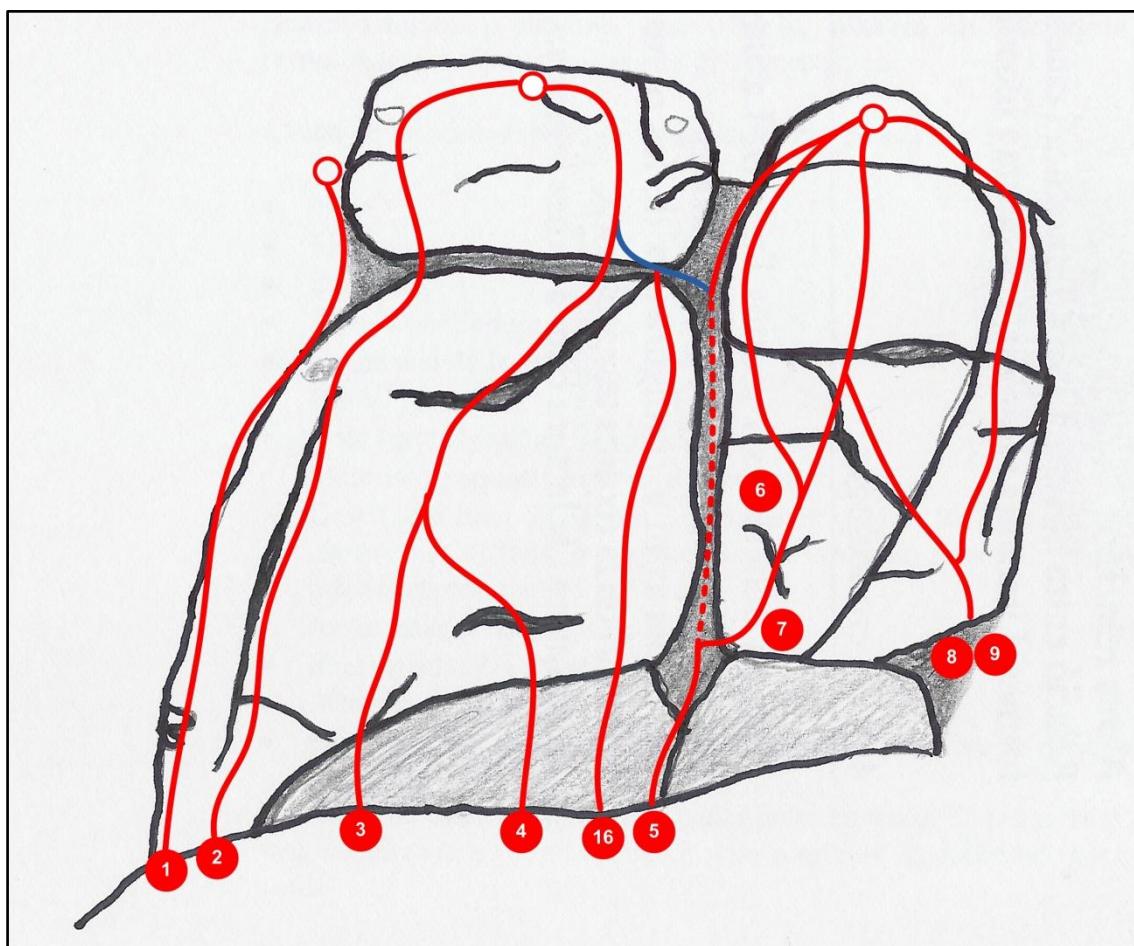

Foto superior: D. Sans a la Fisura Soledad, ex-6c+

Comentaris de les vies:

Placa de la Locura – Cara Sud

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Estrella Polar	6b/6b+	Dificultat concentrada entre el segon i el tercer parabolt, hi ha una mica de molsa a la part superior, però ja és fàcil.
2	Fisura Soledad	6b+	Difícil via amb un pas aleatori al final de la fissura. Actualment una nova seqüència ha rebaixat el seu grau, ja que antigament era un 6c/6c+.
3	Principio y Fin	6b+	Dificultat concentrada en els quatre primers metres, regletes ínfimes i adherència.
4	Entrada directa	6c+	Similar a l'anterior, però amb menys preses. Tendinítica... S'uneix a la <i>Principio y Fin</i> al tercer parabolt, no abans!
5	M-31	5c	Off-width per arrosseggar-se al gust, primer parabolt en mal lloc. Sortida original un pèl expo. Es pot sortir per la via 3 de forma més segura...
6	?	6a	Pas difícil per entrar a la reunió, adherència assequible. Via apretada.
7	Espina Dorsal	5c/6a	Vigilar la caiguda abans de xapar el primer punt d'assegurança, pel demés és una de les millors del sector.
8	G.O.T	5b/c	Versió més fàcil i menys exposada de l'anterior.
9	Master of Puppets	7a	Pas de bloc després del segon parabolt, apurar l'esperó de la dreta.
16	Acaronant la lluna	7c	Recuperació d'un antic tecno-projecte. <i>El Bany de sang</i> del Maresme. Actualment s'han eliminat els sikats, tot i que la via conserva un picat dels anys 80 i uns peus marcats amb <i>sika</i> , donada la nul·la adherència de la placa. Tendons d'acer i fred considerable, les claus pel <i>punt vermell</i> .

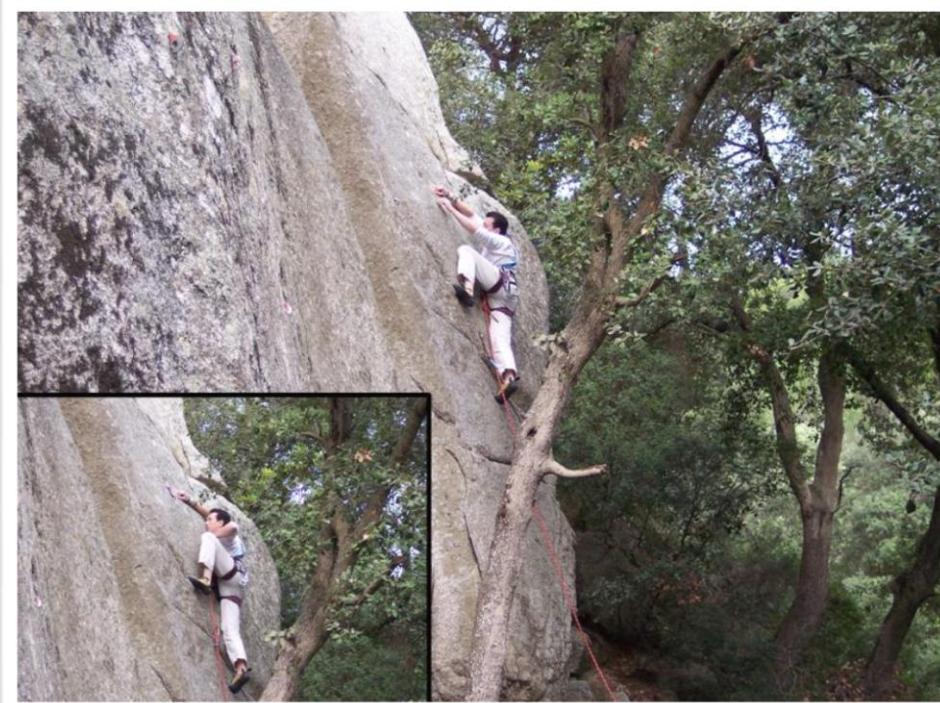

Foto superior: Mohawk a Espina Dorsal, 5c/6a

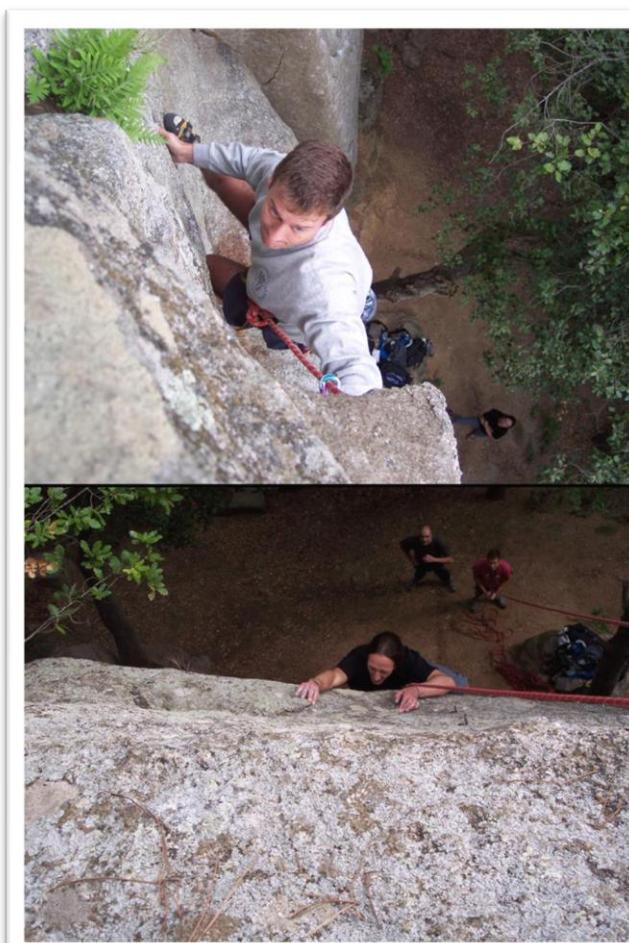
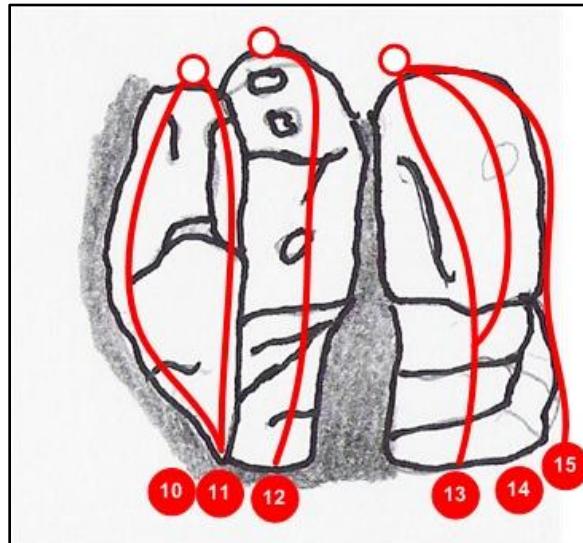

Foto superior: Loren acabant M-31, 5c

Foto inferior: Espi a Espina Dorsal, 5c/6a

Placa de la Locura – Cara nord-oest

Num.	Via	Grau	Comentari
10	Boreal	5b	Entrada pel diedre i sortida fàcil pel despom.
11	Minor	6a	Entrada de regletes per agafar una gran llastra dalt de tot.
12	Squitx	4c	Entrada vertical i fàcil per prosseguir per una placa amb grans bolets.
13	Galáctica	5a	Fissura cap a l'esquerra.
14	Está Bién	5c	Entrada difícil a la placa. Quan més recte sortim més dificultat...
15	Pirats 2.0	6c - 7b	Pas difícil i morfològic per entrar a la placa, grau de bloc.

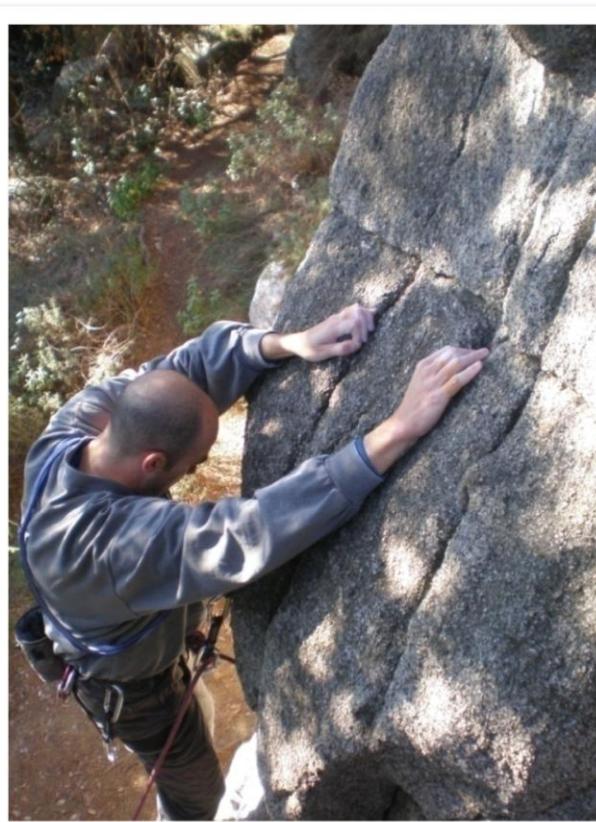

Foto superior: Ozzy a Squitx, 4c

Sostre de l'Ignasi

Aproximació: Un cop ens trobem sota la Placa de la *Locura*, per la seva dreta es pot accedir a la part superior, d'aquí surt un camí cap al nord, que en 10 metres ens deixa al sector. Reunió accessible pujant per la seva dreta (camí). Apta per nens si vigilem el tram de pujada de la placa de la *Locura*.

Orientació: Orientació sud-oest, però al quedar entre els arbres del bosc, a les tardes d'estiu s'hi està molt bé.

Equipament: Reunió de tres spits ferms que cal muntar (vigilar el fregament a la visera). Les vies es troben reequipades amb parabolts. Eviteu al màxim el *top rope* pel bé de la vostra corda...

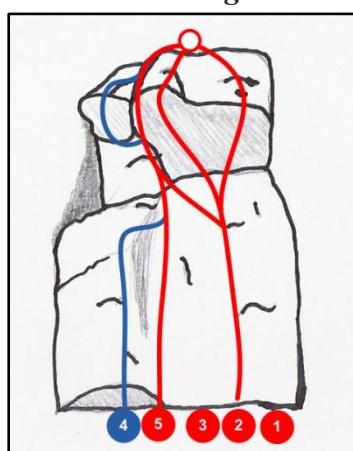
Tipus d'escalada: Les tres vies de la part central tenen una entrada comú sobre bons cantells (segurament algun retocat) i una sortida en sostre, on caldrà talonejar. La “Dansa de la pluja” i la seva veïna consten d'una sortida de microregletes de mal agafar i una sortida fàcil pel desplom.

Alçada: 8 metres com a molt.

Material: 6 cintes i baga llarga per a la reunió.

Comentaris de les vies:

Sostre de l'Ignasi

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Per la dreta	6a	Superem el desplom amb un merlet i poca cosa més. Grau apretat!
2	Pel centre	5c	Ús del taló per poder sortir de la visera amb grans preses. Idem!
3	Per l'esquerra	5a	Ens escaquegem de la visera per l'esquerra. Millor utilitzar també el segon spit de la via anterior.
4	La dansa de la pluja	?	Entrada d'ínfimes regletes en lleuger desplom fins enllaçar amb la seva veïna i final fàcil per la visera. Queda apretada actualment!
5	Cúmulo de sensaciones	6c/6c+	Obra magna de les regletes: laterals, romes, bones, dos dits...

Foto superior: Mohawk al Sostre de l'Ignasi per la dreta, 6a

Foto inferior: Ozzy equipant a la Placa de la Locura

Blocs del camí

Aproximació: Els trobarem just abans de deixar la pista per entrar a la placa de la Locura. Ideal per als nens, sols cal vigilar algun que altre quadtrero que pugui passar per la pista

Orientació: Orientació sud i oest. Exposat al sol, millor a l'hivern ja que són plaques tècniques d'adherència.

Equipament: Cal esmentar que actualment aquests blocs serien problemes alts de bulder (*tsunamis* en algun cas), però ja resten equipats dels anys 80. El primer bloc no és accessible caminant (si per una via molt fàcil) i té un parabolt inox amb anella i un buril, així com 2 spits en una de les vies. El segon bloc és accessible per un camí que surt darrera mateix del bloc, al cim hi trobem tres spits ferms i un parabolt. Les vies tenen spits sense plaqüeta, per tant o es fan en *top rope*, o en versió *crash-pad* o bé portem dues plaquetes recuperables si volem fer el *rot punk*.

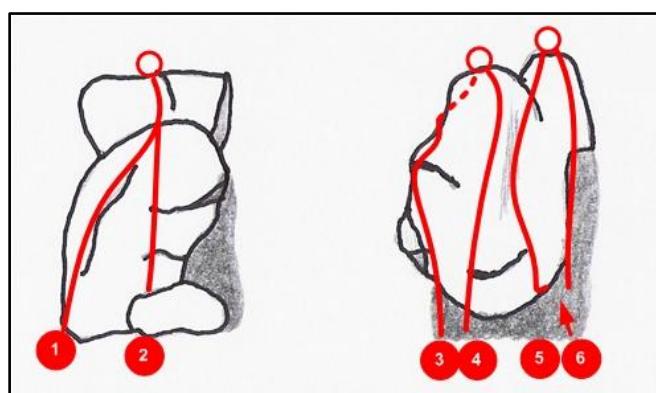
Tipus d'escalada: Del segon bloc no puc més que recomanar totes les vies existents (possiblement 5é a Can Boquet), i del primer bloc la via més difícil és un joc d'equilibri i regletes bones, val la pena, que no us faci mandra la seva modesta alçada.

Alçada: 4 metres com a molt.

Material: 2 cintes ó *crash-pad*.

Comentaris de les vies:

Blocs del camí

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Cosmos	5b	Rampa d'adherència amb un pas per entrar a la reunió.
2	Potus	6a	Regletes bones i equilibri. (Mala caiguda en versió <i>crash-pad</i>)
3	Coco	6a	Entrada atlètica per bones preses.
4	Còsmica	6a/6a+	Adherència i petites preses per sortir ben parat. Un pèl exposada...
5	Orión	5c	Fissura de dits una mica bruta.
6	Escarcha	6a	Entrada difícil de peus però amb bones mans. Final maco.

Roca del Gripau Encantat

Aproximació: Abans d'arribar als blocs del camí i a mitja pujada ja podrem divisar aquesta roca (veure ressenya original).

Orientació: Orientació sud.

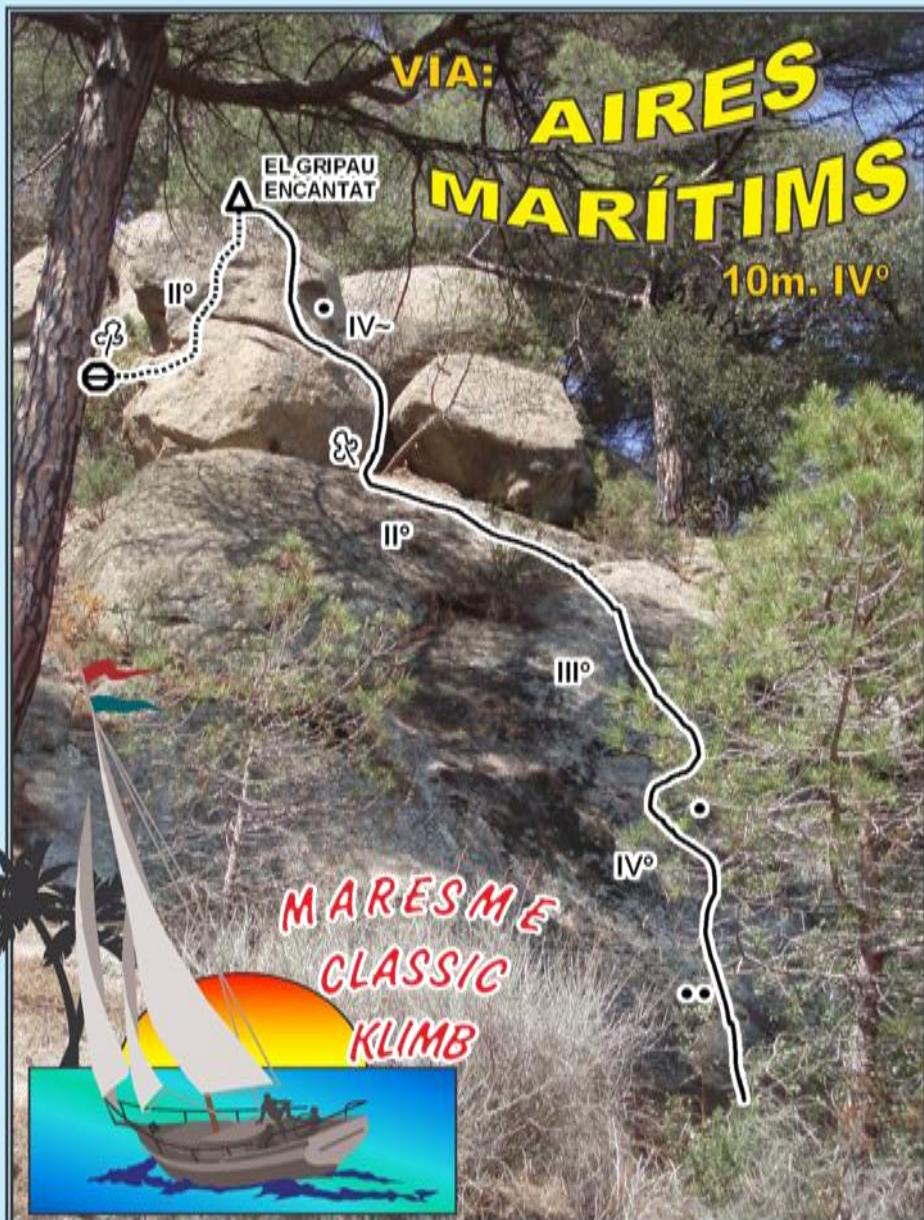
Equipament: La via va ser oberta amb spits i material d'auto assegurament, en un estil difícil de trobar al Maresme, per baix. Obra realitzada per l'Albert Masó i la Vicky Álvarez, a l'Agost del 2007.

Tipus d'escalada: Planxa tombada amb una part final vertical de bons bolets.

Alçada: 10 metres.

Material: Bagues llargues per savines.

LA CADIRA DEL BISBE. EL GRIPAU ENCANTAT (CARA SUD).

- Oberta des de baix el matí del dia 15-8-2007 per Vicky Álvarez i Albert Masó Garcia.
- Dur cintes i bagues.

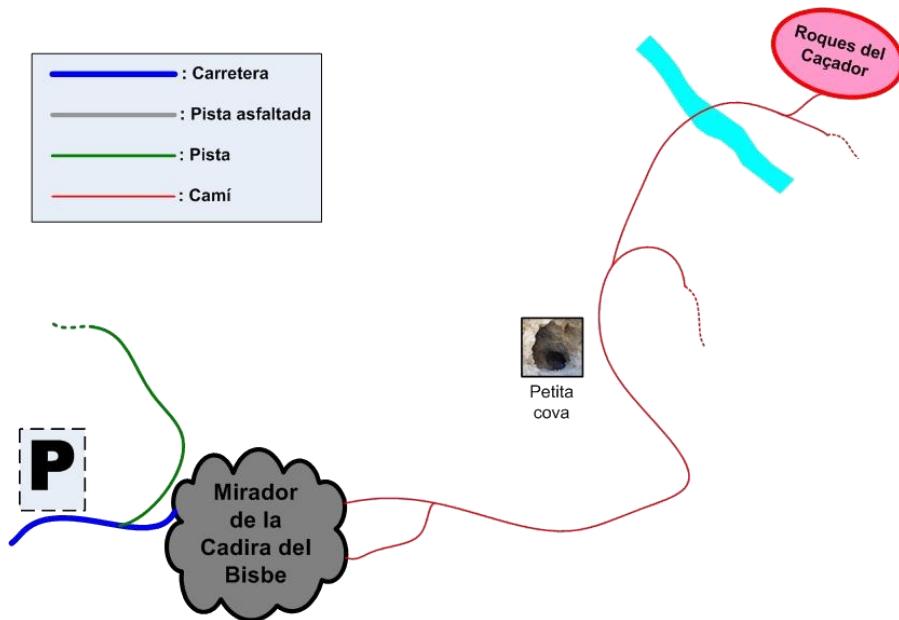

- SPIT M8
- ARBRE & ARBUST

Roques del Caçador – Premià de Dalt

Petita, zona d'escalada situada sobre la població de Premià de Dalt. Envoltada d'un dens bosc. Hi trobem un amuntegament de blocs de granit que configura una zona amb un grapat de vies curtes i difícils en la seva majoria.

Aproximació: De l'ajuntament de Premià de Dalt (accessible des de la N-II a la primera sortida de Premià de Mar) seguim la riera asfaltada en direcció a la muntanya (mirador de la Cadira del Bisbe). Ràpidament es deixa la riera i la carretera s'enfila amb dues corbes pronunciades. A la nostra dreta hi queda el mur de bulder de Premià i l'accés al jardí arqueològic de la Cadira del Bisbe. Quan s'acaba l'asfalt és moment d'aparcar el cotxe, estem al mirador de la Cadira del Bisbe. Pugem al mirador i sense anar a la zona més elevada intuïm un camí que baixa en forta pendent, direcció Vilassar / Argentona, l'agafem i després de passar una carena davalla cap a la vall (esquerra). Després de passar una petita cova trobem un trencall, cal agafar el camí que planeja i deixar el que segueix baixant. Creuarem un torrent i als 50 metres veurem una pedra a la nostra esquerra, és aquí quan cal deixar el camí per saltar-la, anirem a parar davant les roques del Caçador. Uns 10 minuts des del mirador. Lloc molt apte per nens ja que queda força tancat.

Orientació: Orientació oest i nord, però al quedar entre els arbres del bosc a peu de via sempre hi ha ombra.

Foto superior: J. Jordana (*Zombi*) a Spit Hortera, 7b

Equipament: Reunions de doble spit o parabolts amb argolla, algunes cal allargar-les per evitar el fregament. A les vies hi trobem bons spits sicats a distàncies força prudencials.

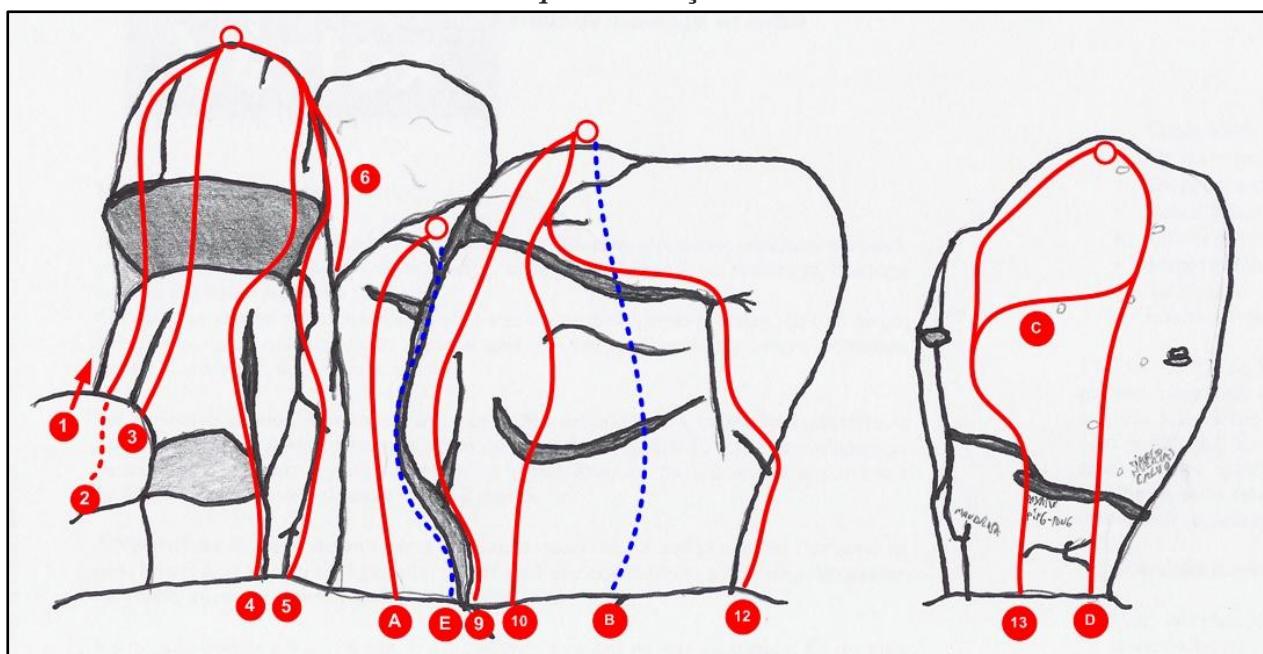
Tipus d'escalada: En la gran majoria vies força dures de passos de bloc. Presa petita o inexistent. Atenció especial a les vies prefabricades amb tallats.

Alçada: Dels 6 als 10 metres, segons la via.

Material: 8 cintes.

Comentaris de les vies:

Roques del Caçador

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Si Miquel si	7b/7c?	Entrada en fissura lateral i desplomada, descans i part final de <i>slabs</i> ínfims al més pur estil de Can Boquet. (Mala caiguda a la part de dalt)
2	¿?	¿?	Placa d'entrada de peus i sortida dura i vertical.
3	¿?	¿?	Les dues sortides dels desplombs són molt complicades. Hi ha molsa
4	La Gorja	6b+	Pas inicial estret i final complicat de peus.
5	¿?	5b	Bona via per escalfar, molt assegurada excepte la xemeneia inicial.
6	¿?	5c	Via curta on la seva dificultat variarà segons el que ens ajudem de la paret del costat.
9	Posa-li tu	6b+	Entrada difícil i la resta força fi, algun picat.
10	Dimarts 13	5c/6a	Entrada de petites regletes i final fàcil.
12	Mandrosa	5a	Travessia horizontal amb bona fissura.
13	Esperó Mohawk	6c/6c+	Aquesta viaaprofita l'entrada de la C que no té cap picat i just al primer parabol tendeix a l'esquerra sobre cantells naturals, per tant surt una combinació 100% natural on l'adherència i les petites regletes són la clau.

Als mateixos blocs existeixen vies a bloc i amb cantells picats. Vies força traumàtiques per les articulacions, d'una altra època, obertes pel fort escalador de Mataró, Llorenç Estrader.

Num.	Via	Grau	Comentari
A	Spit hortera	7b	Picats traumàtics, monodit i llançament. Sortida fàcil. Sols té un spit. Apte pel <i>crash-pad!</i>
B	Suicidi	6a/6a+	Placa maca de regletes (100% natural). Creua la via 3 per sortir recte. Spits sense placa. Sols <i>top rope!</i>
C	Payasin Ping-Pong	6c+	Entrada assequible fins un monodit arrodonit d'aquí cal anar cap a la dreta fins via D. Així ens saltem la part més dura d'aquesta...
D	Tiburcio Huertas Calvo (THC)	7b	Entrada complicada seguida de monodits bons.
E	Punk de postal	7b/7b+	Es puja per l'esperó i té picats traumàtics a les dues bandes. Encadenada sense corda. (Sols <i>top rope</i>)

La via A es pot fer amb un bon *portejador* i sense corda, a la C i la D no us aventureu sense corda a no ser que tingueu el grau molt consolidat, tenen una difícil sortida i molts cops bruta de pinassa.

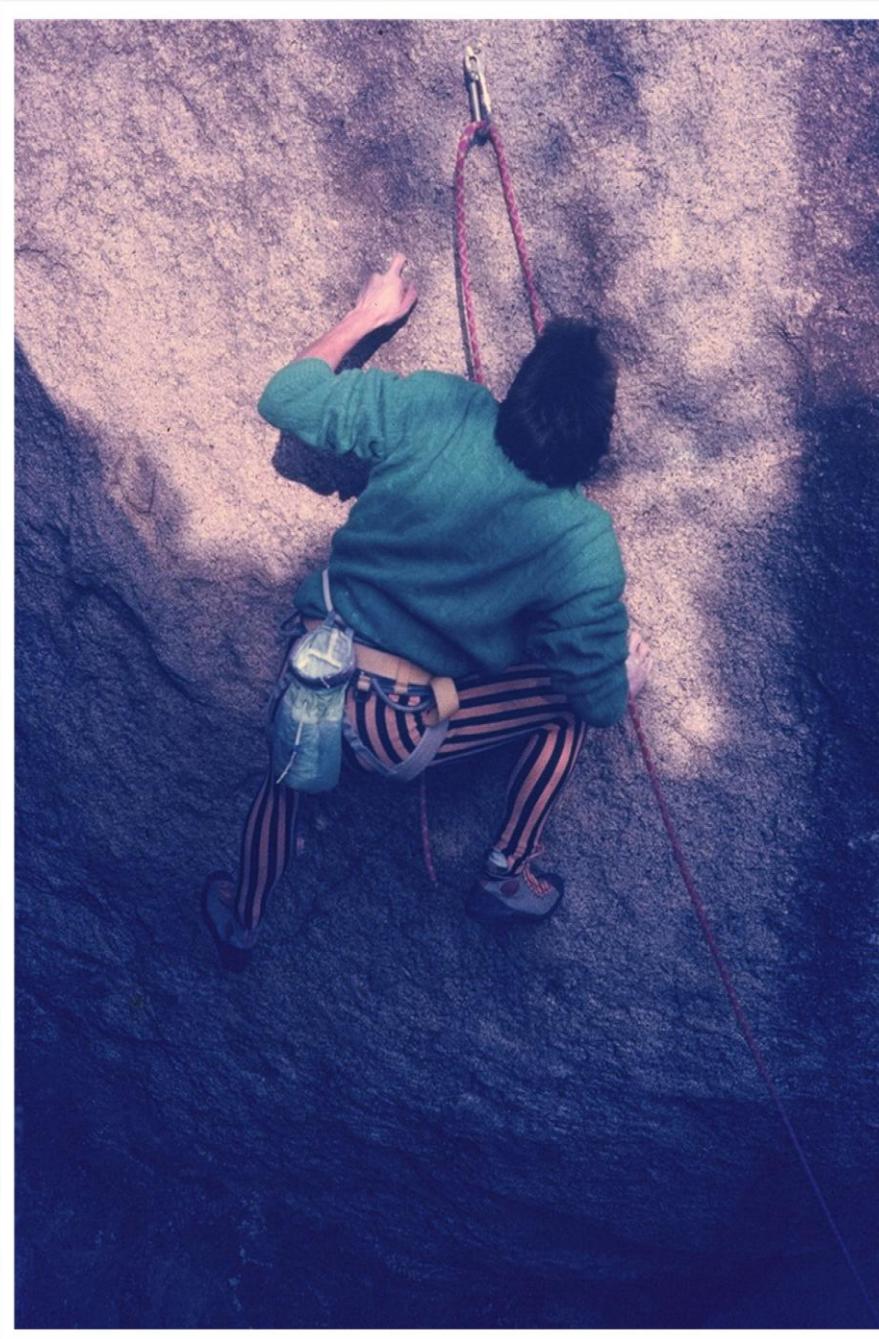
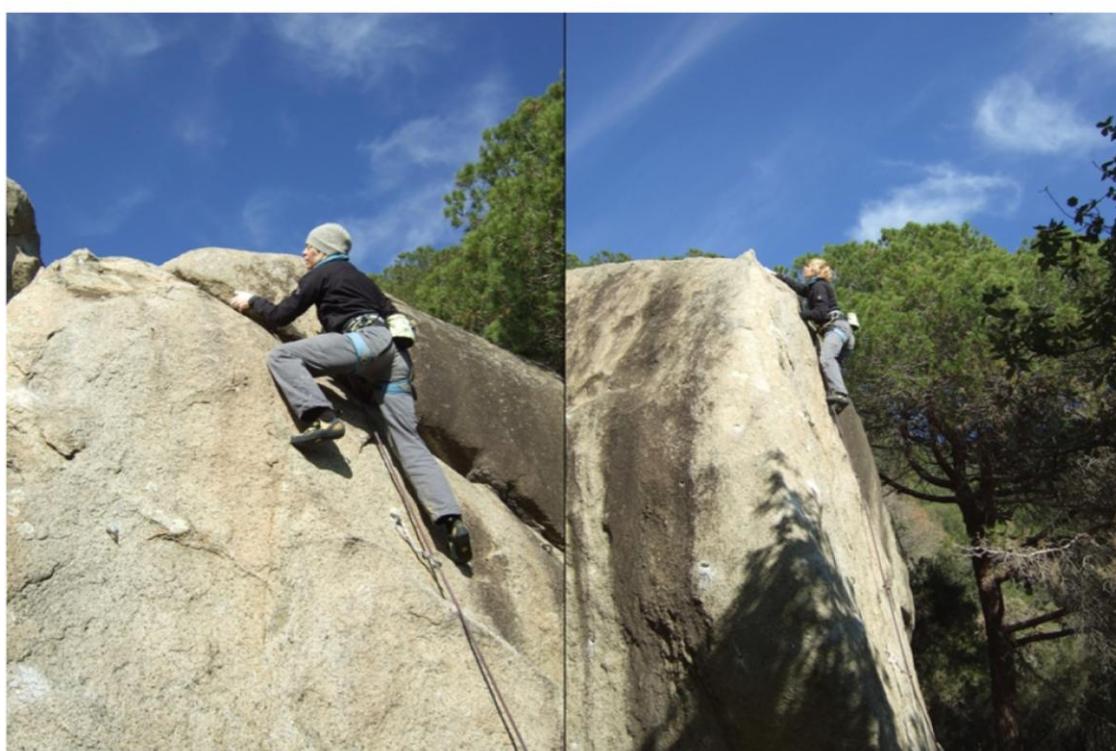

Foto superior: Ll. Estrader a Spit Hortera, 7b

Foto superior: D. Sans a Esperó Mohawk, 6c/6c+

Foto inferior: Phoebe a Dimarts 13, 6a

Roca Johnny Dawes – Premià de Dalt

Bloc característic situat molt a prop del poble de Premià de Dalt. Apareix ressenyat amb aquest nom a la guia de Can Boquet (Ferran Guerrero i Fèlix Obradó, p.28). Sols compta amb dues vies equipades, però té magnífiques possibilitats per a la pràctica de l'escalada en bloc. Rodejat de petits i complicats problemes de *bulder* oberts pels autors de la guia, sota el nom de sector Johnny Dawes; dedicat a aquest peculiar escalador i a la seva mania d'escalar sense fer ús de les mans.

Aproximació: L'aproximació més curta es realitza des de la Rda. Santiago Rossinyol de Premià de Dalt (Barri del Remei, des del carrer Joan Bach). Quan s'acabi l'asfalt deixem el cotxe i agafem la pista que baixa a la dreta. Ràpidament es torna pujada i en uns 5 minuts passarem sota la peculiar roca. Una opció més llarga i sols apte per a un cotxe 4x4 és seguir amunt la pista que porta a les Roques de l'Ignasi, agafem el primer trencall en baixada a l'esquerra, al ben mig d'una corba, i en 200 metres ens trobarem amb aquest sector.

Orientació: Orientació nord-oest i sud-est però amb ombra dels arbres.

Equipament: Burils vermells en bon estat, reunió reforçada amb un spit nou.

Tipus d'escalada: Placa tombada de regletes grans a la cara nord (força molsa, preveure raspall) i placa d'adherència pura a la sud.

Alçada: 5 metres.

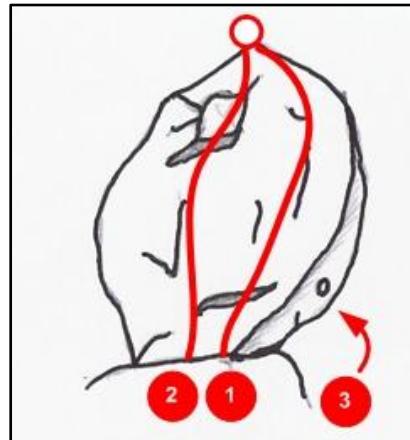
Material: 3 cintes. Amb versió *crashpad*, vigilar la caiguda a la cara nord!

Foto superior: Dues vistes de la Roca Johnny Dawes

Comentaris de les vies:

Roca Johnny Dawes

Num.	Via	Grau	Comentari
1	L'avi Macià ¿?	4c	Placa tombada amb entrada <i>rebotona</i> .
2	¿?	5b	Placa tombada amb superació d'un petit desplom dalt de tot.
3	Entre Montañas	6b	Placa llisa on cal posar a prova la nostra habilitat amb els peus. Distingireu aquesta via d'altres problemes de bloc perquè s'hi veuen els antics spits mutilats. A la guia de Can Boquet apareix amb el nom de <i>Red Bull</i> .

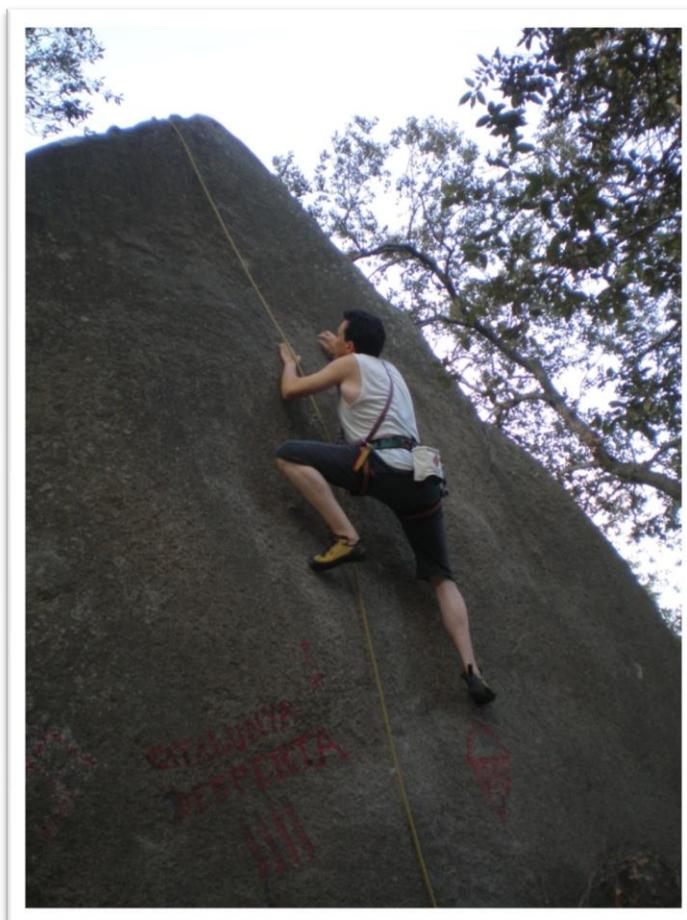

Foto superior: Mohawk a la via 3, 6b.

Cantera del Remei – Premià de Dalt

Vella cantera situada al bell mig del barri del Remei de Premià de Dalt. Actualment s'hi troba una via amb petites preses artificials de resina i dues fissures a completar amb friends i tascons.

Aproximació: Abans d'entrar a Premià de Dalt, just quan ens obliguen a girar, agafem direcció esquerra. Ràpidament agafem el C/Joan Bach, que no deixem fins una caseta de Sorea (companyia d'aigües), just sota la cantera. Per la dreta podem accedir dalt i fixar la corda.

Orientació: Orientació sud-oest.

Equipament: *Long-life* a la via amb preses artificials i a la resta algun buril sense placa. Reunió de químics no del tot ben posats.

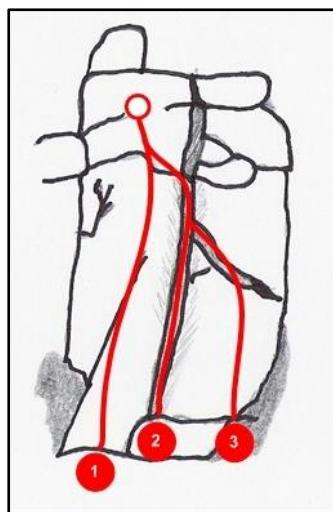
Tipus d'escalada: Preses artificials o fissures.

Alçada: 5 metres.

Material: 6 cintes i 3 plaquetes recuperables. Friends petits i tascons per a les vies naturals.

Comentaris de les vies:

Cantera del Remei

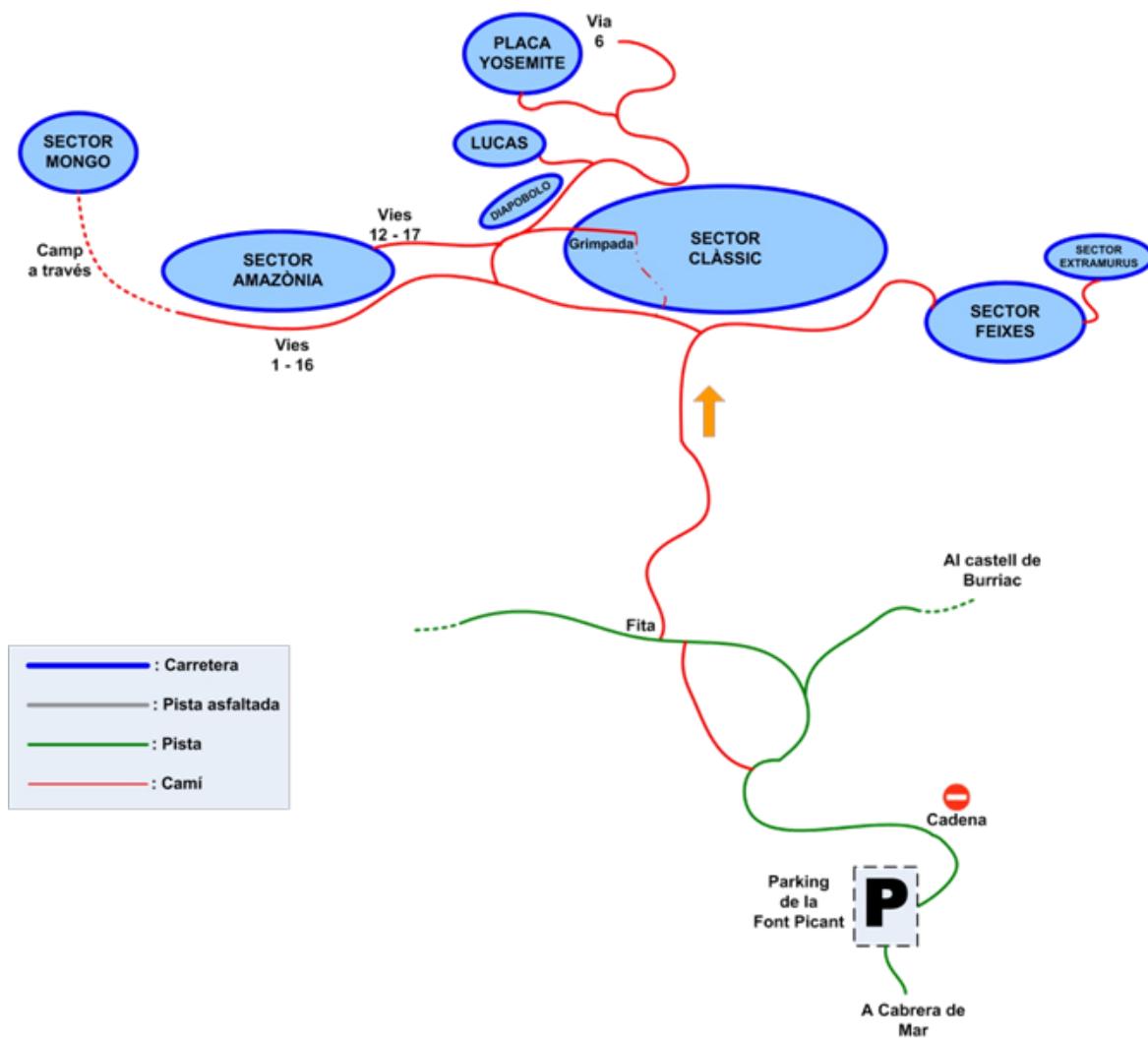
Num.	Via	Grau	Comentari
1	i?	6a	Petites preses artificials. A la part de dalt és més fàcil.
2	i?	4c	Diedre fissurat a equipar.
3	i?	5b	Bonica baveresa que desemboca a l'anterior via.

Les Banyadores - Cabrera de Mar

Actualment és una de les escoles amb més afluència del Maresme i estranyament va passar inadvertida a la guia de “*Barcelona y alrededores*” d'en X.Buxó i en Luichy. L'èxit recent d'aquesta escola es deu a la bona feina feta per la gent d'Esports DOM de Mataró & Co. restaurant, equipant i netejant el sector.

Les primeres referències a les Banyadores les trobem a l'Extrem 28 (finals dels 80), de la mà de l'Andreu Calvó, on sols apareixien 28 vies, obertes pels germans Estrader i en Lluís Galceran, la majoria a la *Placa Yosemite* i al sector *Clàssic*, però també hi apareixia el dur sector *Mongo*, amb un dels blocs més difícils del Maresme en aquells moments, la *Bux Teni*, cotat de 7c. Rares vegades aquesta via s'ha repetit d'ençà. Actualment l'escola compta amb més de 60 vies i ja està saturada.

Una aura de punts d'assegurança propers i graus sobrecotats (no sempre veritat) fa que difícilment a l'hivern hi hagi menys de tres o quatre cordades, sota l'amable sol del Maresme. També es força concorregut a les tardes d'estiu on l'ombra del proper Montcabrer ens protegeix.

Sector Clàssic

Aproximació: Arribarem a Cabrera de Mar des de l'autopista C-32 o bé des de la N-II pujant per Vilassar de Mar. A l'entrada de Cabrera hi trobarem a la nostra esquerra el començament de la riera (asfaltat). Pugem per la riera fins que passem pel costat d'un arc de pedra i es perdi l'asfalt. Aquesta pista l'hem de recórrer fins al pàrking de la Font Picant (1.5 Km). A l'arribar-hi hi ha un trencall a l'esquerra que no hem d'agafar, hem de fer la forta pujada de la dreta que ens deixarà al pàrking.

Del pàrking seguim pujant per la pista, saltant la cadena. Al primer trencall agafem la pista que surt a la nostra esquerra, direcció Cabrils ja que la de la dreta ens pujaria al castell de Burriac. Als 50 metres trobarem un corriol a la nostra dreta (fita i marques blanques) que en forta pujada ens deixarà als peus del sector Clàssic.

Sector apte per nens, si aquests es queden vigilats al peu de les vies.

Orientació: Orientació est amb tendència sud. Ideal per als matins d'hivern i les tardes d'estiu.

Equipament: Gairebé totes les vies estan equipades amb parabolts i sòlides reunions.

Tipus d'escalada: Vies de placa, alguna força llarga, que combinen bons cantells amb alguna placa fissurada i bona adherència. Hi ha un conjunt de vies més dures on l'adherència i les petites regletes són la clau.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 5 metres i els 30 metres.

Material: 10 cintes.

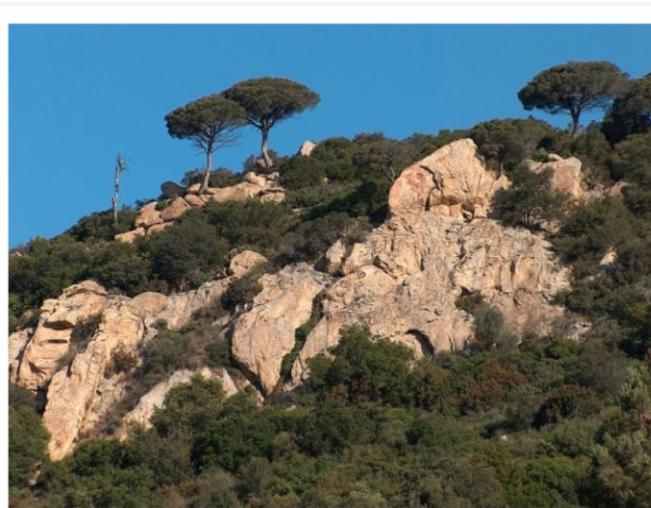
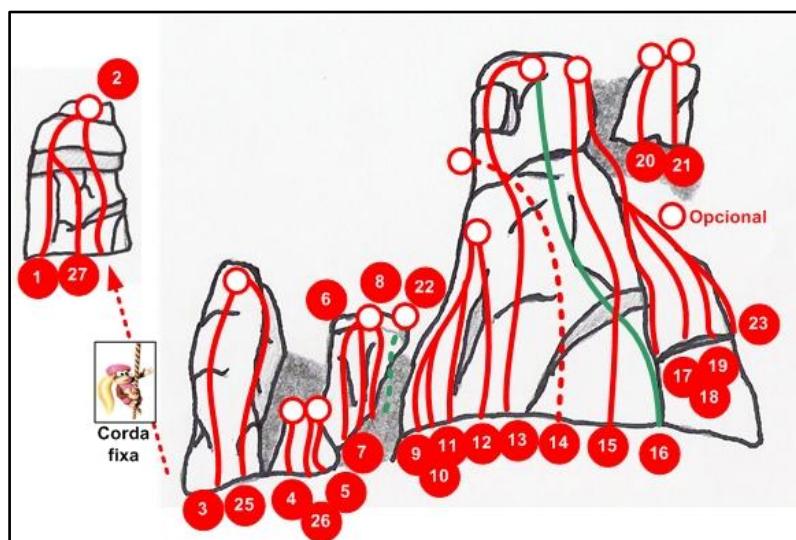

Foto superior: Panoràmica del sector Clàssic
i la Placa Yosemite a dalt (sota els dos pins)

Comentaris de les vies:

Sector Clàssic

Per accedir a les vies 1 i 2 cal fer servir una corda fixa per remuntar la canal.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Esperó Jaume Lafuente	5c	Bonica via de fissura.
2	Roquero Moriré	6a	Successió desploms.
3	Cri-Crox	5c	Esperó de bons cantells.
4	L'Abella	5b	Placa d'adherència.
5	La tia Pepa	4c	Placa d'adherència un xic més assequible.
6	Industria argentina	6c	Pas d'entrada de petites regletes punxegudes.
7	Le Mosquit	6b+	Similar a l'anterior però ajudats per una fissura a l'entrada.
8	The Fly	6a+	Entrada en desplom i sortida cap a l'esquerra atlètica.
9	Curset	4b	Esperó amb canal a l'esquerra.
10	Infanticides compulsius	6a	Pas d'entrada d'adherència.
11	Concava	5b	Baumeta i fissura a la part superior.
12	Dr. Muerte	5c	Adherència i regletes.
13	Aresta final	5c	Recorre la part superior del sector, s'ha de fer...
14	Normal	4b	Via antiga, spits platejats.
15	El caprici de la infermera	6b	Xapes verdes. Força els trams més complicats i que quedaven sense obrir.
16	Sinuosa	5b	A la dreta del gran arc, passa per la fissura de la placa superior, evitant el sostre.
17	Lateral	4c	Placa tombada. Dalt de tot s'evita el desplom de l'anterior via per la dreta.
18	Joe	5a	Placa tombada.
19	La mirada libidinosa	5b	Placa tombada.
20	Pereira el portuguès	5c	Via curta de regletes.
21	Xarrupa que vessa	6b	Adherències complicades en aquesta curta via.
22	La nebodeta	6a+	Apurant la placa interior de la canal, neix aquesta bonica via.
23	Iniciació	3+	Via d'iniciació.
25	Comando Pajillero	6b/b+	Itinerari forçat que segueix l'esperó pel desplom. Fissura a la part superior. Fàcilment <i>escaqueable</i> per les dues bandes, rebaixant el grau.
26	¿?	4c	Bonica fissura acabada amb una placa de roca curiosa.
27	¿?	6a+	Entrada explosiva de cantells arrodonits, esquivant la canal de l'esquerra.

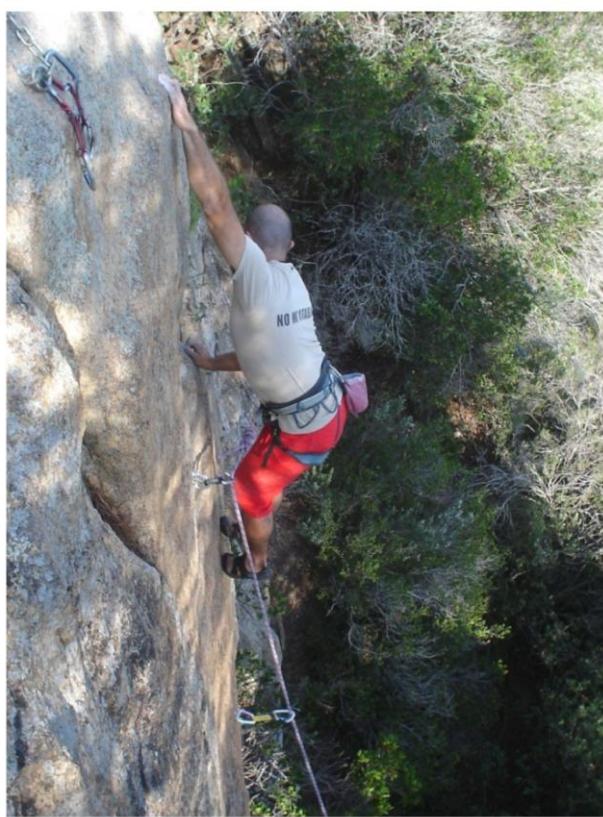

Foto superior: Jordi B. a la Xarrupa que vessa, 6b

Foto inferior: Mohawk a Comando Pajillero, 6b/6b+

Sector Feixes

Aproximació: Des del sector clàssic, agafem un corriol que baixa a la seva dreta i ens mena al sector Feixes

Sector apte per nens, si vigilem l'aproximació.

Orientació: Orientació est amb tendència sud. Ideal per als matins d'hivern i les tardes d'estiu. Ombra a peu de via sota els arbres.

Equipament: Gairebé totes les vies estan equipades amb parabolts i sòlides reunions.

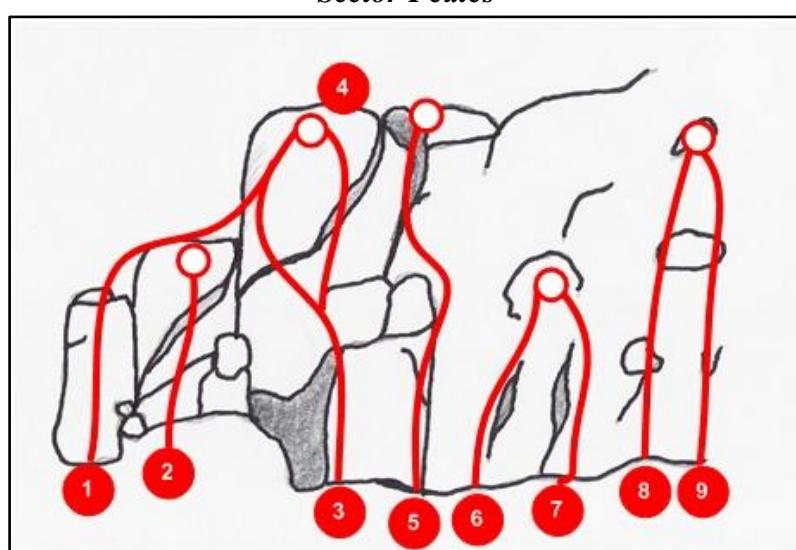
Tipus d'escalada: Sector tallat per nombroses feixes, alguna placa interessant.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 8 metres i els 20 metres.

Material: 10 cintes.

Comentaris de les vies:

Sector Feixes

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Cresta Salenques	4a	Aresta sinuosa, imitant les arestes pirinenques.
2	Els gays també poden	6a	Pas difícil per sortir del sostre inicial.
3	Directe al cel	5c	Versió pel mig de la següent via.
4	Solitud	6a+	Esperonet desplomat a la part de dalt, força assequible.
5	Xemeneia J. Huertos	5b	Sortida arrossegada.
6	Farigola power	5b	La feixa del mig trenca la continuïtat. Placa tombada.
7	Fluretes tendres	5b	La feixa del mig trenca la continuïtat. Placa tombada.
8	Banyadores way of life	4c	La feixa del mig trenca la continuïtat. Placa tombada.
9	Trecking vertical	4c	La feixa del mig trenca la continuïtat. Placa tombada.

Foto superior: Jordi a Farigola Power, 5b

Foto inferior: Ozzy a Els gays també poden, 6a

Sector Extramurus

Aproximació: A la dreta del sector Feixes surt un camí ascendent que en 20 metres ens deixa al peu del sector. Sector no apte per nens.

Orientació: Orientació est amb tendència sud.

Equipament: Parabolts. Equipat per l'A. Aroca, A. Funullet i R. Trenado.

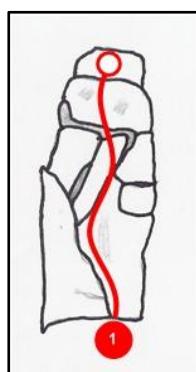
Tipus d'escalada: Única via de placa i fissura.

Alçada: 10 metres.

Material: 6 cintes.

Comentaris de les vies:

Sector Extramurus

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Un bon record	5c	Bonica placa fina d'entrada i sortida per fissures.

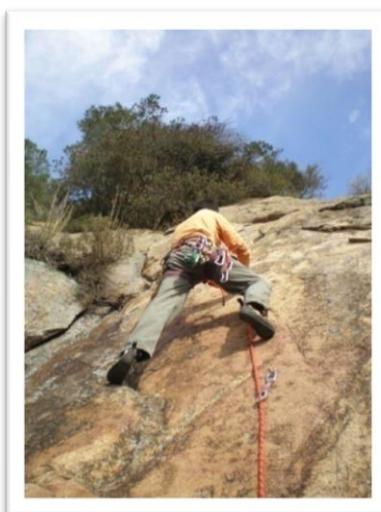

Foto superior: Mohawk a Un bon record, 5c

El Diapobolo

Aproximació: Des del sector clàssic, agafem un corriol a la nostra esquerra, després de pujar la corda fixa. Trobem un trencall i agafem el corriol que puja (marques blanques). Podem evitar la corda fixa baixant del sector Clàssic, direcció Amazònia i agafar el camí amb marques blanques que puja. Just al final d'una petita rampa de pedra, a la nostra esquerra queda aquest petit bloc.

Sector no apte per nens, ja que es troba en mig d'una canal.

Orientació: Orientació est amb tendència sud.

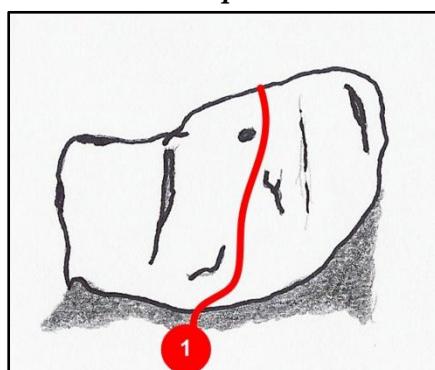
Equipament: Sols hi ha una vella via amb un spit sense xapa, ja que actualment es realitza sense corda.

Tipus d'escalada: Placa curta de regletes petites.

Alçada: 3 metres.

Comentaris de les vies:

El Diapobolo

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Diapobolo	7c/8a?	Rabiosa entrada de regletes i pocs peus que ens permet fer un dinàmic a un cantell més gran i forçar una sortida de finura (grau de bloc!)

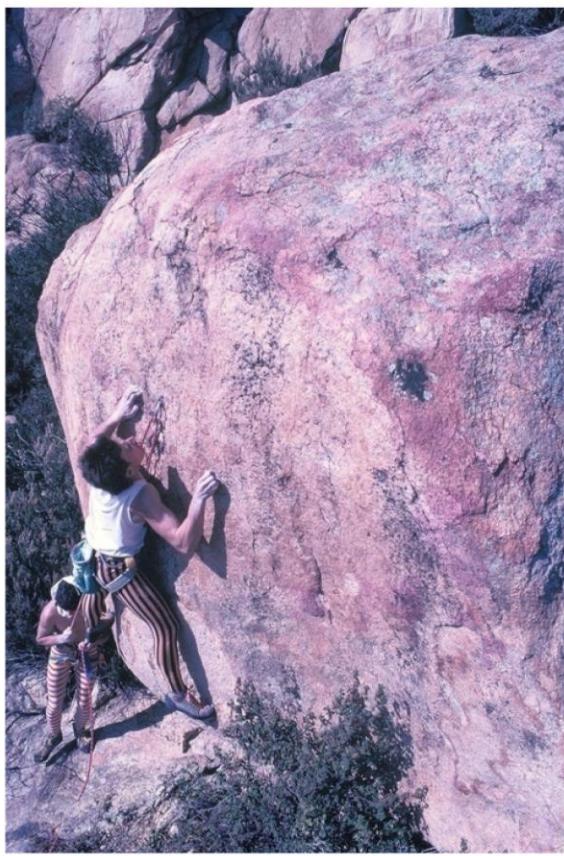
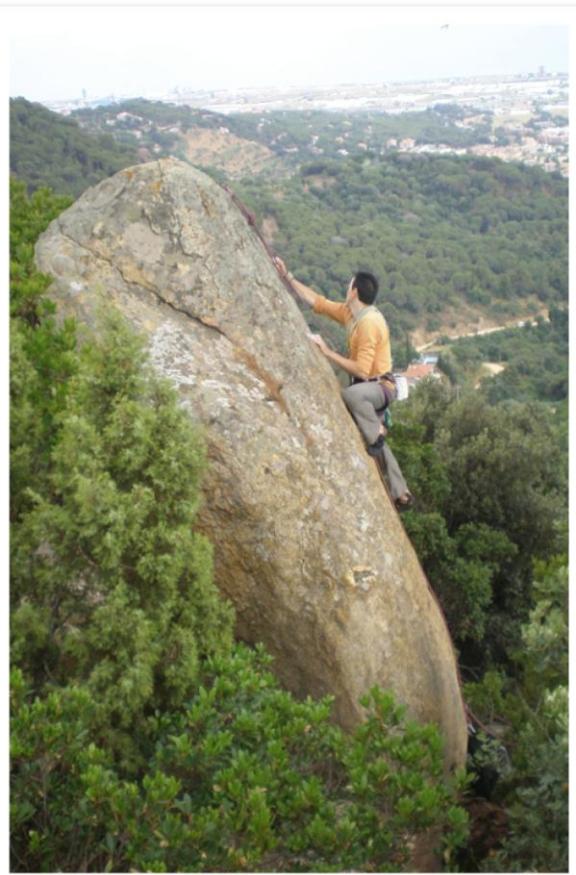

Foto superior: Ll. Estrader al Diapobolo

Foto inferior: Mohawk al Totxo de la Sika

Placa Yosemite

Aproximació: Des del sector clàssic, agafem un corriol a la nostra esquerra, després de pujar la corda fixa. Trobem un trencall i agafem el corriol que puja (marques blanques). El primer trencall a l'esquerra després de passar pel cim del sector Clàssic (es veu una reunió) ens porta a la Placa Yosemite. Per poder anar a la via 6 cal seguir pujant i donar-li la volta al sector. Podem evitar la corda fixa baixant del sector Clàssic, direcció Amazònia i agafar el camí amb marques blanques que puja.

Sector apte per nens, si aquests es queden vigilats al peu de les vies i suporten la pujada.

Orientació: Orientació est amb tendència sud.

Equipament: Totes les vies estan equipades amb parabolts i sòlides reunions.

Tipus d'escalada: Plaques curtes de pura adherència. La via 6 (Totxo del Sika) és l'única de passos atlètics sobre bons cantells.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 5 metres i els 10 metres.

Material: 8 cintes.

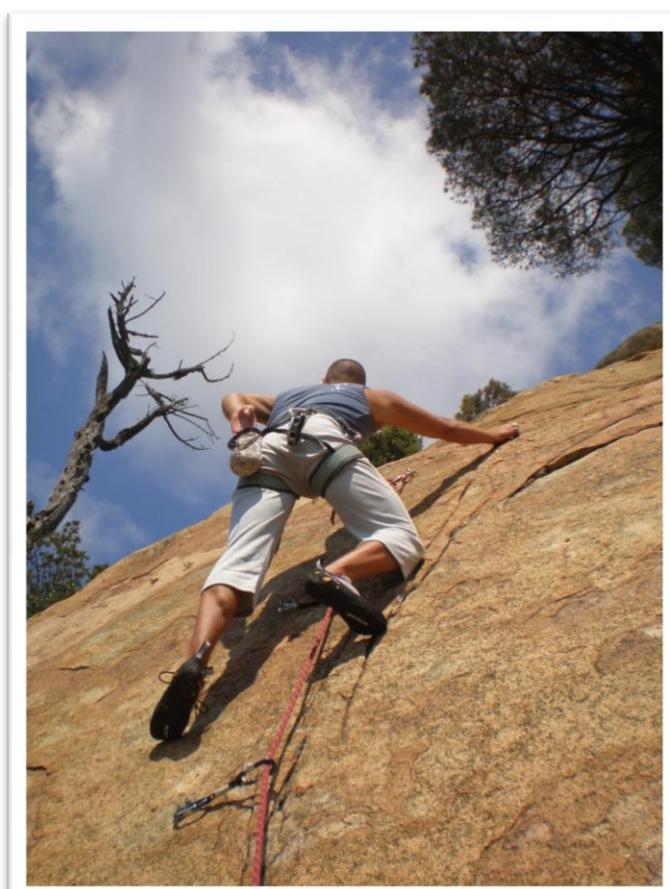
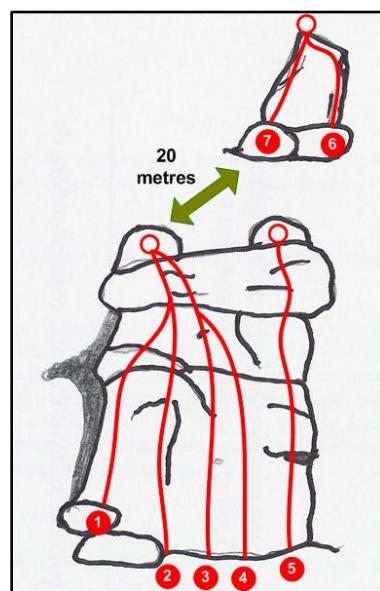

Foto superior: Salva (Tinkpor – Jívaro) a la fina Fissureta DOM, 6b

Comentaris de les vies:

Placa Yosemite

Sota el sector hi trobem un petit bloc desplomat que farà les delícies dels amants dels desploms inhumans...

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Indiana Pou a la recerca de l'últim burí	7a	3 metres inicials d'adherència infernal, la resta no passa del cinquè.
2	Fissureta DOM	6b	Petita fissura de dits i peus en adherència.
3	Me resbalan los pies	6a+	Successió de regletes.
4	Cacatua Men	6b/6b+	Regletes per una sortida cap a la dreta molt fina.
5	Peix-polla	5b	Cantells arrodonits en placa tombada.
6	Totxo del sika	5c	Via de bons cantells reforçats amb sika. Al final gira a l'esquerra.
7	??	6c	Complicada via d'adherència, falta el primer spit però es pot fer en <i>top rope</i> .

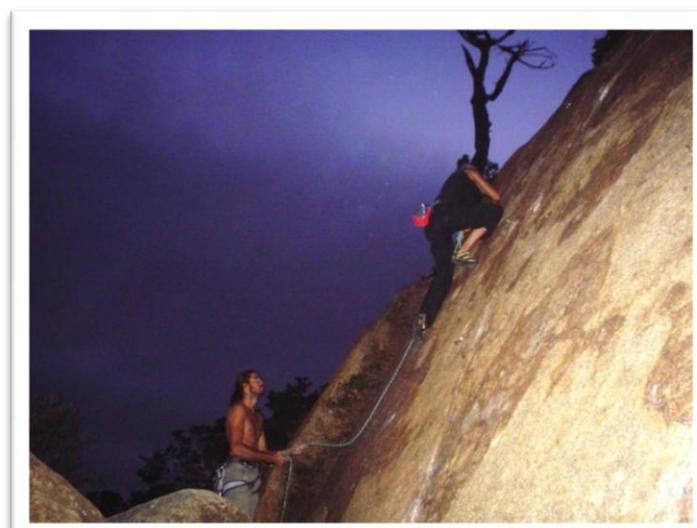

Foto superior: J. Jordana (*Zombi*) buscant l'adherència nocturna
a Indiana Pou a la recerca de l'últim burí, 7a

Sector Del Lucas

Aproximació: Abans d'arribar a la Placa Yosemite, hi ha un trencall a l'esquerra que ens mena a aquest petit sector de cinc vies. Sector poc apte per nens ja que el peu de via és estret.

Orientació: Orientació est amb tendència sud, però el peu de via és molt arbrat i tenim ombra.

Equipament: Totes les vies estan equipades amb parabolts, no sempre ben posats.

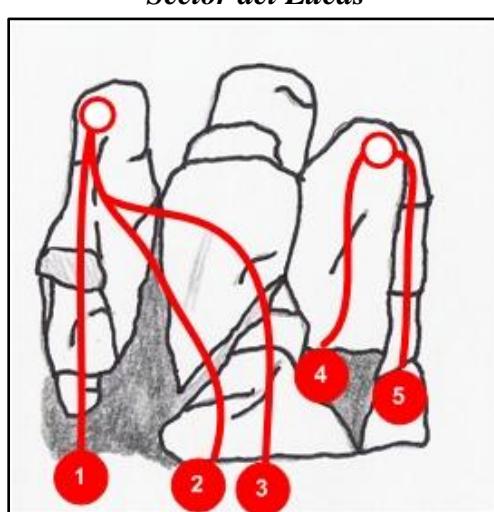
Tipus d'escalada: Combinació de plaques curtes d'adherència i fissures.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 5 metres i els 12 metres.

Material: 6 cintes.

Comentaris de les vies:

Sector del Lucas

Num.	Via	Grau	Comentari
1	?	5b	Dificultat en sortir del dau inicial.
2	?	4b	Via de ziga-zagues amb un diedre curiós al mig.
3	?	4c	Similar a l'anterior.
4	?	6a+	Pel centre de la placa, sense escaquejar-se, és una magnífica via d'adherència, llàstima que curta. Via antiga reequipada.
5	?	5b/c	Fissura fàcil i final un xic més fi. Reunió d'un sol parabolt.

Sector Amazònia

Aproximació: Des del sector clàssic, agafem un corriol a la nostra esquerra que en baixada ens porta al sector, marques blanques. Per anar a les vies 18-23, hem de pujar com si volguéssim anar a la placa Yosemite i seguir un corriol a la nostra esquerra. Sector apte per nens. Aquest sector recorda algunes de les agulles de Solius.

Orientació: Orientació est amb tendència sud. Ideal per als matins d'hivern i les tardes d'estiu.

Equipament: Gairebé totes les vies estan equipades amb parabolts i sòlides reunions. Sector on encara es segueix equipant i alguna via encara necessita repeticions.

Tipus d'escalada: Placa tombada amb algun petit desplom. A les vies superiors s'hi amaguen dues dures vies d'encastament de puny.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 6 metres i els 22 metres.

Material: 8 cintes.

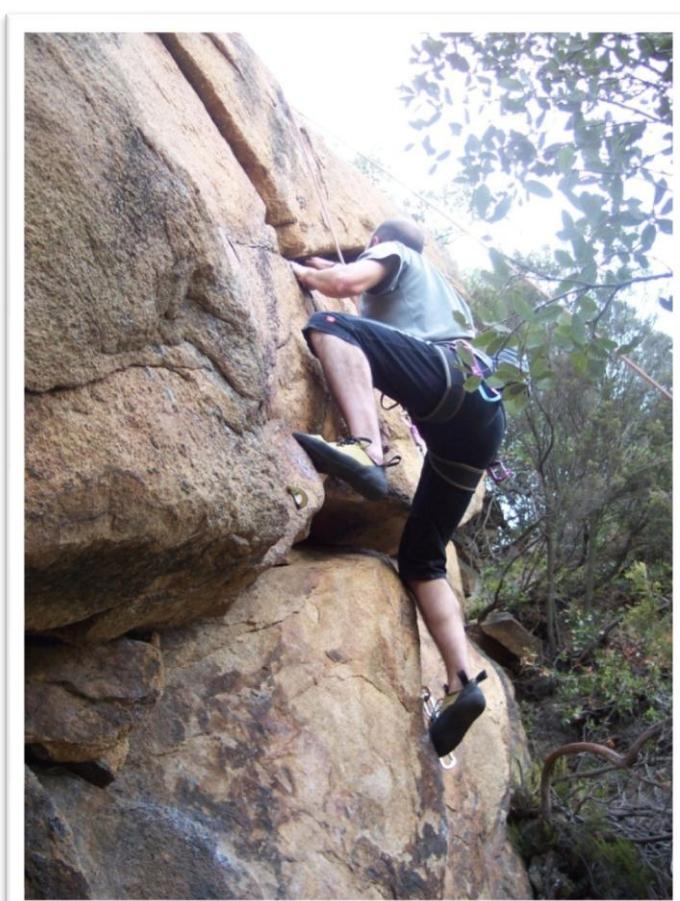
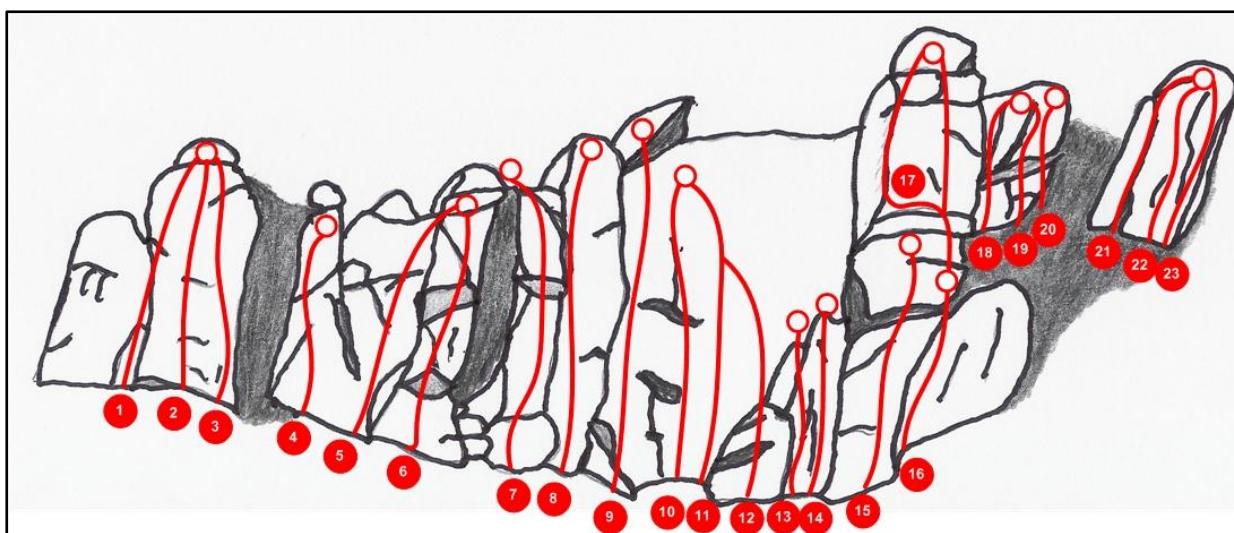

Foto superior: Ozzy a la complicada
Desplom de l'erudit, 6b+.

Comentaris de les vies:

Sector Amazònia

Num.	Via	Grau	Comentari
1	De les nenes	4c	Placa tombada que amaga bons cantells.
2	De la vespino	6a+	Placa amb uns fins passos d'adherència i petites regletes.
3	Amazònia	6a	Similar a l'anterior però un xic més fàcil.
4	L'Eudald i la Violant	4b	Placa tombada amb entrada curiosa.
5	Julito Tocateclas	4b	Placa tombada amb entrada curiosa.
6	La petita Laura	5c	Esperó amb desplomets successius i un cantell que facilita l'ascensió.
7	Martí o Martina	5c	Difícil zona central si forcem pel centre i sortida de tràmit.
8	Esperó Laia	5b	Esperó tombat i ben definit. Gra finet.
9	Ondina	5b	Adherència per successives planxes tombades. Gra finet.
10	Guifré-Gala	5b	Adherència per successives planxes tombades. Gra finet.
11	Raquel i Mireia	4a	Adherència per successives planxes tombades. Més fàcil que les anteriors.
12	??	5a	Adherència per anar passant banyeretes.
13	El fanàtic de l'Hospit	6a	Placa vertical. Té una mica de molsa.
14	Bi guote, mai fren	6a/6a+	Bidits curiosos per sortir del primer desplom.
15	RIP	6a	Sortida un xic relliscosa. Pas del desplom bonic amb tècnica de baveresa.
16	Placa Burriac	5b	Entrada comú a la via 17, però amb una sortida per placa, reunió intermitja.
17	Diedre DOM	4c	Diedre maco. Entrada per desplom amb bons cantells, reunió intermitja.
18	La Puerti	5b	Esperó esquerra del desplom, com bé diu el nom, cal evitar fer la porta.
19	Desplom de l'erudit	6b+	Difícil encastament de puny a la relliscosa fissura final.
20	Quina potra si t'empotres	6b+	Idèntica a l'anterior però per torturar l'altre puny.
21	Glòria	5b	Versió fàcil d'aquesta impressionant placa.
22	La placa Maleïda	6a	Part central de la placa, petites regletes.
23	Gomina	5c	Versió més assequible de la Placa Maleïda, ajudats per l'esperó.

Sector Mongo

Aproximació: Des del sector Amazònia anem seguint un corriol cap a l'esquerra, aquest desapareix i cal seguir les traces més evidents pujant amunt per dins del bosc fins a trobar aquest amagat sector.

Sector no apte per a nens.

Orientació: Orientació est. Queda amagat sota els arbres i tenim ombra gairebé tot el dia a peu de via i fins a mitja paret.

Equipament: Totes les vies estan equipades amb parabolts i sòlides reunions a excepció de *Bux Teni*.

Tipus d'escalada: Placa tombada o directament despomalada, amb poques preses generalment. Aquí trobarem un dels blocs més mítics del Maresme, *Bux Teni*, 7c.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 6 metres i els 10 metres.

Material: 6 cintes.

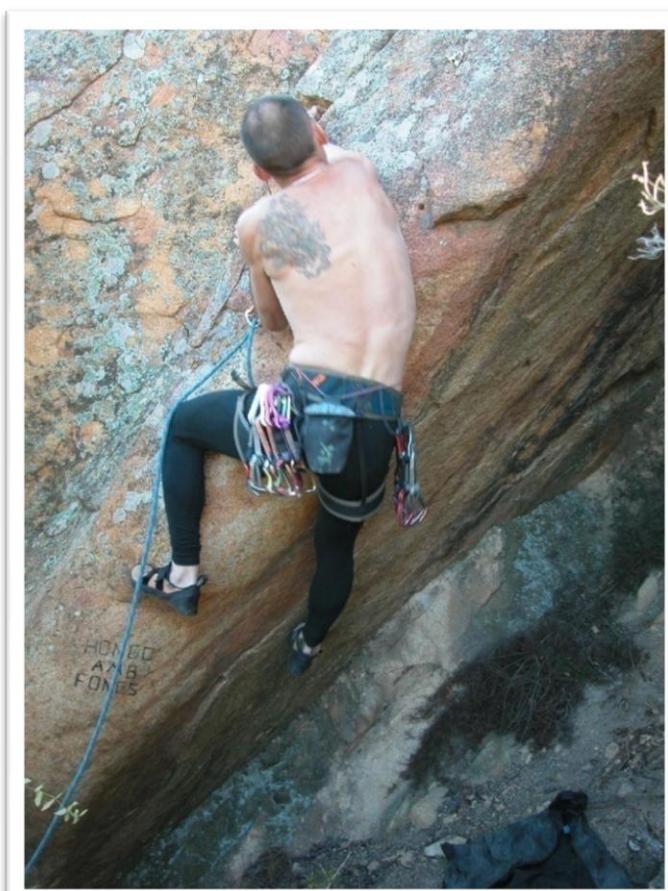
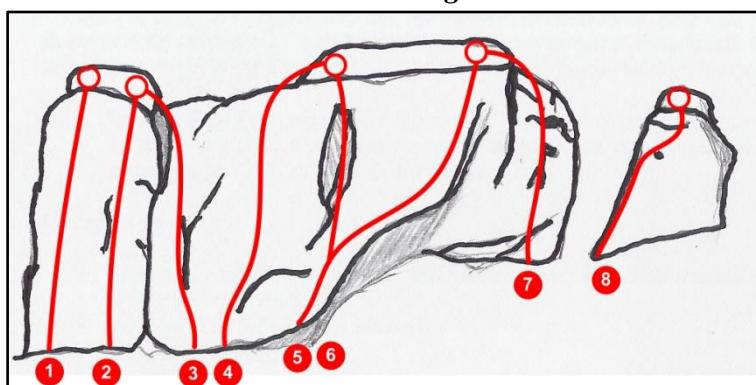

Foto superior: Zorat a la relliscosa
Hongo amb Fongs, 7a+ (Cortesia de K)

Comentaris de les vies:

Sector Mongo

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Cocaine	6a	Placa tombada de petites regletes.
2	Quinto x Quinto = 25	6b	Igual que l'anterior però amb una entrada més complicada.
3	Cap de porc	6a+	Difícil entrada per agafar la fissura que ens porta al final de la via.
4	Mongo amb hongus	6c	Complicat pas de peus a l'inici i petites regletes després.
5	Capricorn	6a+	Versió fàcil de la següent via. Entrada desplomada i fissura terrosa.
6	Hongo amb fongs	7a+	Segueix el cantell del desplom amb peus molt dolents, cal agafar el gesto... Té cantells picats.
7	Ferum de fems	6b+	Pas de bloc en desplom, llançament. Reunió en molt mal lloc.
8	Bux Tení	7c	Aresta amb petits picats, monodit picat i llançament brutal. S'ha fet amb <i>crash-pad</i> abans de ser reequipada.

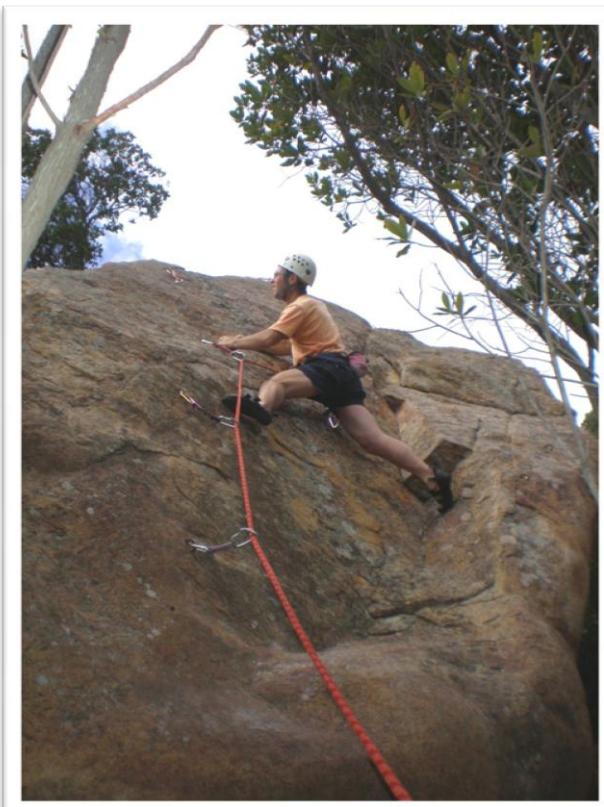

Foto superior: Joan a la Mongo amb hongus, 6c

Foto superior: Seqüència a la desplomada Ferum de fems, 6b+

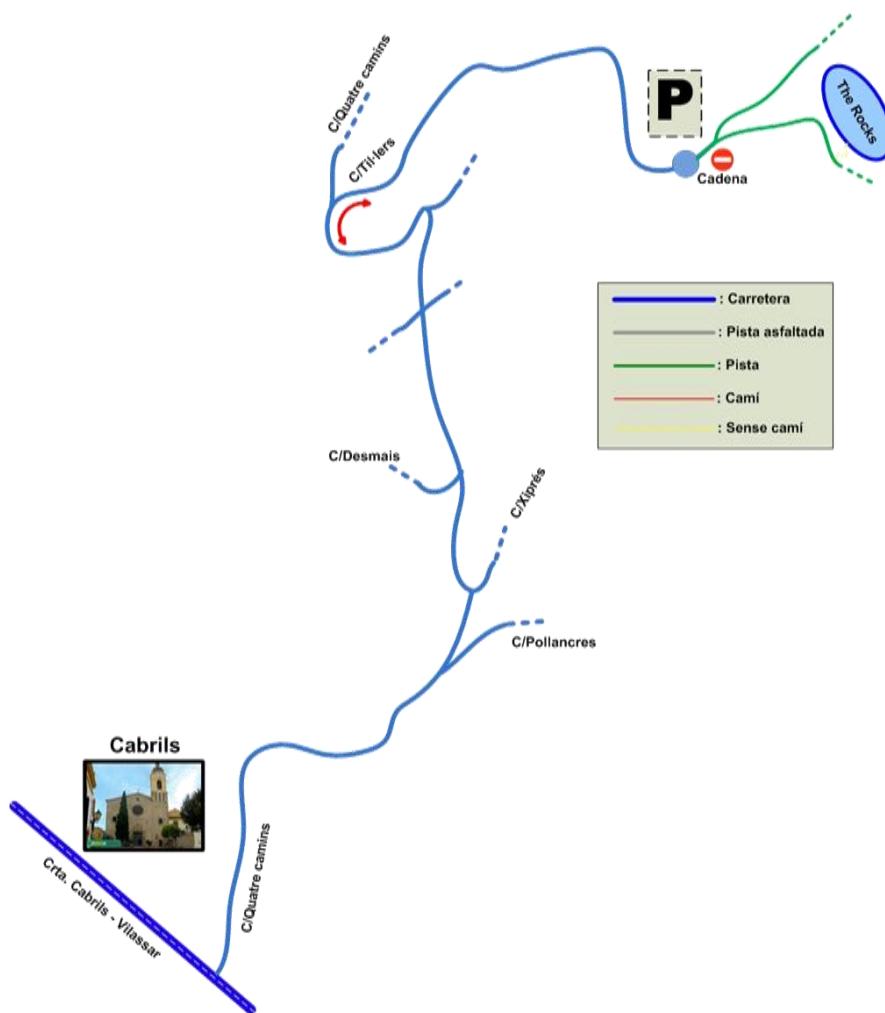

Foto inferior: Ll. Estrader, creador de la via, a Bux Tení, 7c

The Rocks - Cabrera de Mar

Petita zona on practicar l'escalada en bloc. Totes les rutes tenen un triangle blanc a l'inici i entre aquest caos de blocs hi destaca una petita via equipada amb dos spits. Graus baixos i peus de via amb força matolls.

Aproximació: L'aproximació és molt curta i es fa des del poble de Cabrils. Un cop dintre del poble i passat el segon pont sobre la riera (a la nostra esquerra), just a la dreta surt el *C/Quatre camins*. És de doble sentit i no el deixarem durant gairebé un quilòmetre, vigilant les cruïlles. En tot moment hi han indicadors amb els noms del carrers. Cap al final de la urbanització, prendrem a la nostra dreta el *C/Til-lers*, que no abandonarem fins que aquest queda tallat en una placeta, lloc on aparquem (petit pàrking). De la mateixa placeta hi surt una pista (cadena) i als 20 metres una cruïlla, si agafem la que puja a la nostra esquerra aniríem a parar als sectors més alts de les Banyadores. Nosaltres agafem la pista que baixa i al primer revolt, tenim les roques sobre nosaltres. Trobarem el nom del sector pintat a peu de pista i un pèl a la dreta una sageta blanca que ens indica per on pujar.

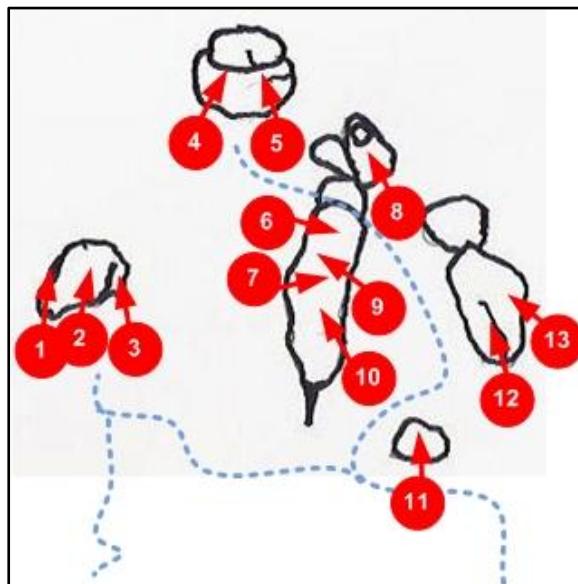
Orientació: Sud-oest, però amb força ombra pels arbres que l'envolten.

Tipus d'escalada: Granit de gra gros tipus Can Bruguera. Passos variats i fissura.

Alçada: 3 metres.

Comentaris de les vies:

Sector The Rocks

Es desconeix l'aperturista de les línies.

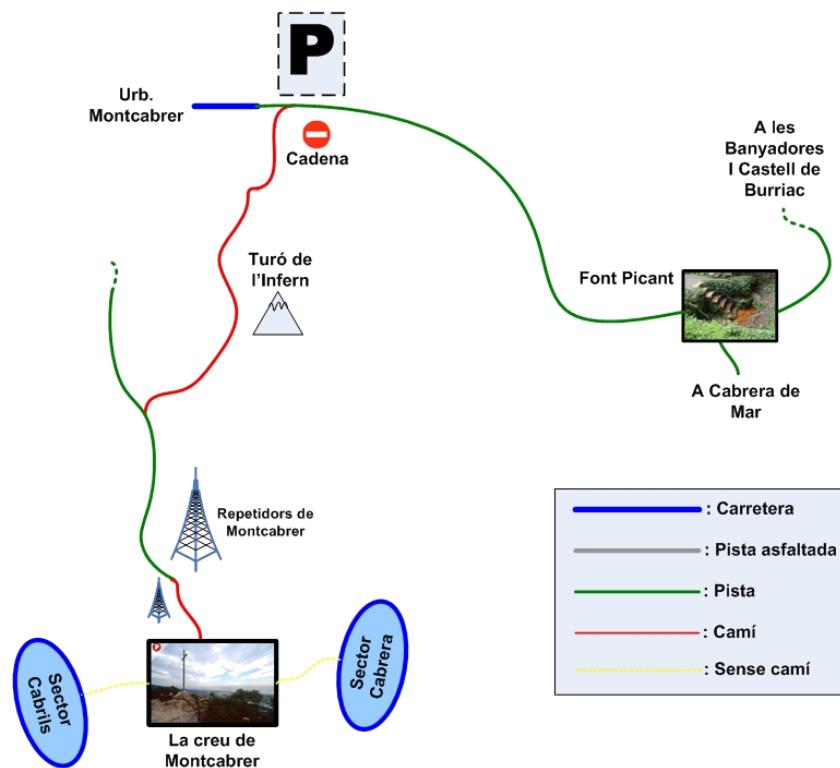
Num.	Via	Grau	Comentari
1		6a	Aresta de cantells petits.
2		5?	Placa llisa i difícil. Té un spit a mitja via i a dalt del bloc un buri.
3	El gestor de café	6b	Fissura maca i pas llarg al final del bloc.
4		5?	Bloc alt amb mala caiguda. La via creua un petit desplom.
5		5	Fissura que s'arqueja al final.
6		5	Placa
7		5	Placa
8		5	Desplom de bons cantells
9		4	Placa
10		5	Placa
11		4+	Petita placa amb sortida arrodonida
12		4	Placa llarga i fissurada
13		3	Placa tumbada

Montcabrer - Cabrils

Petita zona que compta amb tres petits sectors i amb tan sols dotze vies, però força maques totes elles. Actualment el paratge resta cremat de l'estiu del 2006 i caldrà una bona regeneració del bosc perquè torni a ser el que era fa uns anys, especialment el sector de Cabrils. Tot i així es mereix una visita ràpida, sempre fora d'èpoques en què la processionària és eruga. Equipat fa anys per l'Oscar Aleman i l'Àlex Castro de Premià de Mar.

Aproximació: Existeixen aproximacions força més curtes que la que acte seguit explicaré, especialment si coneixem els carrers de l'urbanització Tolrà de Cabrils, però donat que la zona té poques vies val la pena fer aquesta excursioneta de 10 minuts. Inicialment sortim de Cabrera de Mar seguint el mateix camí que per accedir a les Banyadores, però a l'alçada de la Font Picant, just abans d'aparcar el cotxe agafem una pista a l'esquerra apte per tots els vehicles (indicacions al Montcabrer). Fem uns 200 metres de forta pujada i just abans de que aparegui l'asfalt de la urbanització, en uns cartells del parc natural deixem el cotxe. Des de l'esplanada de la nostra esquerra surt un camí ben marcat i indicat, en lleugera pujada, que ens porta per dins del bosc al turó de l'Infern.

Aquest mateix camí desemboca a una pista forestal que ens porta als repetidors de Cabrils. Un cop hem arribat a ells, seguim per la seva dreta un caminet que en 1 minut ens deixa sota la creu del cim del Montcabrer. Esplèndides vistes de tot el Maresme, llàstima del trist efecte del bosc recemat.

Per tal d'arribar al sector Cabrils, des de la creu cal mirar en direcció Barcelona i baixar fins els blocs que s'indiquen a la següent fotografia. Sota d'ells hi trobem l'inici de les vies. En total són uns 10 minuts des del cotxe i en l'estat actual (el tros sense camí no té vegetació) és un lloc acceptable per a nens. Per al sector de Cabrera, des de la creu, saltar la tanca cap a la nostra esquerra i ràpidament trobem un corriol amb fites, que en 50 metres ens deixa sobre les roques.

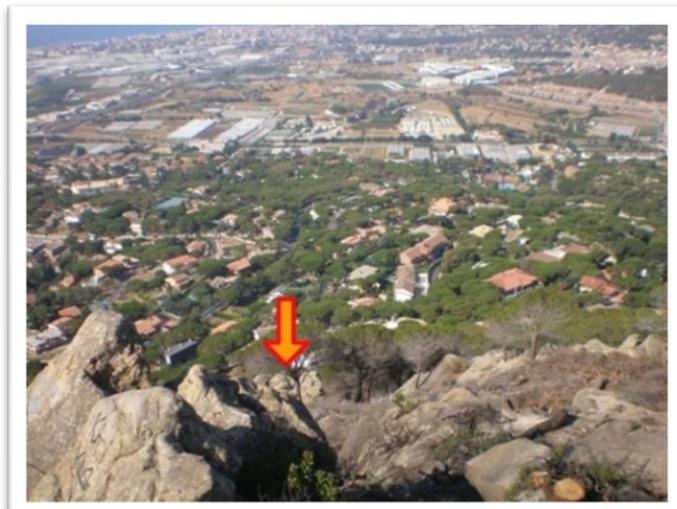

Foto superior: Situació del sector Cabrils des de la creu

Per tal d'arribar al Cavall de Cabrils, podem seguir baixant en línia recta des de l'anterior sector gairebé fins a tocar les primeres cases o accedir-hi des de dins de la urbanització. En aquest cas cal trobar una gran rotonda a la carretera que uneix Vilassar de Mar amb Cabrils i a la nostra dreta agafarem el C/Camí de la Muntanya, que seguirem molta estona fent estranyes corbes fins a dalt de tot de l'urbanització. Cal estar atent al C/Verge de Núria, a la nostra esquerra (sense sortida) que agafarem i aparcarem al final. Seguim un corriol del final del mateix carrer i als 25m a la nostra esquerra ja veurem el Cavall de Cabrils.

Orientació: Orientació oest al sector Cabrils, ombra al matí, que quan es regeneri el bosc serà de tot el dia a peu de via. El sector Cabrera és cara est i té ombra a la tarda, i el Cavall és orientació sud.

Equipament: Totes les vies del sector Cabrils han estat reequipades amb parabolts. Les reunions no tenen anelles ja que són accessibles des de dalt del sector (2 parabolts cadascuna). Les vies del sector Cabrera sols es poden realitzar amb corda per dalt i aprofitant un spit i un gran arbre com a reunió. El Cavall de Cabrils té dos casquets M8 de spits al seu cim, però millor *crashpad*.

Tipus d'escalada: Al sector Cabrils hi trobarem dues vies desplomades, dues més amb fissures perfectes i alguna placa assequible. En general vies de grau baix i *disfrutones*. Al sector de Cabrera plaques inclinades i discontínues.

Alçada: 10 metres com a molt.

Material: 6 cintes, baga per a reunió.

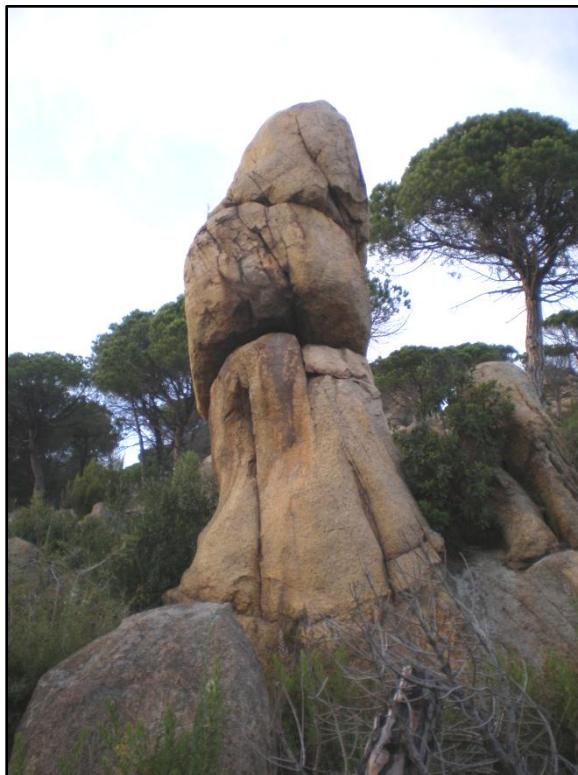
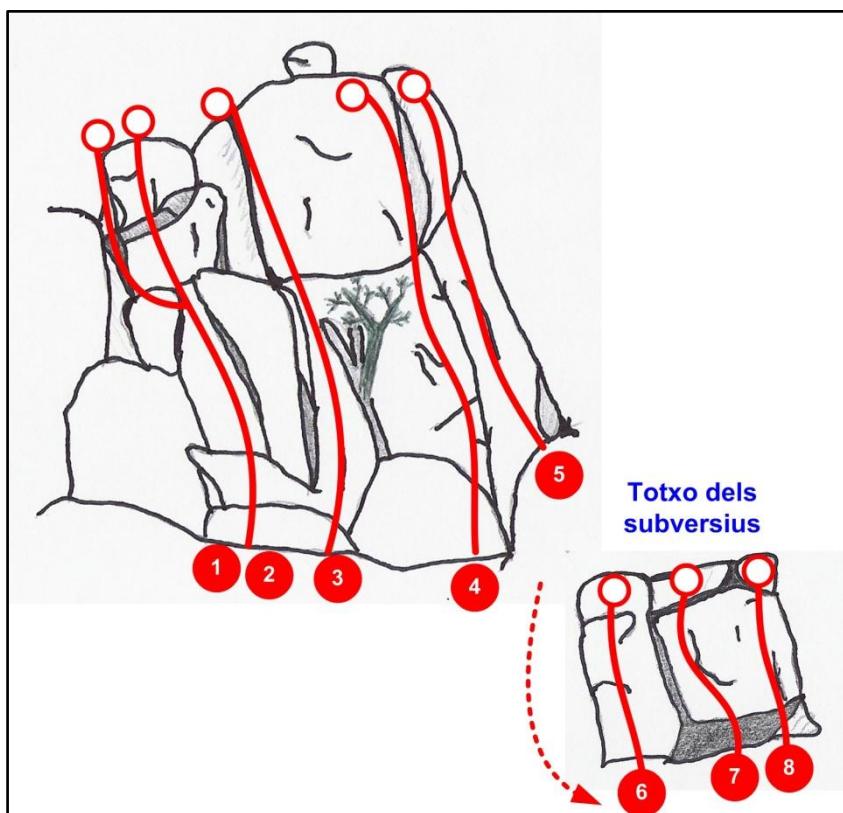

Foto superior: El Cavall de Cabrils

Foto inferior: Algunes vistes del sector Cabrils

Comentaris de les vies:

Montcabrer – Sector Cabrils

Num.	Via	Grau	Comentari
1	?	5c	Desplom amb bona pressa seguint el cantell de la paret.
2	Del sostre	6b+	Bona via que creua el desplom pel mig amb bons cantells i una sortida que dependrà del bon ús dels peus... Alguna assegurança allunyada.
3	Mireia	4c	Magnífica fissura final enmig d'un diedre, 3 metres que recorden el granit americà. La segona assegurança es fa a l'arbre, portar baga.
4	Mariona	6a	Passa per la fissura contraria a l'anterior via, però en aquest cas el desplom fa que la posició sigui més difícil. Placa fina a l'entrada. Té dynabolts.
5	?	4b	Bonica placa tombada.
6	La Proa	?	Apareix amb aquest nom a la p.102 de la guia de Can Boquet. Se li ha afegit un parabol a dalt per provar-la en <i>top rope</i> , però mentre no es <i>sikin</i> les llastres malmeses per l'incendi millor no intentar-la.
7	3/3/76 La Revolta permanent	7b?	Té un parabol a dalt per provar-la en <i>top rope</i> . Començar ajudats per una pedra als peus o el grau puja més.
8	Fraga muérete	7c?	Té un parabol a dalt per provar-la en <i>top rope</i> . Petites regletes laterals amb peus molts dolents i sortida arrodonida.

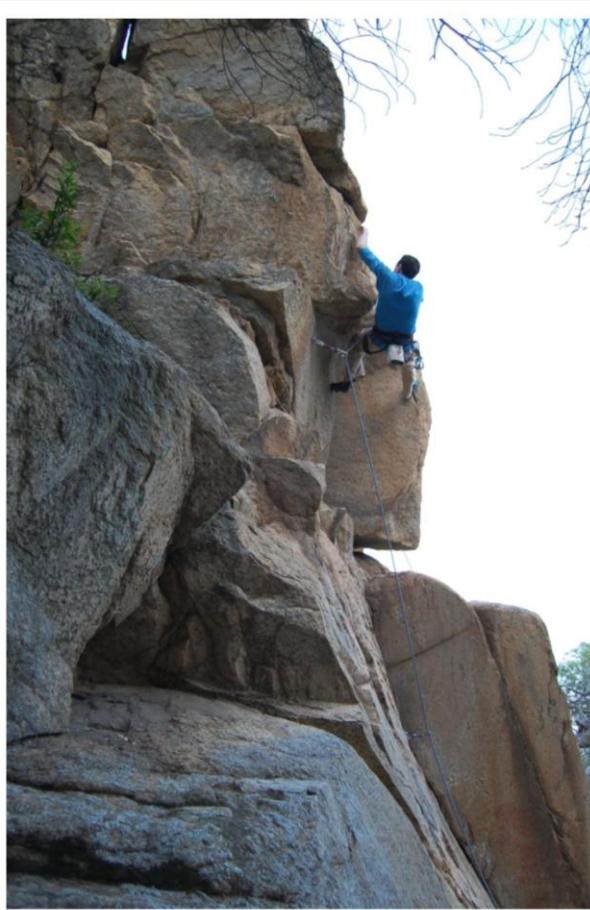
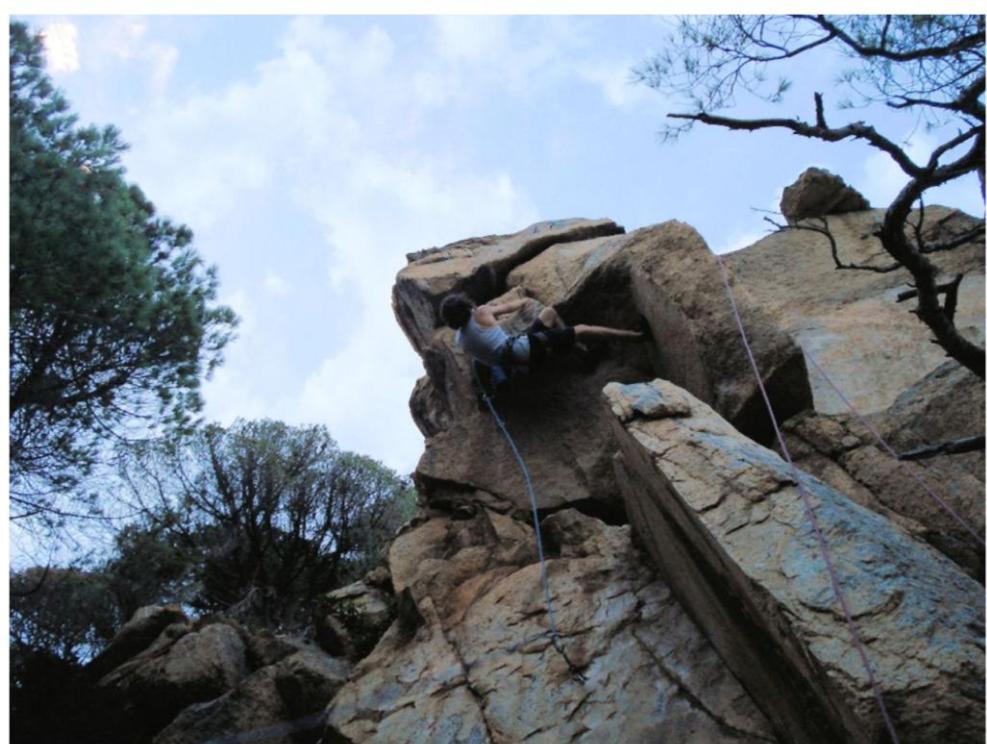

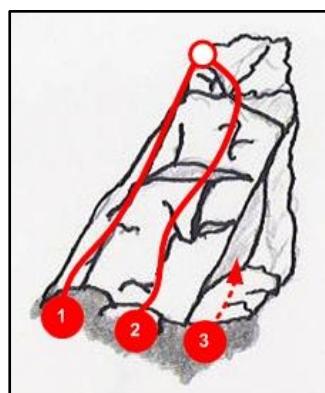
Foto superior: *Mohawk* a la via del sostre, 6b+

Foto inferior: Roger a la mateixa via, 6b+

Comentaris de les vies:

Montcabrer – Sector Cabrera

Num.	Via	Grau	Comentari
1	SikaMan	5b	Placa discontínua amb una entrada fina. Té molsa.
2	Los días de la ira	6a	Difícil placa d'adherència per enllaçar amb la fissura de sortida, és maca.
3	??	?	Super desplom amb esperó al costat que espera que algú s'hi atreveixi.

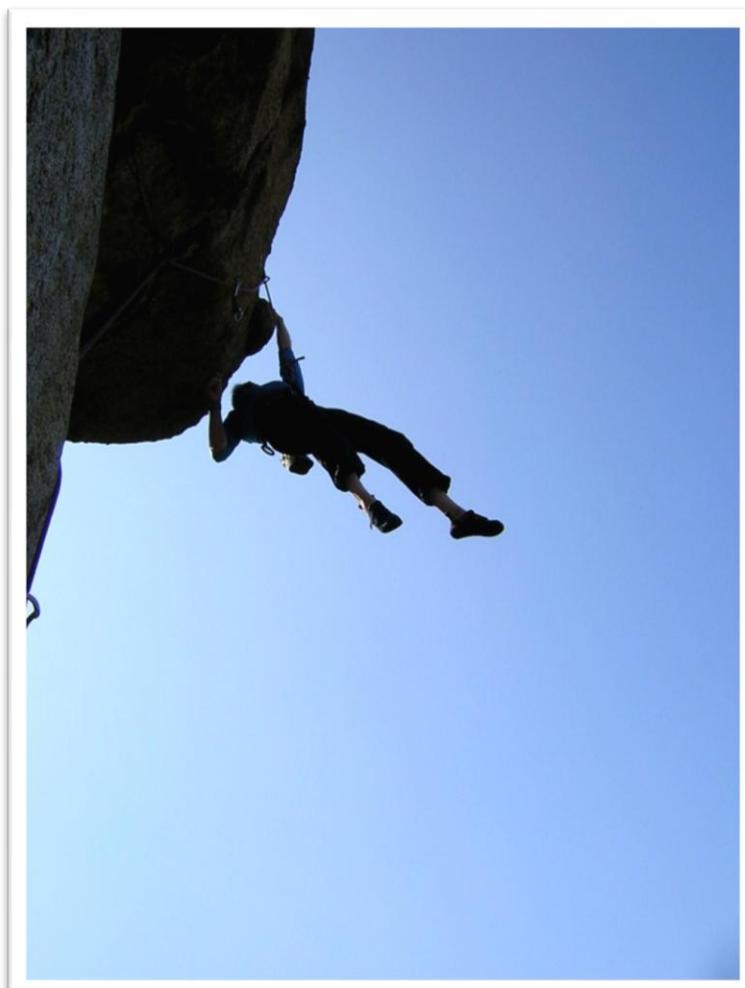
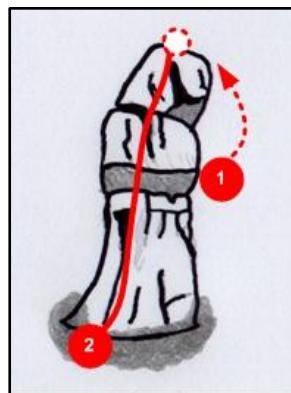

Foto superior: *Mohawk al Patriarkado de la Rumba, Teià*

Comentaris de les vies:

Montcabrer – Cavall de Cabrils

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Normal	4c	Pas desplomat per pujar sota el cim.
2	Aresta sud	?	

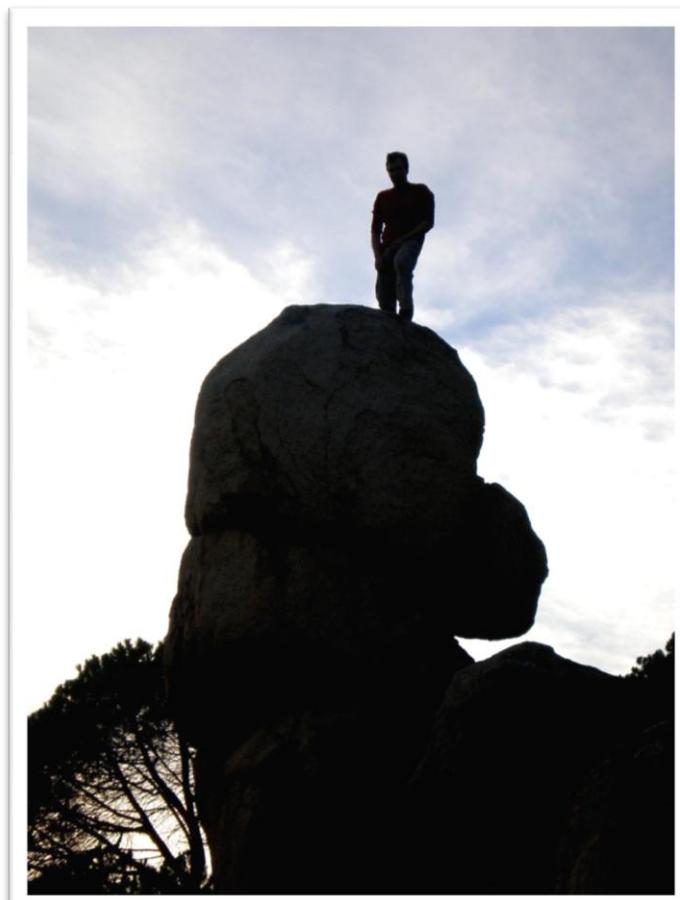
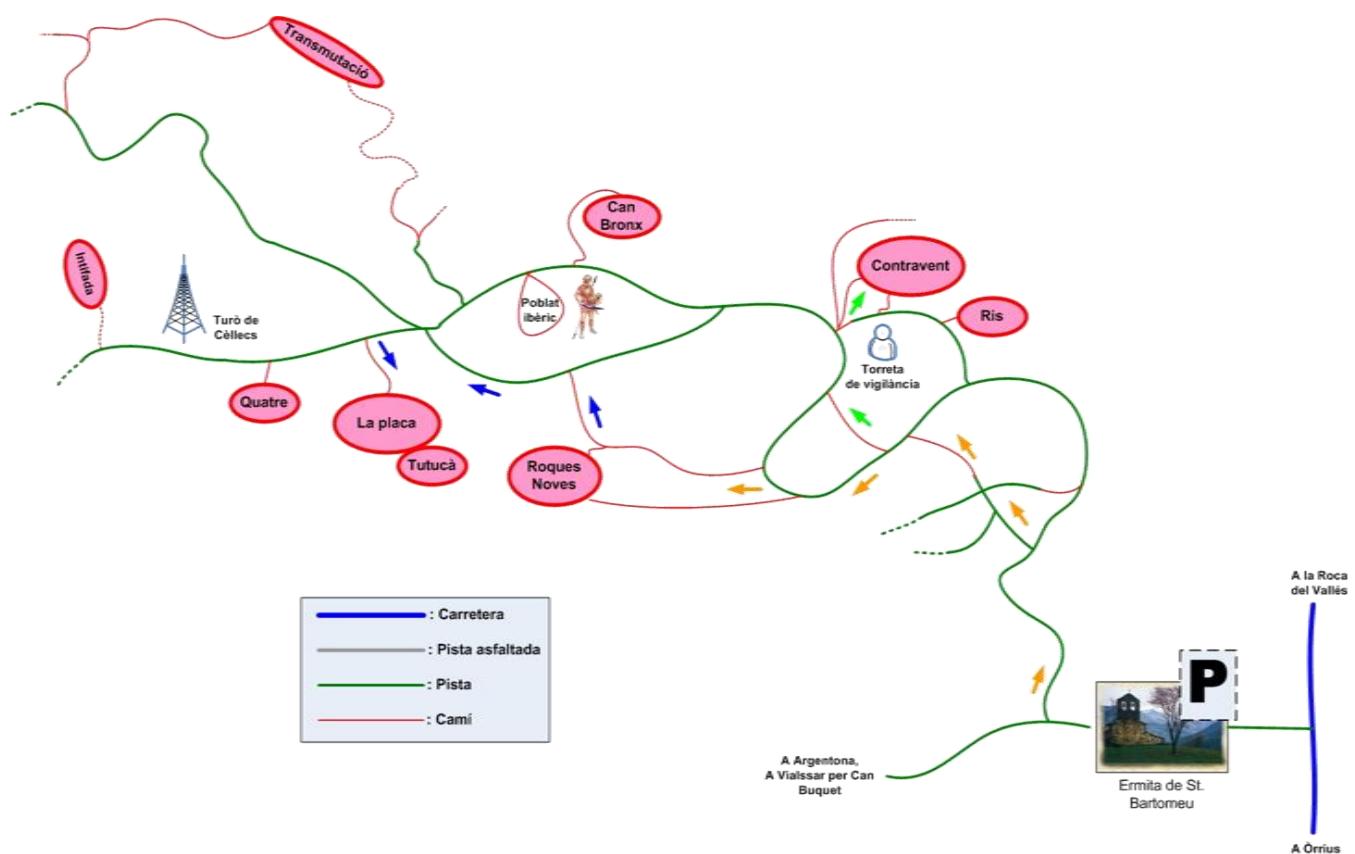

Foto superior: Dalt del Cavall de Cabrils

Cèllescs

Escola per excel·lència del Maresme i de bona part del Vallès Occidental. Es caracteritza per un magnífic granit i blocs de poca alçada, amb alguna via una mica més llarga a la zona de la Placa. Gairebé tots els sectors estan insolats, el que fa molt agradable la seva visita a l'hivern, amb magnífiques vistes sobre el litoral i el Montseny. L'escalada es caracteritza per l'adherència i en especial per les petites regletes de dits, tot i existir un bon grapat de vies desplomades de grau baix, donat la grandària de les seves preses. L'escola consta de cinc sectors clarament distingits, amb uns temps d'aproximació entre un i l'altre que oscil·la entre els 5 minuts i els 15-20 minuts.

Cal esmentar l'actuació d'escaladors de Mataró (Pep Botey i Mingo Nieto) i de Granollers en l'actiu reequipament de l'escola, mitjançant químics i parabolts. Una tasca que cal agrair. Podeu veure un incís històric sobre l'escola a la introducció o bé a la guia de "Barcelona y alrededores" d'en X.Buxó i en Luichy (p.362), on en J. Pou ens fa cinc cèntims també.

Roques Noves

Aproximació: Cal deixar el cotxe a l'ermita de St. Bartomeu de Cabanes (Òrrius). Per tal d'arribar-hi tenim dues opcions, des del Vallès o des del Maresme. La primera d'elles és molt fàcil, cal arribar al poble de la Roca del Vallès i un cop allí agafar la carretera cap a Òrrius (BV-5106). En el moment que aquesta comença a baixar, surt una pista forestal a la nostra dreta que ens deixa en 100 metres a l'ermita. Per tal d'aproximar-nos des del Maresme, cal arribar a la creu de Can Buquet (des de Vilassar de Dalt o Cabrera), un cop allí agafem la pista que va cap al dolmen (Roca del Toni) i seguim direcció Argentona. Després d'una baixada i un camp de tir, trobem una cruilla indicada, agafem la pista de l'esquerra, a partir d'aquest moment sols cal anar seguint les indicacions dels cartells (St. Bartomeu de Cabanes), fins que passem pel mas de Cèllec i finalment l'ermita, on deixem el cotxe.

Un cop a l'ermita comencem a pujar per una pista forestal barrada amb una cadena (camí amb sagetes taronges al mapa), després de tres pujades seguides arribem a un pla, i a la nostra esquerra surt una pista, que seguim sempre amunt, ignorant les dues cruiilles amb camins cap a l'esquerra. El final de la pujada és per dins d'un torrent pedregós, fins a l'ampla pista forestal que hem deixat anteriorment. Per anar a Roques Noves, cal seguir-la en pujada, farem una gran corba i a la part superior d'aquesta hi surt un camí a l'esquerra, que en 200 metres ens deixa sobre el sector. Sobre els 15 minuts a ritme tranquil.

Sector apte per nens, si aquests es queden vigilats sobre les roques, els peus de via no són gaire bons per a ells.

Foto superior: Mítica taula d'entrenament a Roques Noves

Orientació: Diferents roques amb orientació sud i est, amb poca ombra en general.

Equipament: Totes les reunions han estat restaurades per parabolts amb anella o químics. Encara podem trobar algun spit, però la majoria de les vies resta amb parabolts i químics.

Tipus d'escalada: Hi predominen les vies tècniques de regletes, amb alguna placa d'adherència i algun desplom de bona presa.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 5 metres i els 10 metres.

Material: 8 cintes.

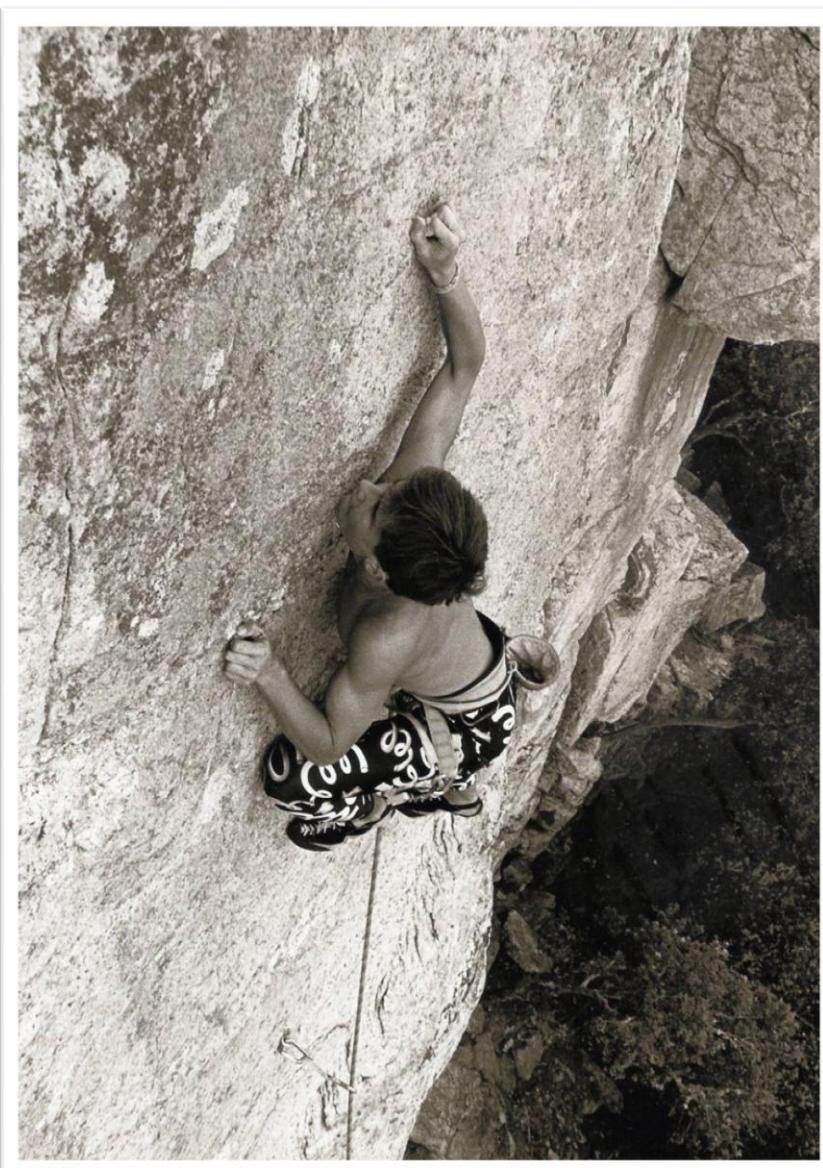
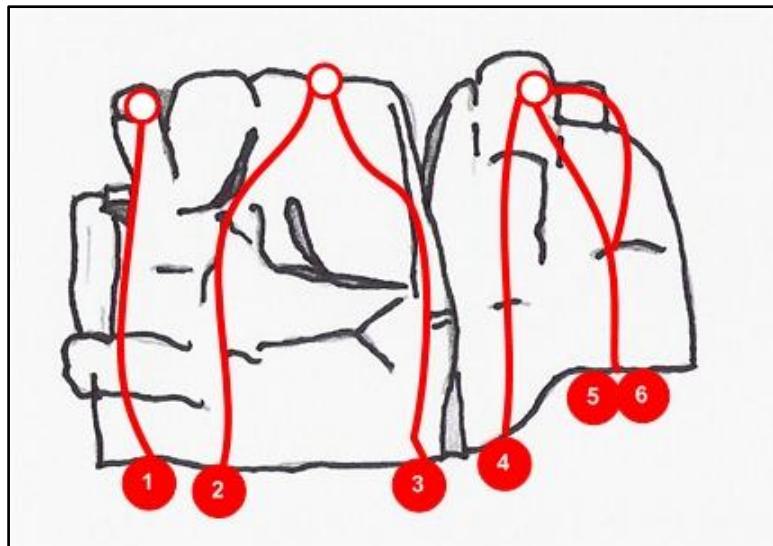

Foto superior: Marcel a finals dels 80 a la via Bicicleta, 6a

Comentaris de les vies:

Sector Minguet

Sector situat a l'esquerra de la franja rocosa. Hi accedim baixant per un evident corriol a la part esquerra de les roques, sota la barra de traccions de la part alta de Roques Noves.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Diedre Minguet	5c	La més assequible del sector, diedre a la part de dalt.
2	Minguet	6a+	Entrada directa difícil (equilibri), més fàcil per l'esquerra (V+)
3	38 Tacos	6b	Fissura romà d'equilibri, el desplom es pot passar per la dreta ajudat de la fissura o pel mig amb un llançament (6b+)
4	Menstruació frustrada	6a/6a+	Via que combina l'adherència i les regletes de dits.
5	Gallina Blanca	6c	Adherència i petites regletes verticals.
6	Whisky el pato, el más barato	6c+	Adherència desesperant, reunió massa allunyada de la línia.

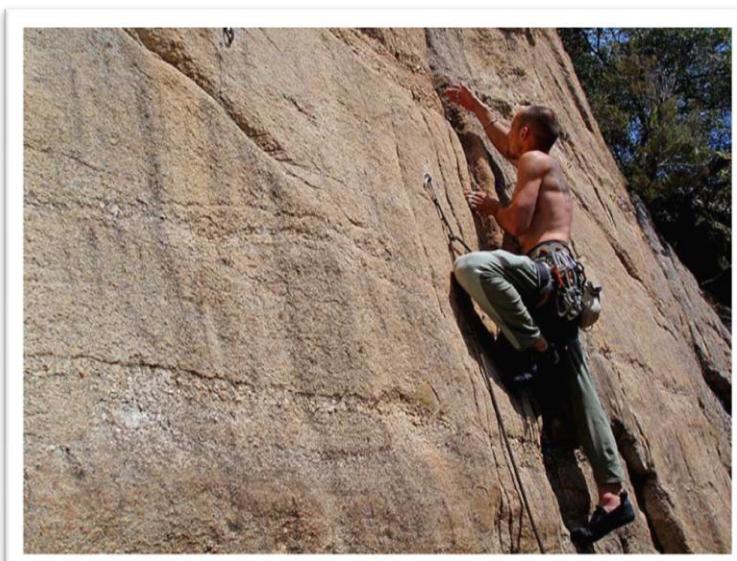
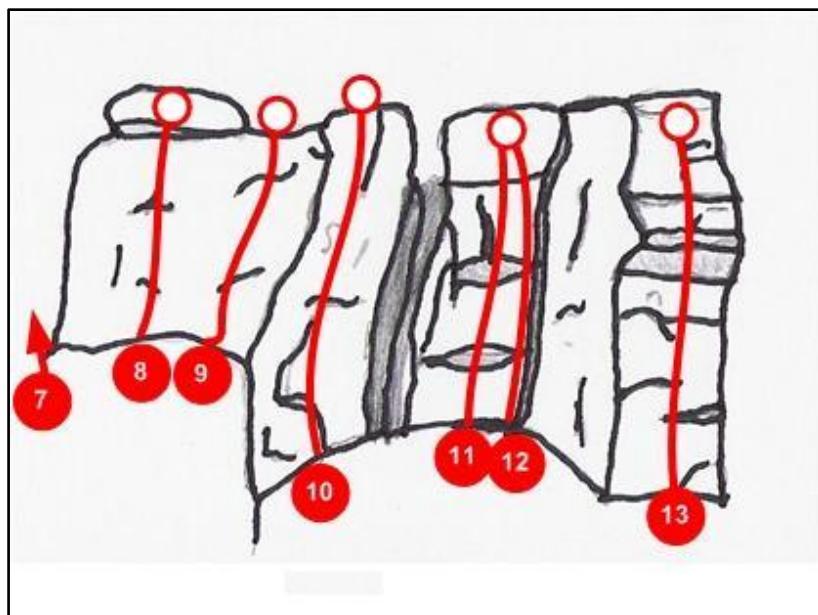

Foto superior: Zorat a 38 tacos, 6b
(Cortesia de K).

Sector Ninota

Des del sector Minguet, seguim la feixa de roca per anar a les vies 97, 7 i 8, o bé seguim baixant pel corriol amb tendència a apropar-nos a la paret, fins veure la resta de vies.

Num.	Via	Grau	Comentari
7	Herejía (Anzión V)	6b	Antiga via anomenada <i>Herejía</i> i que un bon dia va aparèixer amb el nom de <i>Anzión V</i> al seu peu. Reequipada recentment amb dos bolts, encara manté un spit original a l'inici. Desplom amb cantells arrodonits agafats en estil bavaresa.
8	Muacata	6b	Passos d'adherència i de presa petita, pot ser desesperant si no dominem l'adherència en granit.
9	Bicicleta	6a	Magnífica via d'adherència i petites regletes, més assequible que les seves veïnes.
10	Ninota	7b+/7c	La màxima dificultat encadenada a Cèlles. Passos llargs sobre petites regletes i lleuger desplom. Via de referència.
11	Toti	5b/c	Bonica via que puja pel mig d'una canal, amb grans lleixes horizontals.
12	Diedro	4c	Diedre perfecte i assequible. Assegurances de la <i>Toti</i> .
13	El rei de la gomina	7a	Pas de bloc per sortir del sostre, un pas de roms i un llançament ens solventen la via.

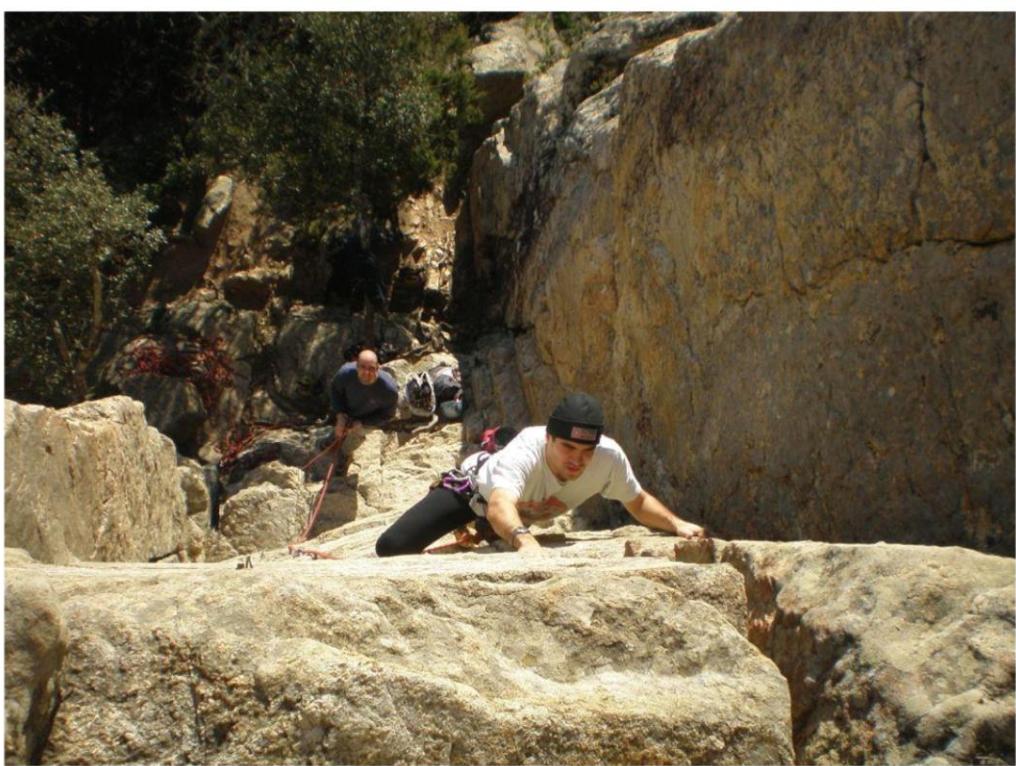
A la dreta de la via 12 existeix una variant sense equipar que té per nom *Els quintos del 8é* i un grau de 5a.

La via 13 té dues variants, una per cada costat del sostre, si ho fem per l'esquerra rep el nom de *Si lo se no vengo* i el grau de 6c, mentre que per la dreta és la *Éxtasis*, 6b+. Personalment opino que es fa difícil discernir entre les tres vies, per tant el millor és atacar directament la 13, pel mig del sostre.

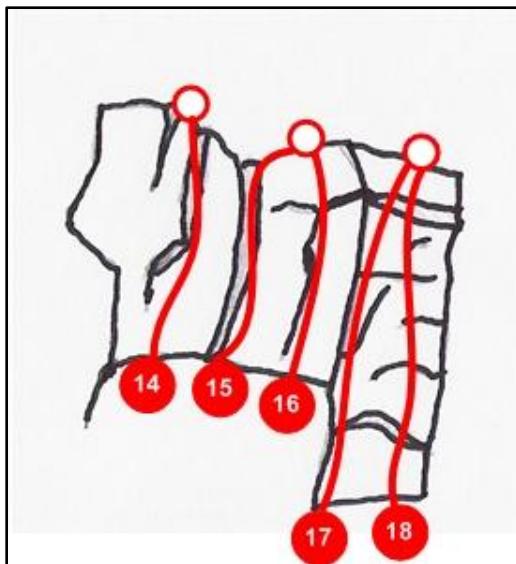

Foto superior: Mohawk a El rey de la gomina, 7a

Foto inferior: Jordi, assegurat per l'Ozzy, a Toti, 5b/c

Sector Desplom del Marron

Des del sector Ninota, baixem per corriol, passem per sota la base del sector i accedim per la seva dreta.

Num.	Via	Grau	Comentari
14	Desplom del marron	6a+/6b	Entrada de regletes i peus patinosos per agafar una gran fissura.
15	Bavaresa	4c	Fissura curta i fàcil.
16	Fissureta	6a+	Fissura de dits que desapareix i ens obliga a utilitzar l'adherència.
17	??	5c	Espero amb una bona fissura que va de dalt a baix.
18	Sobregan	6a	Magnífic desplom amb bones regletes, pas difícil per entrar a la reunió.
-	Qui et va parir	6b+	Via sense equipar que puja entre la 16 i la 17, rarament es realitza.

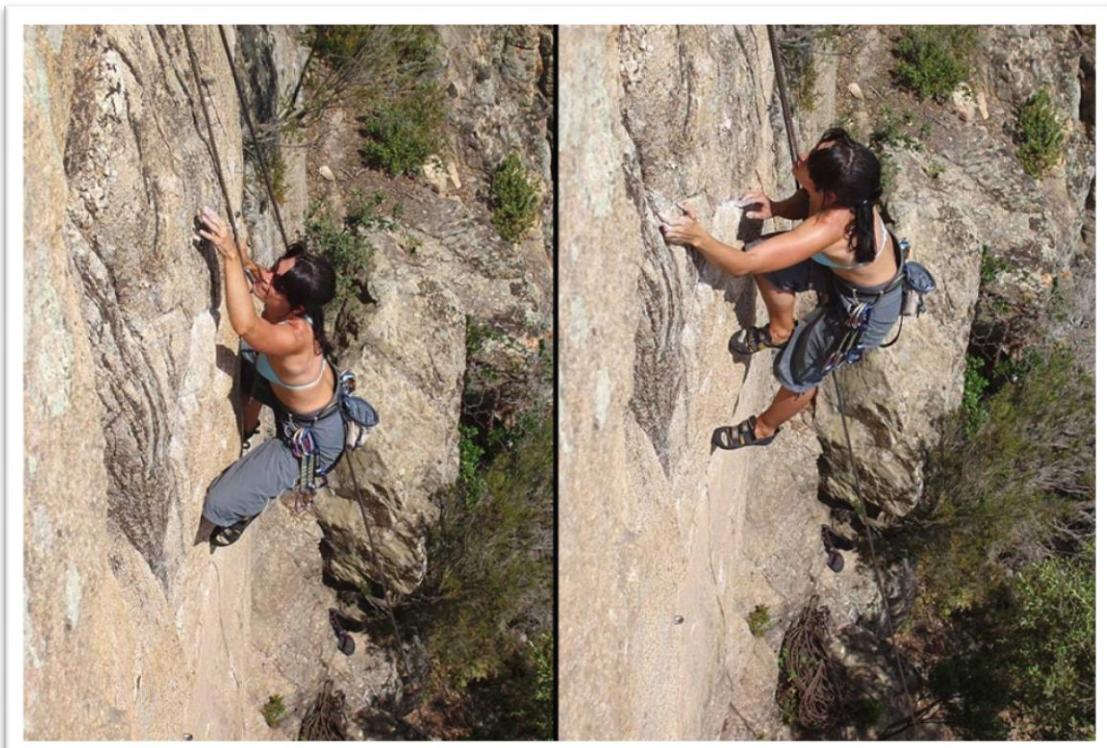
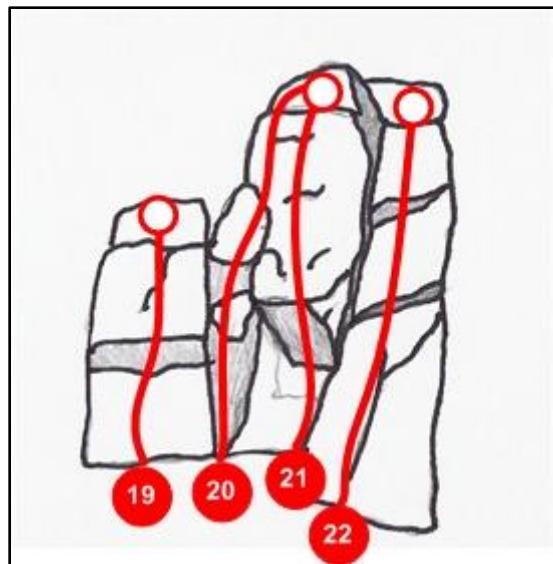

Foto superior: Marta a Menstruació frustrada, 6a/6a+ (Cortesia de K)

Sector Desplom del Corb

A la dreta del sector anterior.

Num.	Via	Grau	Comentari
19	Vasilex	5c	Pas llarg per poder superar el sostre. Vigilar el fregament de la corda al cantell del sostre.
20	??	4c	Canal d'entrada que millora a dalt amb verticalitat i bones preses.
21	Capitán Tupé	6a/6a+	Sostre que superem amb grans cantells.
22	Desplom del corb	6a/6a+	Desplom que superem amb grans cantells, si sortim recte cap a la reunió el grau puja...

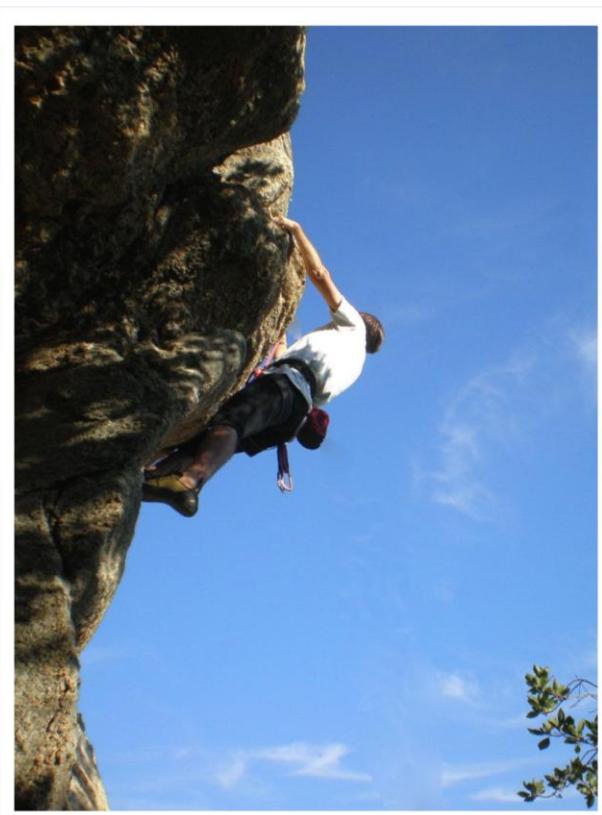
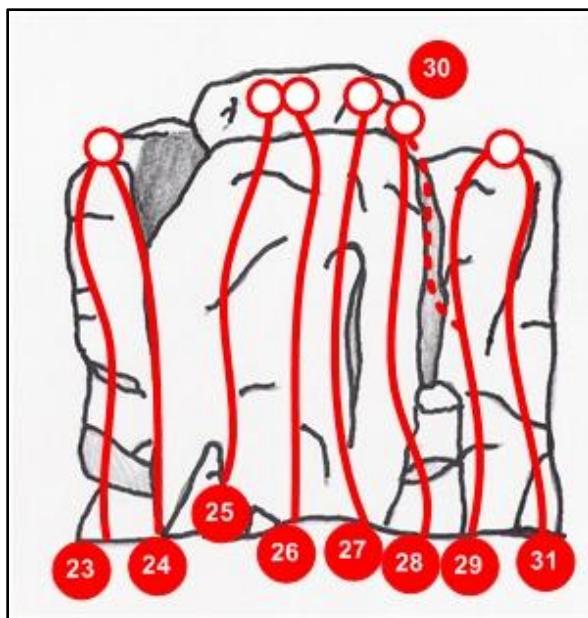

Foto superior: Jordi al Desplom del Corb, 6a/6a+

Sector Iaiu

Just al girar per sobre les pedres el sector anterior. El granit d'aquest sector té més quars i per tant les regletes ja no són tan bones, igual que l'adherència. En general vies més difícils.

Num.	Via	Grau	Comentari
23	Plastic Woman	6b+	Parabolts mimetitzats. Via amb bons cantells excepte per entrar a la reunió. Si no som als costa xapar el tercer parbolt.
24	Plastic Man	6b	Entrada a la llastra i desploff de sortida.
25	Flip Trip	6a	Bona via amb unes feixes horizontals de quars punxant.
26	Iaiu	6b/6b+	Similar a l'anterior, però amb una entrada més complicada. Antigament aquesta via s'unia a la 25 a la segona assegurança (per aquesta raó estan tan juntes), però actualment segueix recte amunt, pel que abans era una variant anomenada <i>Directa</i> i cotada de 6c.
27	Way	6c+	Diffícil via, amb passos sobre regletes i algun peu aleatori.
28	Grimpaires de cap de setmana i altres festes de guardar	6c – 7a	Esperó desploffat factible gràcies a les bones lleixes pels peus de la paret de la dreta. Algun pas de petita regleta i llançament obligat entre la primera i segona xapa. La dificultat depén del que s'abusi de la paret dreta.
29	¿?	5c	Via molt vertical amb bons cantells.
30	A la mierda el País Vasco	5b	Entrada vertical de bons cantells, aprofitant la via 27, i sortida per una bonica xemeneia.
31	Voy a toda hostia por la carretera	6a	Entrada rabiosa i final de la via sobre roms.

És molt probable que la via 28, antigament es realitzes amb corda per dalt (sols tenia la reunió equipada) i sota el nom de *Berengarius*.

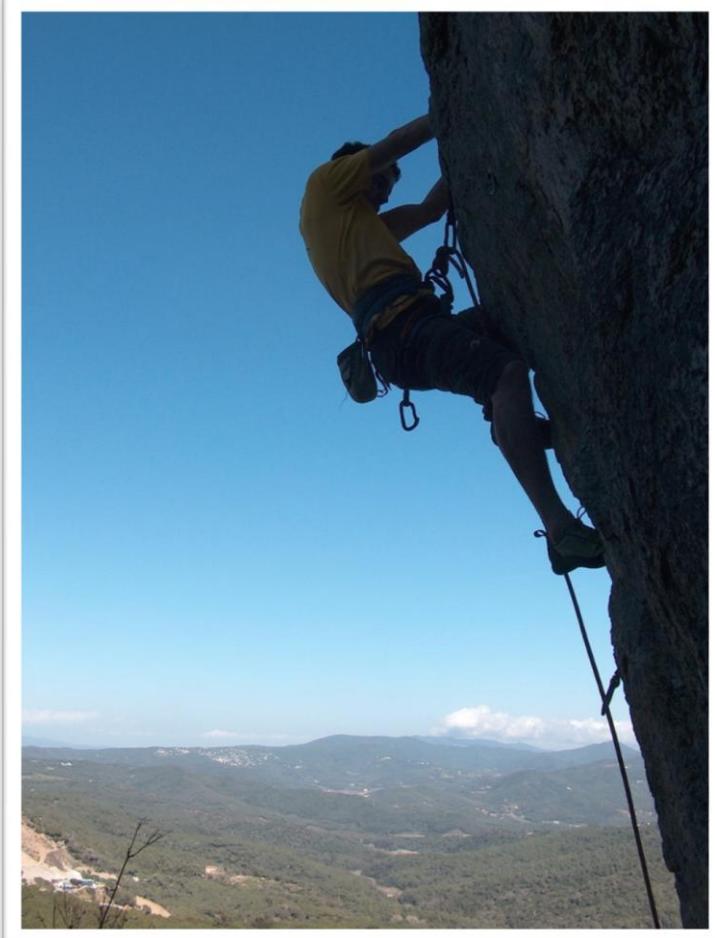
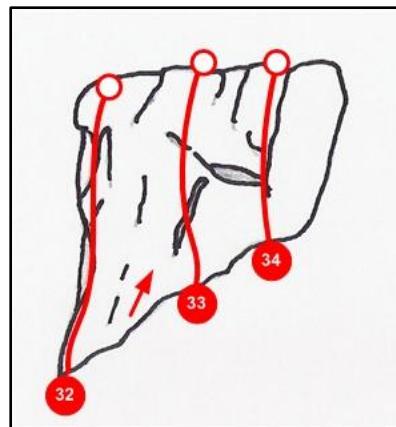

Foto superior: Jortx a Soy un Hortera, 6b+

Foto inferior: Mohawk a la Grimpaires de cap de setmana i altres festes de guardar, 6c-7a

Sector Semen-Up

Paret dreta del sector anterior. Existeix una via (*Fill de Papà*, 6b) amb equipament precari i excessivament a prop de la 32 i la 33.

Num.	Via	Grau	Comentari
32	Soy un hortera	6b+	Una de les millors vies de Cèllec, un esperó que et fa jugar amb les dues cares i que no perdon de dalt a baix.
33	Soy un macarra	6b+	Enllaç de fissures i entrada difícil a la reunió.
34	Semen-Up	6c	Bloc equipat, pas difícil per entrar a la reunió.

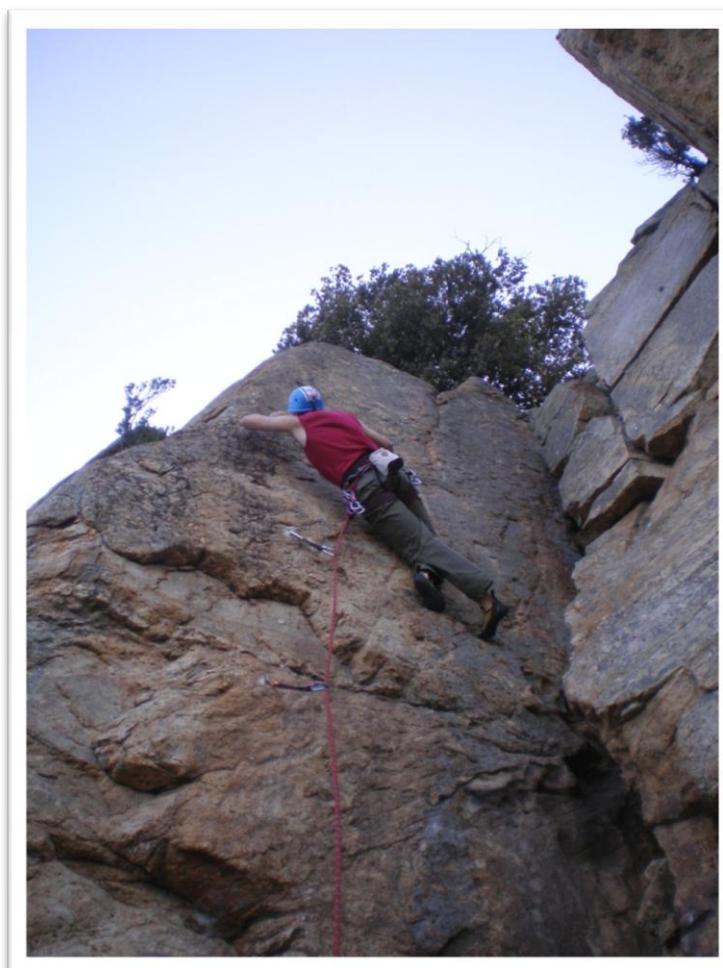
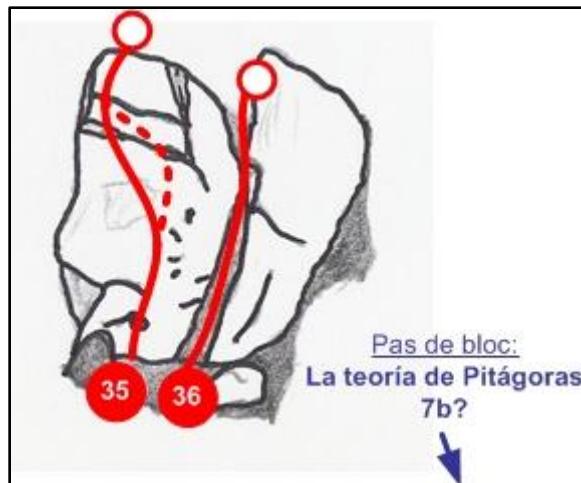

Foto superior: Mohawk a Ninota, 7b+/7c

Sector Tendonitis

Des del sector Ninota, baixem una canal en direcció a mar (just sota la via *El rei de la gomina*) i ens portarà al peu del sector en 20 metres.

La via 35 antigament es podria haver anomenat **J.Tendonitis**, per aquest motiu s'ha decidit anomenar així aquest petit sector. Actualment resta rectificada i reequipada amb parabolts i encadenada sense ajudar-se de la pedra que hi ha al seus peus.

Num.	Via	Grau	Comentari
35	Dad pan a los sedientos y agua a los hambrientos	7b	Impressionant via de bloc, entrada de microregletes i amb tres llançaments seguits (el segon molt llarg). Si ens decantem més cap a la dreta a l'alçada del segon parabolt s'anomena la variant <i>Daft Punk</i> , un xic més fàcil. Ep!, la pedra inicial no s'hi val...
36	Estic fet de regalèssia perquè em puguis xupar	6b	<i>Off-width</i> amb sortida agònica cap a la reunió. Ep!, la pedra inicial no s'hi val...

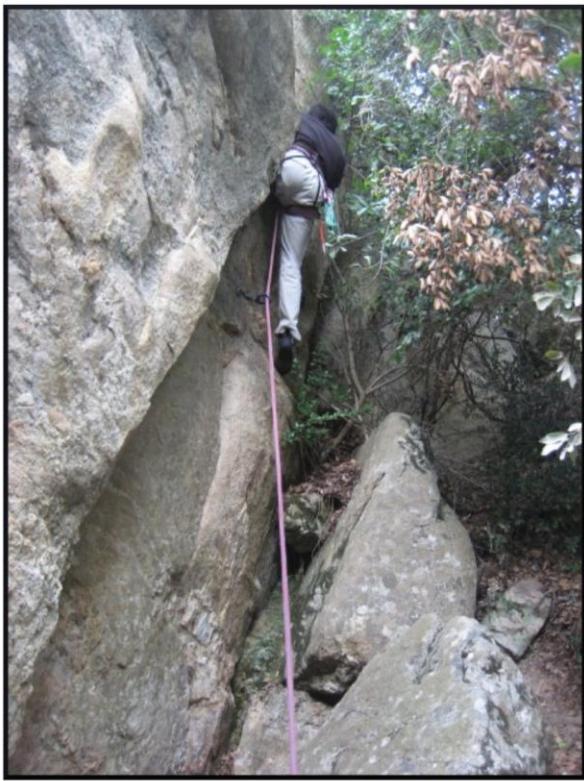
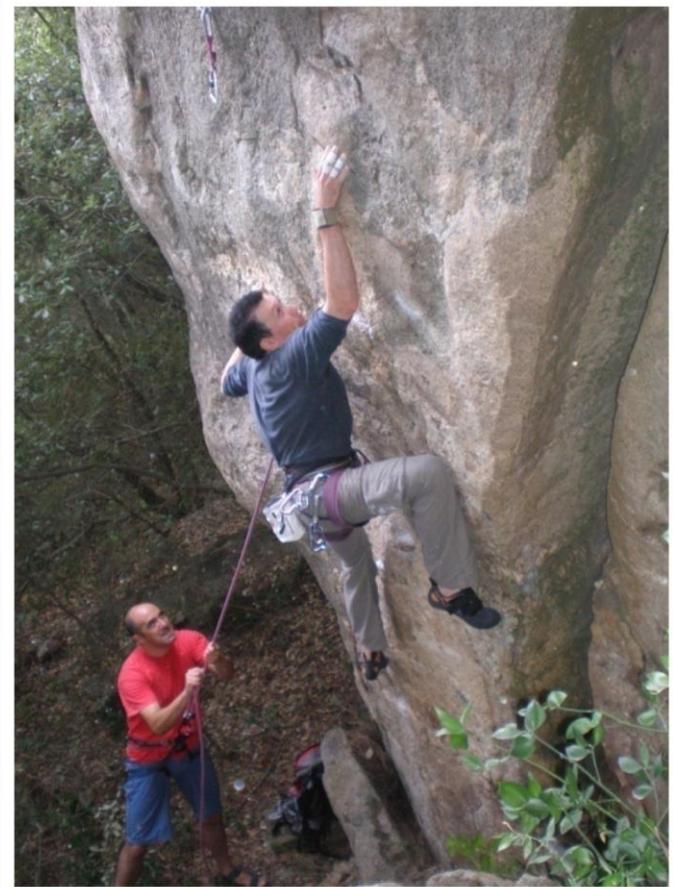

Foto superior: Mohawk a Estic fet de regalèssia... , 6b

Foto inferior: Dad pan... , 7b

Contravent

Aproximació: Seguim la mateixa aproximació que per Roques Noves, però un cop deixem el corriol per tornar a entrar a la pista, al costat dret hi apareix un camí que puja per dins del bosc, cal seguir-lo. Als 2 minuts tornarem a sortir a la pista, que seguim uns 10 metres fins que queda una esplanada a la nostra dreta. De l'esplanada hi surt un camí pedregós en pujada que ens deixa a una torre de vigilància. D'aquesta cal saltar per sobre una pedra plana i veurem un corriol que baixa cap a les parets. També, des de l'esplanada, podem agafar un petit camí que baixa. Als 100 metres trobem a la dreta un corriol ens endinsa al bosc, si mantenim sempre la mateixa direcció anirem a parar davant de les parets, seguiu les fites (camí amb sagetes verdes al mapa).

Sector amb un peu de via no gaire apte per nens. És el sector menys freqüentat de l'escola tot i que les vies no desmereixen.

Orientació: Orientació Nord-est. Hi toca l'ombra fins al mig dia i per la tarda.

Equipament: Gairebé a totes les reunions hi trobarem químics o parabolts. Encara hi queda alguna via amb spits, però la majoria estan amb parabolts o químics.

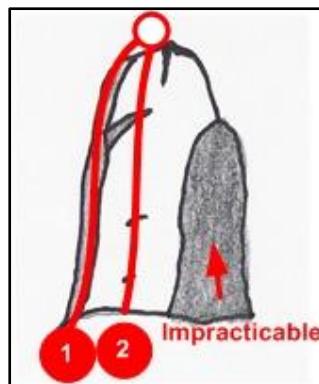
Tipus d'escalada: Hi predominen les vies tècniques de regletes, amb alguna fissura i algun desplom de bona presa.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 5 metres i els 15 metres.

Material: 8 cintes.

Comentaris de les vies:

Sector Chikimonki

Petita placa tombada a la dreta del Contravent. Existeix una via a la dreta menjada per la vegetació, que era 6b.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Tobogan	5b	Via d'adherència.
2	Chikimonki	6a+	Via d'adherència.

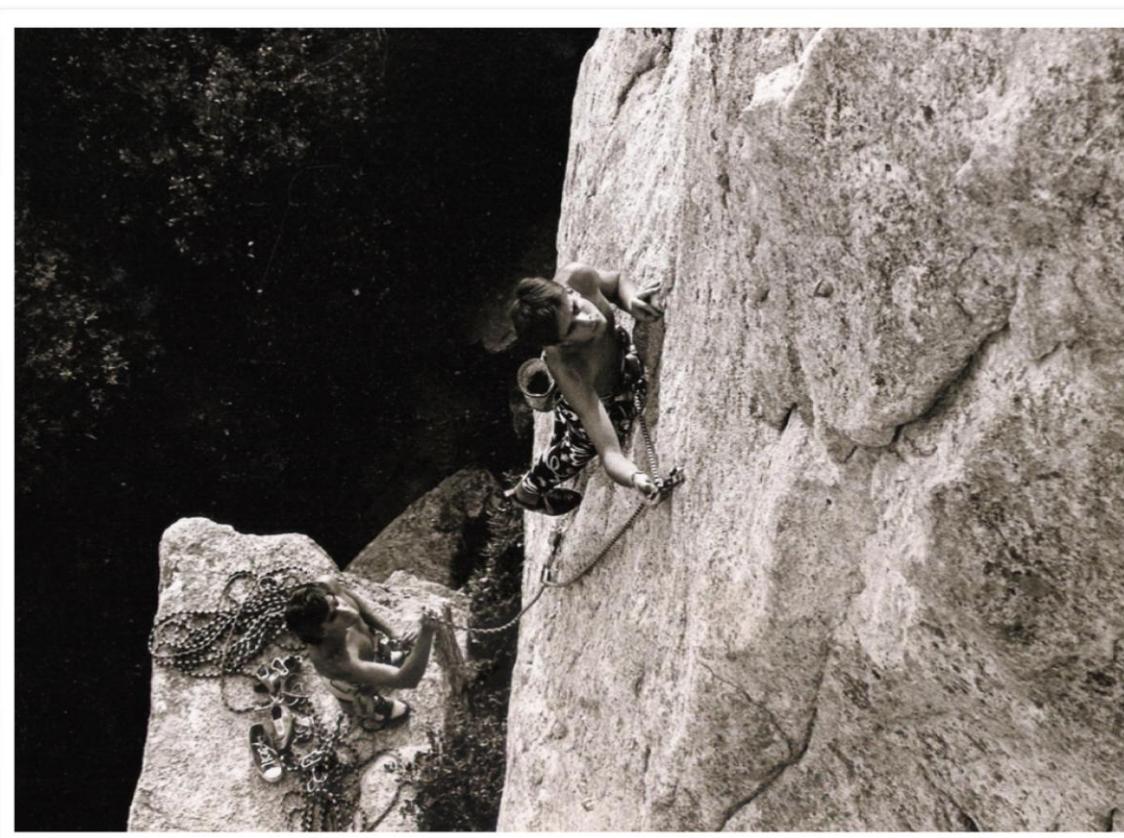
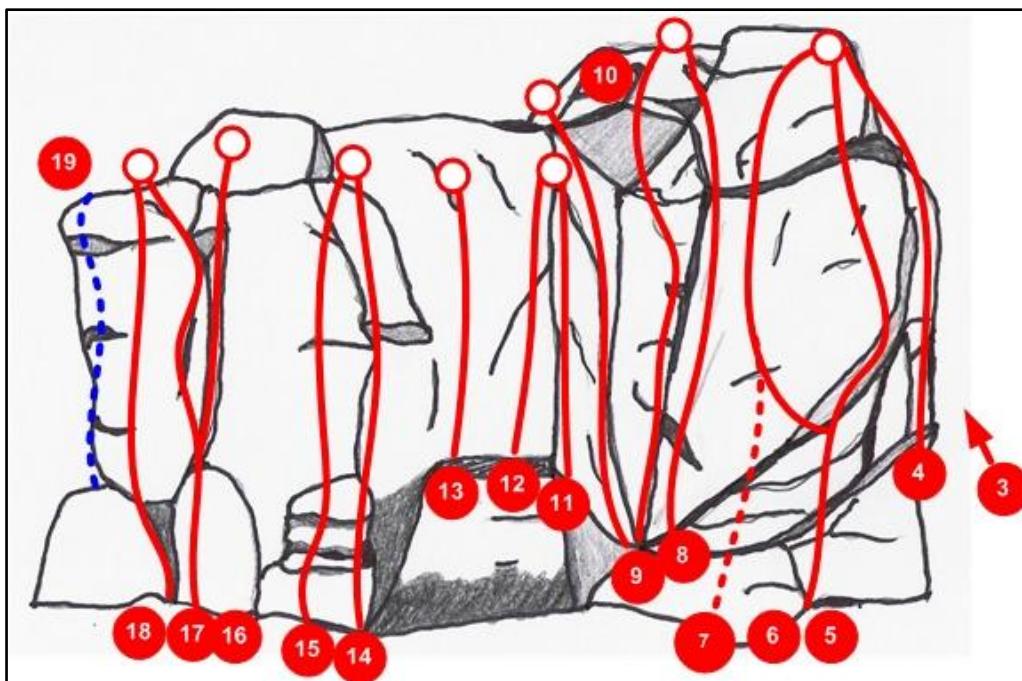

Foto superior: Escalada al Contravent a finals dels 80

Sector Contravent

Els diferents camins ens deixen a sobre o davant del sector.

Num.	Via	Grau	Comentari
19	i?	6a	Via en estat precari.
18	N'hi ha que naixen Estdedats	6a+	Bona via amb un desplom d'entrada i després placa fina.
17	Formiguera	5c	Fissura maca on trobarem un spit i un pitó dalt de tot. Preveure camalots petits – mitjans o tascons. Possiblement la primera via de Cèllec, amb el nom de <i>Xinea</i> (1963)
16	Juanito Jamones	6a	Fissura dreta de la Formiguera, més assequible del que sembla a simple vista. Recentment ha estat rectificada de tal forma que no es toqui la via Formiguera.
15	U2	5b	Desplom de grans cantells, molt maca.
14	Memento Mori	5c	Fissura de col-locació no evident. Maca.
13	Decisió d'en Txacu	6a	Placa i fissures petites. Per la dreta (2 spits un d'ells precari) ha quedat una línia gairebé independent i no queda clar quina és l'original.
12	Delirium tremens	6b	Via d'adherència i petites regletes amb un carismàtic monodit (prescindible) dalt de tot.. Segona via de Cèllec, oberta per en Mititier al 1964 i sota el nom de <i>Miti</i> .
11	Esperonet	6a	Com l'anterior però més assequible.
10	Diedre Manel	4c	Magnífic i fàcil diedre fissurat, cal un reequipament o portar encastadors. Oberta al 1964 per M. Punsola i M. Andreu.
9	Del sostre	5c	Fissura a la dreta del diedre, creua el sostre mitjançant bons cantells, una mica expo a la part fàcil de dalt.
8	Volver a Empezar	6b+	Una de les més complicades del sector, peus dolents per sortir de la fissura i agafar l'esperó de la dreta. Ha estat rectificada a la part baixa. Manca restaurar els spits. Recomanable en el seu estil...
7	Sílex	7a	Entrada directa de <i>Pibe Mongo</i> , amb cantells retocats però força bona. Manca restaurar els spits. Recomanable en el seu estil...
6	Pibe Mongo	6b+	Fotogènica via de petites regletes i un pas llarg.
5	Placa Negra	6a	Obra d'art, no desvetllar els secrets.
4	Mini crack	5c	Entrada desplomada per una fissura on s'ha d'encastar i la resta fàcil.
3	Varisto tefotrás comú misto	6a+	Pas de bloc després del desplom inicial i rampa fàcil.

Entre la via 5 i 4, antigament es realitzava en *top rope* una via anomenada *Martina Piupiuova*, cotada originalment de 6c, però sense forçar la línia no passa de 6b.

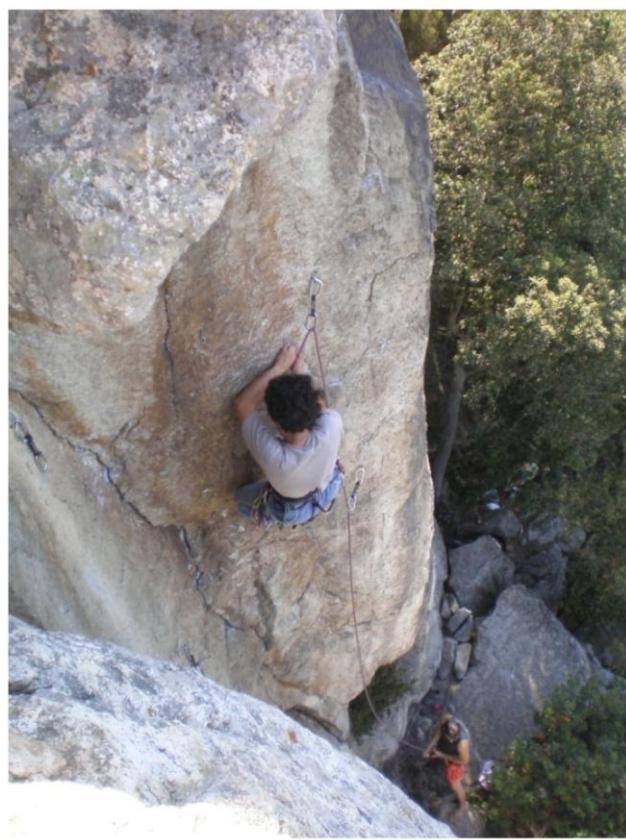
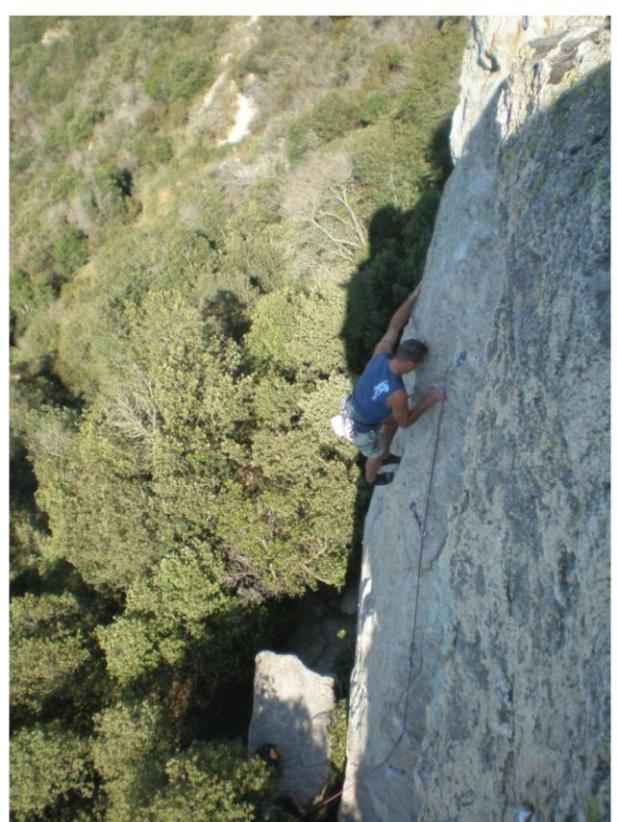
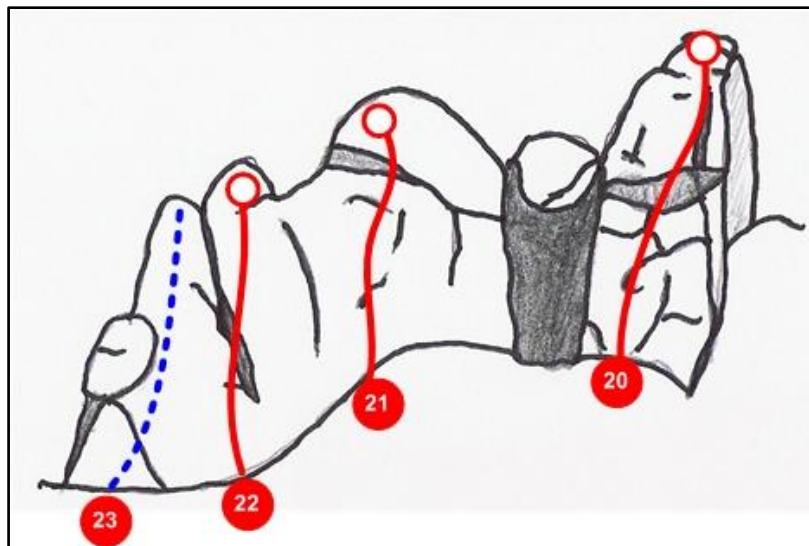

Foto superior: Sívia a Volver a empezar, 6b+

Foto inferior: Tinkpor (S. Massó) a Esperonet, 6a

Sector Zurullade

Just al darrera del sector Contravent. Dins d'una canal freda a l'hivern.

Num.	Via	Grau	Comentari
23	Sóbala Sobon	6a	Via de fissura amb equipament envellit. No té reunió, utilitzar un arbre!
22	??	5c/6a	Via de fissures. Actualment no té reunió, es pot anar a la de la via 34!
21	Reflex	6c+	Via molt tècnica de petites regletes. Químics.
20	Zurullade	7a/7a+	Via a bloc per superar el sostret i de dits per aguantar la fissura vertical de sortida, una joia del sector. Químics.

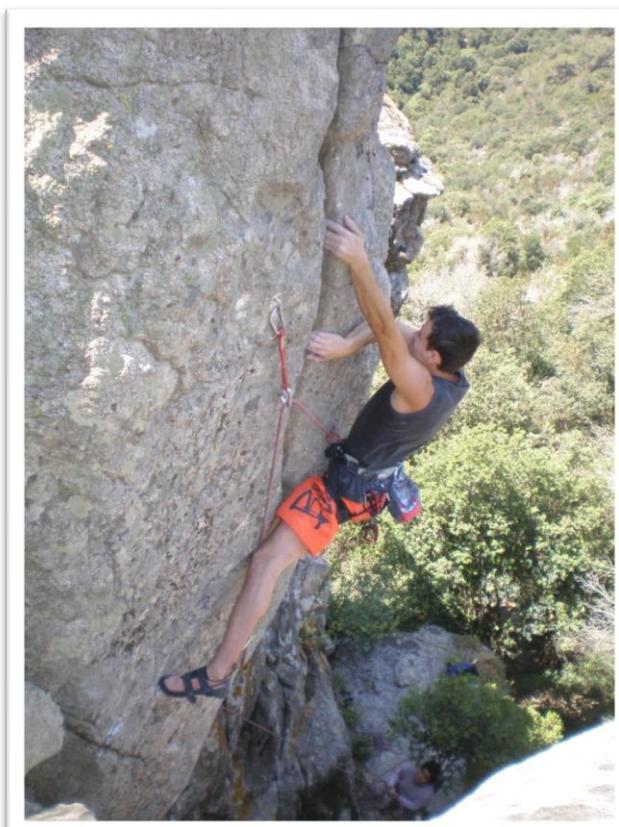

Foto superior: Zombi (J. Jordana) a Zurullade, 7a+

Ris amb avarícia

Petit bloc proper al Contravent que sols compta amb dues vies molt curtes. Les dues amb una sola assegurança. Tot i això aquest bloc ha marcat durant molt de temps la dificultat màxima de l'escola, veiem que deia fa uns anyets en J. Pou sobre aquest (revista Cingles):

ra de Mataró. Es així com es comencen a fer les primeres ascensions «*a vista*» d'algunes de les vies: el «Rosso» va i es curra la «Way» (6c+). mentre que en J. Olivé es curra la «Plàstic» (6c). Dies més tard, arriba en David Tarragó i és a ell a qui confiem el secret d'un bloc gelosament guardat a la vora del Contravent. Només veure'l: comentaris: està «ris» això, sí, sí, està «ris amb avarícia»... Aquest dia ja va quedar batejat, i dies més tard equipat. Però després de mil intents encara no l'ha pujat ningú. La via més curta de Cèlles (1 *spit*) es pot convertir en la més forta de la zona (7c ?). Potser tu, amable lector, ens pots solucionar el problema?

Aproximació: De la torre de vigilància que trobem abans d'arribar al Contravent surt en baixada una pista forestal que seguim. Als 50 metres, a la nostra esquerra surt un camí que ràpidament es perd dins del bosc (fita), a 25 metres trobarem el bloc.

Sector amb un peu de via apte per nens, però amb un tram de bosc dens per arribar-hi.

Orientació: Orientació est, però es troba envoltat de bosc i és força humit.

Equipament: Un parabolt per despenjar-se. Un spit i un parabolt per cada via.

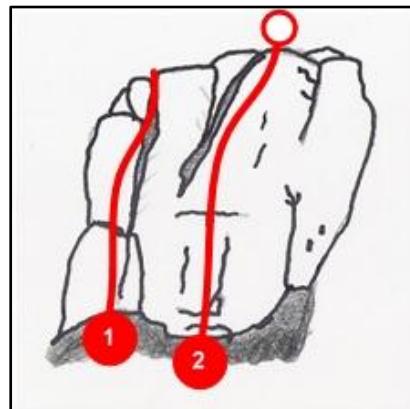
Tipus d'escalada: Fissura i petites presses.

Alçada: 4 metres.

Material: 1 cinta i una baga llarga.

Comentaris de les vies:

Sector Ris amb avarícia

Num.	Via	Grau	Comentari
1	L'avarícia trenca el ris	5c	Bonica però curta via de fissura per escalfar.
2	Ris amb avarícia	6c/6c+	Complicada via on la dificultat ha caigut de forma desproporcionada amb la seva primera ascensió a càrrec d'en Kueka i en Petit.

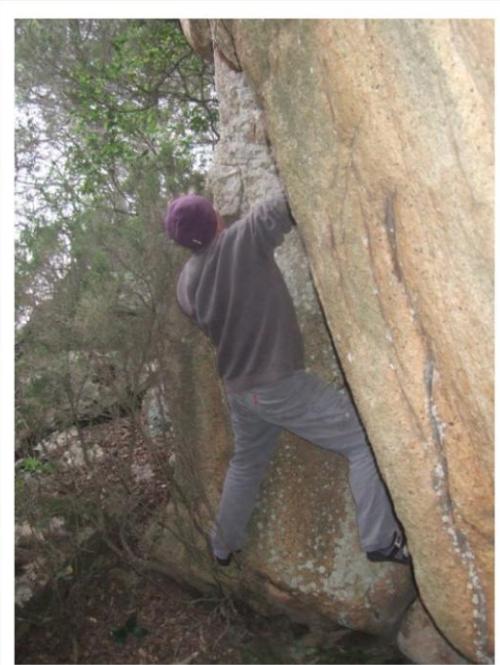
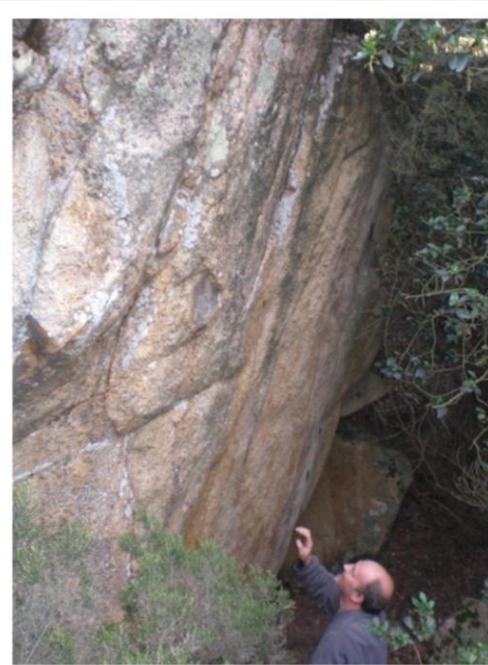

Foto superior: Ramon mirant la *Ris amb avarícia* i fent *L'avarícia trenca el ris*, 5c

Can Bronx

Petit sector descobert al 1991 per en Jesús Rodríguez i en Manuel Castillo. En ell hi podrem trobar alguna de les millors vies de l'escola, tant per la bellesa dels moviments com pel tipus de roca de la part superior (*Action Mohawk*). En aquest sector la primera franja de roca no és gaire bona, però la part superior té una qualitat excepcional. Tranquil·litat assegurada...

Aproximació: Seguim la mateixa aproximació que per arribar al sector del Contravent. En aquest cas no cal pujar a la torreta de vigilància, sinó que seguim la pista principal durant uns 100 metres. Cal vigilar a la nostra dreta, quan la pista fa una pujada i gira a l'esquerra, hi trobem una gran fita i una cresta de roques que cau cap al Vallès. Ens situem sobre aquestes roques i decantem a la nostra esquerra per entrar dins del bosc (primera fita). Seguim cap a la nostra esquerra seguint les fites i ràpidament trobem una canal que amb forta baixada ens deixarà davant del sector (hi han cordes per ajudar a les zones més relliscoses). Uns 15-20 minuts des del cotxe, tot i que el camí és perdedor. Sector poc apte per a nens.

Orientació: Sud-oest. A peu de via hi ha ombra fins les 15h.

Equipament: Les vies modernes estan equipades amb parabolts, mentre que les més velles tenen spits en bon estat.

Tipus d'escalada: Fissures i regletes sobre grans blocs a la part baixa i espectacular granit a la part alta de les vies més llargues.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 8 metres i els 12 metres.

Material: 6 cintes.

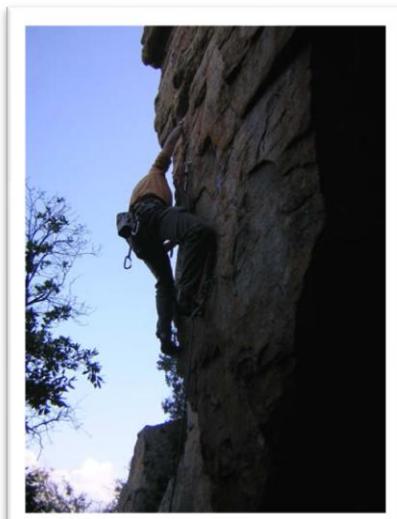
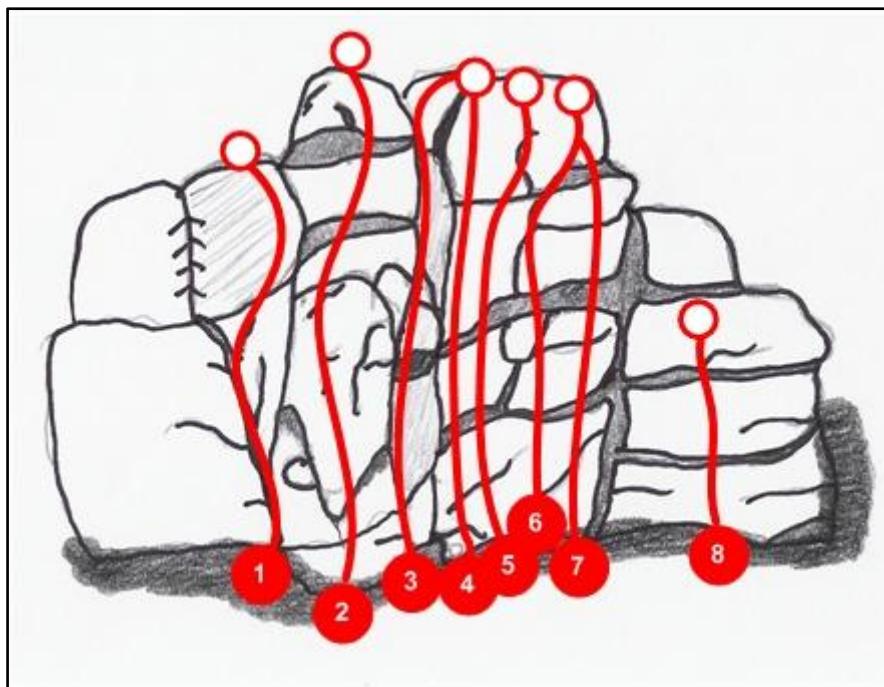

Foto superior: Mohawk a Action Mohawk, 7a

Comentaris de les vies:

Sector Can Bronx

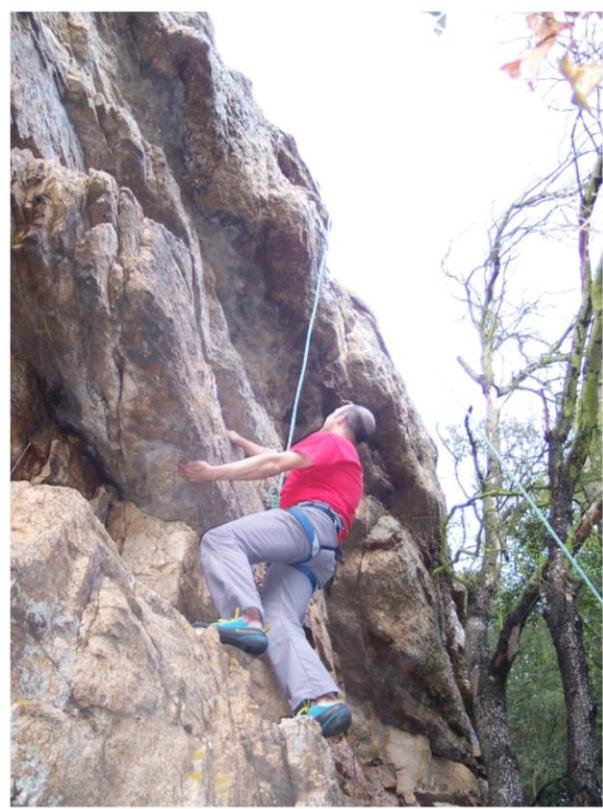
Podem accedir al cim del sector per la seva dreta, mitjançant una canal força relliscosa i poblada de vegetació.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	El Capota, Markus y la kuádriga contra el gorilla cabrón	6c	Entrada fàcil per fissura i pas de bloc a la placa de dalt per acabar sortint del desplom per cantells arrodonits. Difícil <i>xapar</i> la reunió!
2	Action Mohawk	7a	Entrada amb peus difícils i una part final de passos llargs sobre un peculiar granit. Molt recomanable.
3	Fight The Power	6a	Via alpina on una xemeneia tancada ens farà utilitzar variades tècniques, vigilar l'estat de la roca dins de la xemeneia. Equipada amb 4 spits.
4	Atomic PGB expo	6b	Passos de presa gran al desplom i una sortida a tenir en compte per no tornar al terra... “és com una bomba de rellotgeria” (Dedicada al PGB)
5	Quis custodiet ipso custodes?	6b+	Similar a l'anterior via, però un pèl més llarga i amb el pas del sostre més explosiu. En aquesta no volarem tant...
6	El blog de Pitu	6a+	Pas difícil per encarar el desplom però de cantells bons i sortida explosiva amb cantells arrodonits. (Dedicada a la Cristina)
7	No em sap cap greu dur la boca tancada...	5c	Bons cantells i entrada a la reunió ajudats pel diedre de la dreta. Sol estar bruta la part final.
8	??	5c/6a	Via desconeguda amb spits. Reunió molt endins. Passos macos i via recomanable.

Foto superior: **Zombi (J. Jordana)** a la reunió d'Action Mohawk, 7a

Foto inferior: **Ozzy a *Quis custodiet ipso custodes?*, 6b+**

Transmutació

Potent sector descobert fa uns quants anys però arreglat i equipat per en Martí i en Pepe, de Montornés i Parets del Vallès, al 2009. Varietat de vies de grau mitjà amb un equipament excel·lent, allunyat de tots els sectors. Tranquil·litat assegurada amb l'única pega d'algun cantell picat.

Aproximació: L'aproximació més curta és des del vessant de Vilanova de la Roca, però donat l'àmbit de la guia, explicaré l'aproximació des del Maresme: Seguim la mateixa aproximació que per la Placa de Cèlles (p.97). Des de la pista principal, just abans de la cruïlla amb el corriol que ens porta a la Placa, i a la mateixa alçada de la pista que ve de Roques Noves, naix una pista en forta baixada que agafem. Aquesta fa dues grans curves als 500 metres de l'inici. Després de les curves trobem una recta en baixada i cap al final, a la dreta, naix un camí (petita fita). Agafem aquest camí que baixa entre el bosc i es troba bastant net. Als 100 metres trobarem una cruïlla i agafem el corriol de la dreta, que planeja, en contra del de l'esquerra, que baixa. Aquest corriol està molt arreglat i després de creuar una zona d'esbarzers perfectament netejada entrarem al bosc. Als pocs minuts estarem a peu de via del sector Transmutació.

Uns 30 - 35 minuts des de l'ermita de St. Bartomeu. Sector apte per a nens a condició d'aguantar la llarga aproximació.

Orientació: Sud-oest. A peu de via hi ha força ombra.

Equipament: Perfectament equipades amb parabolts, reunions i noms a peu de via.

Tipus d'escalada: Plaques i fissures, alguna via una mica discontínua i terrosa per falta de pas.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 8 metres i els 20 metres.

Material: 8 cintes.

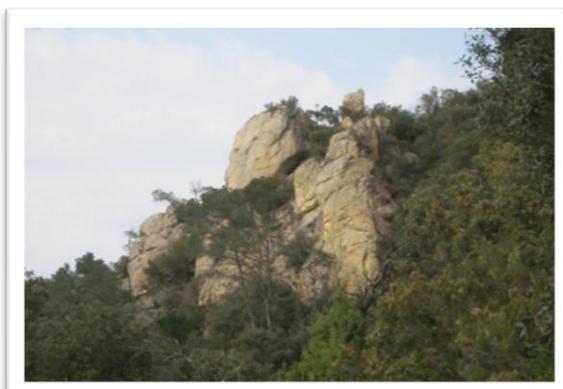
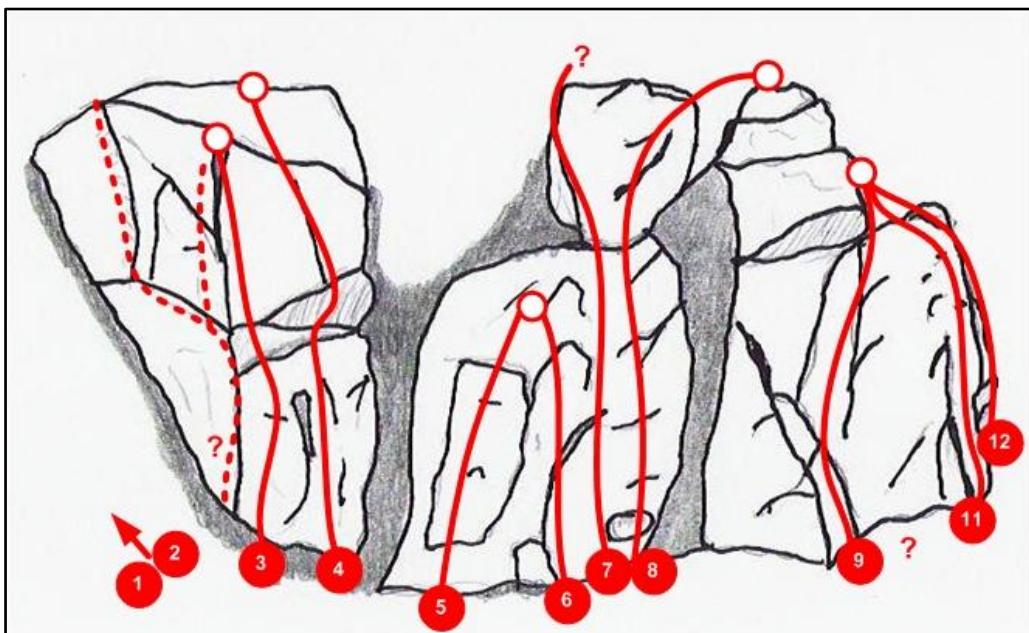

Foto superior: Sector Transmutació

Comentaris de les vies:

Sector Transmutació

Podem accedir al cim del sector per la seva dreta, mitjançant una canal poblada de vegetació.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	???	4b	Pas vertical a l'entrada i rampa fins la reunió.
2	Variant Garby	3b	Petita variant per entrar a l'anterior via des de la canal, amb un únic bolt.
3	Estat Inmortal	?	No tinc dades...
4	“Forces”	6b/6b+	Entrada amb peus difícils i pas brutal per agafar la fissura. Encastament de dits i peus en adherència, sols per aquests 2 metres ja val la pena la visita al sector...
5	Meditació Silenciosa	6a+	Placa gairebé vertical de presa petita. Molt maca.
6	Essència sutil	6b [6c]	En aquesta línia hi trobem dos cantells picats a la sortida de l'esperó. Si no els toquem cal fer un llançament des d'un bon cantell invertit fins a la part superior de l'esperó, surt sobre el 6c. Molt maca en aquesta versió.
7	Lliure circulació	5c	Cantells arrodonits i anar fent per placa vertical. Bona
8	“Respecte humà”	6a/6a+	Entrada molt fina de placa per anar a l'esquerra a agafar una fissura. La part superior és força alpina amb creuament d'una xemeneia abans d'entrar a la reunió. Inici molt bo.
9	“Iniciació veritable”	5c	Esperó d'entrada i fissura bona. Vigilar l'últim pas abans de la reunió, no és trivial i el bolt està als peus.
11	Ordre arquitectònic	6a	Fissura d'entrada i continuació vertical sobre bons forats. Força terrosa de moment...
12	Don altruista	5a	Esperó dret del sector, força fregament de la corda.

La Placa

Aproximació: Arribem a Roques noves i seguim un corriol cap amunt (passar per sota de la barra de traccions). Als 50 metres sortim a una pista que cal seguir uns 200 metres a l'esquerra. Un cop arribem a una pista més gran la seguim cap amunt i el primer trencall a l'esquerra ens deixarà sobre el sector (camí amb sagetes blaves al mapa). Uns 15-20 minuts des del cotxe.

Sector ideal per nens, tot i que la baixada a peu de via és relliscosa. En aquest sector hi ha una concentració de vies assequibles i ben equipades que fa que sempre hi hagi gent començant amb aquest esport.

Orientació: Sud. Totalment insolada, a excepció de les vies de l'esquerra on hi ha ombra a peu de via, igual que a la sub-placa.

Equipament: Gairebé totes les vies de grau baix estan amb químics, parabolts i sòlides reunions. La resta amb spits en estat variable, no es repeteixen gaire. A l'agulla trobarem algunes vies on practicar l'escalada artificial.

Tipus d'escalada: Adherència combinada amb regletes a les vies fàcils i passos a bloc sobre petites regletes a les més difícils. Fissures a l'agulla de Cèlles.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 10 metres i els 35 metres.

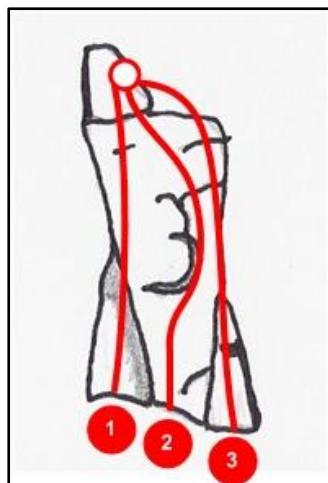
Material: 8 cintes.

Foto superior: Ozzy a Peus peus, 4c

Comentaris de les vies:

Sector Ful d'Estambul

Un cop som dalt de la Placa de Cèlles, a la seva dreta (mirant les antenes) hi surt un corriol que baixa a peu de via, el primer sector que trobem és aquest. Toca l'ombra.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Simioterapia	6a	Entrada per la cova i sortida sobre bons cantells.
2	Ful d'Estambul	6b	Bonica via de fissures verticals.
3	Brechs de cerebelo	6a	Entrada complicada i relliscosa.

Existeixen un conjunt de vies molt curtes a l'esquerra del sector. D'esquerra a dreta són: *Bautismo Espital* (6a), *Free-pass* (5c) i *La más feaciente* (5c). Sobre la via 1, un pèl a l'esquerra, existeix un bloc amb dos spits anomenat *Búscate la via* (5b).

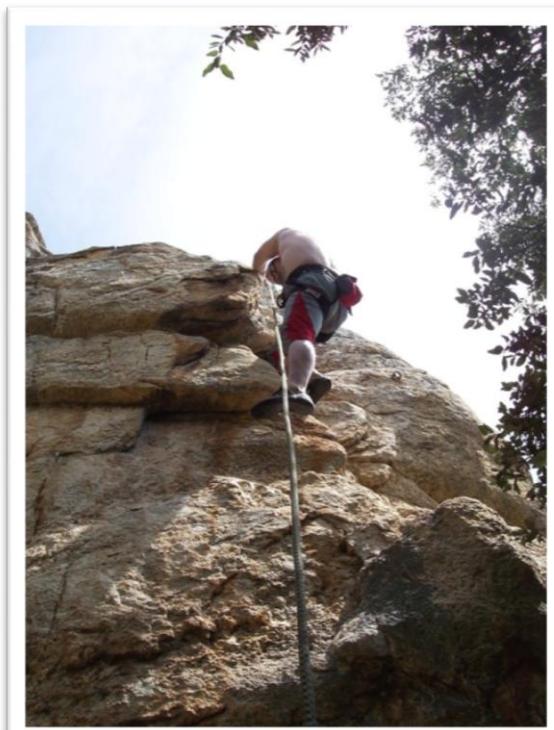
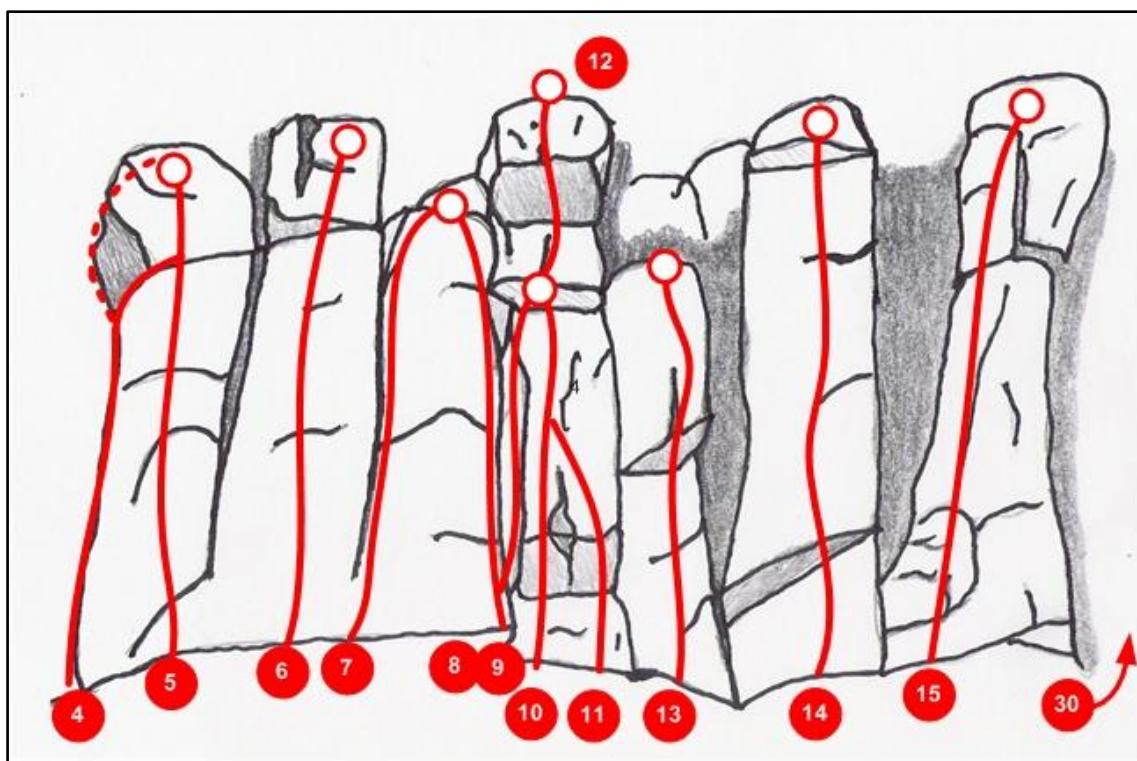

Foto superior: Toni a Brechs de Cerebelo, 6a

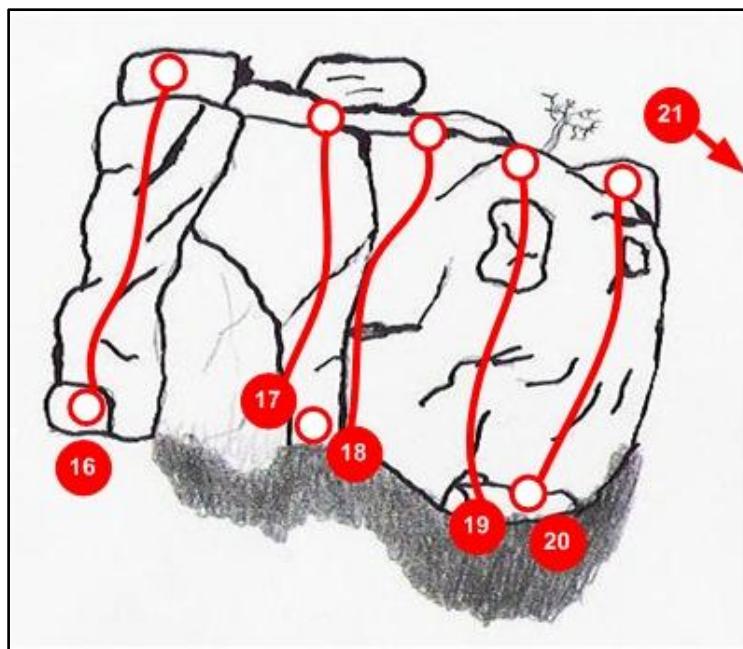
Sector Placa

A la dreta del sector anterior.

Num.	Via	Grau	Comentari
4	Mátala Pedro	5b	Pas desplomat maco dalt de tot. Existeix una sortida directa a caçar un spit en una fissura un xic exposada, millor creuar a la via 68. Oberta al 1987 amb estil clàssic pel Jesús Rodríguez i l'Alberto López.
5	Tos de gos	5b	Adherència.
6	Mocs de gos	5a	Adherència i regletes.
7	Peus peus	4c	Adherència i regletes.
8	Lopitekus	4b	Diedre d'adherència que tothom ha de fer un cop a la vida, je.je.je...
9	Juanjo fa jockey	6b+	Diffícil entrada de regletes i peus dolents. Acte seguit un llançament a l'esperó soluciona la via. <i>Escaquejable</i> per l'esquerra.
12	Kortatu	6c	Sostre amb pas de bloc a la sortida, té un cantell retocat. Vigilar la reunió, massa endins.
10	Trempera matinera	6b	Desplom de difícil entrada.
11	Estira de la cadena	6b+	Desplom amb sortida per fissura arrodonida força difícil.
13	Mingomaniac	5c	Via molt maca que travessa un petit sostre fissurat.
14	??	5b/c	Placa d'adherència.
15	La spanding	5c	Placa d'adherència amb una entrada a bloc.
30	Posem un Quintu	6b	Via a bloc. Cal xapar el primer bolt des de la pedra, i baixar a la part inferior de la paret. Si comencem des de la pedra és 5b.

Sector Senglar

A la dreta del sector anterior. Per accedir a la via 2, la primera de l'Agulla, cal seguir el fil de la paret i anar perdent alçada (camí poc marcat).

Aquest sector és de recent creació, descobert per en Toni Valls, en Xesco Muñoz, l'Oriol Rull, i finalment equipat i netejat per l'Esteve i en Jose M. Osuna. El seu equipament és molt bo. Totes les vies tenen parabolt inicial per poder assegurar des de les lleixes, ja que el peu de via és el que li dona nom al propi sector...

Num.	Via	Grau	Comentari
16	Orrienca	5b	Esperó amb uns passos de placa molt bonics a la part de dalt.
17	¿?	4a	¿?
18	El Raspall	5b	Magnífic diedre per practicar els passos en oposició.
19	Lucil	5b	Placa amb una llastra curiosa a la part de dalt.
20	Carla	5a	Placa.

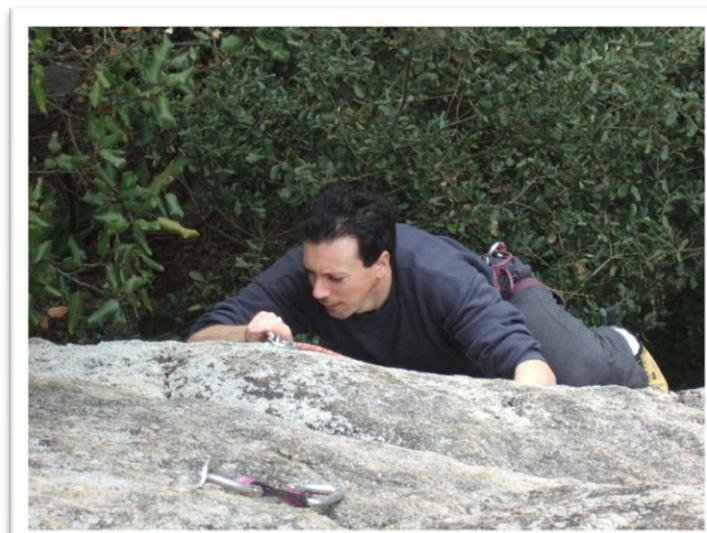
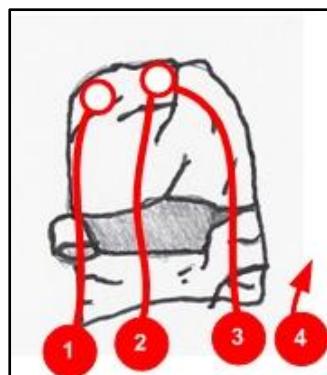

Foto superior: Mohawk navegant a la sub-placa, via Dedostomía, 6c

Sector sub-placa

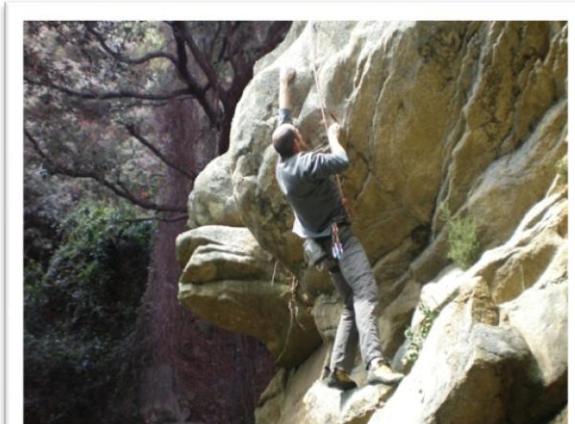
Des del peu de via de la Placa de Cèlles, davant de les vies 6 - 7, podem fer un ràpel o bé baixar per un corriol a la dreta de la sub-placa. Aquest sector queda sota mateix de la Placa i és el gran oblidat. Recentment s'han restaurat les vies que van ser equipades cap a finals dels 80 pel Kiko, el Rafa i el David, tots de Mataró.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Quebranta-huevos	6b	Sostre d'entrada dur i placa.
2	Actinea	6b	Entrada en un sostre amb bon cantell i fissures arrodonides.
3	Dedostomía	6c	Placa molt vertical de petites regletes, recomanable.
4	Xarrupa que vespa	5b	Petit desplom i placa.

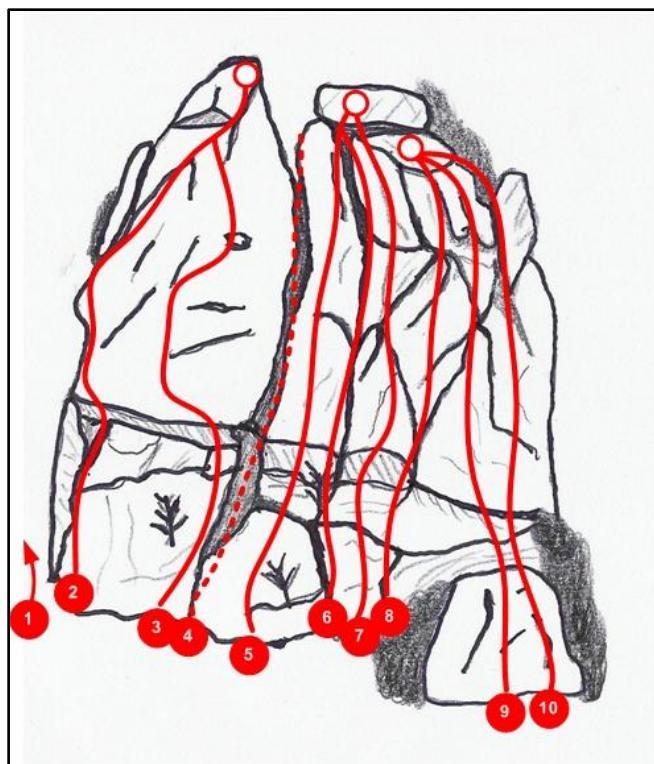

Foto superior: Mohawk a Dedostomía, 6c

Foto inferior: Ozzy a Actinea, 6b

Sector Lídia

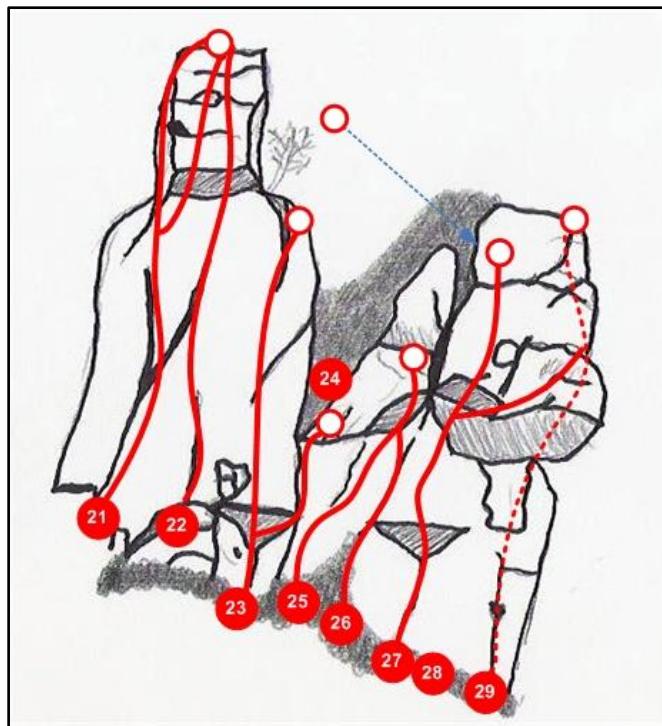
Des de la part més al nord de la placa de Cèlles, finalitzant la part superior del sector Senglar, cal perdre una mica d'alçada per les plaques fins arribar a una lleixa davant mateix del cim de l'Agulla. D'aquí, a la nostra esquerra mirant el mar baixa una canal que ens deixa al peu de les vies. També es pot seguir un petit corriol que baixa cap al nord des de dalt del sector Senglar i ens deixa dalt de les vies, per dins del bosc.

Al sector Lídia hi trobarem les vies amb més caràcter alpí de Cèlles. La unió de fissures, líquen a les plaques i llastres sospitoses fa que l'escalada ens recordi més una via llarga que no pas una escola d'escalada esportiva, això si, amb bon equipament.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	El Verí de l'escurçó	6b+	Via oberta per baix en lliure i amb un sol parabolt, a completar amb friends i tascons. Pas explosiu per sortir del desploff inicial. Actualment algú ha aixafat el parabolt , cosa que la fa una línia exposada.
2	Lídia	5c	Petita joia que ressegueix bones fissures. Equipada amb spits sikats i algun pitó en bon estat. Nom a peu de via.
3	Desequipa't els ous, fill de puta!	6c	Imponent placa de petites regletes, passos llargs i precaris equilibris sota un mar de verdet. Escalada obligada.
4	Diedre del Parot	4b	Diedre desequipat per buscar-se la vida.
5	Martí, baixa d'aquí	4b	Plaques tumbades amb bones llastres i algun pas d'adherència.
6	Adelaide	5c	Pas clau després de l'alsina.
7	Carai Bernat	6a	Entrada fina i superació de desploffs amb bons cantells. Vigilar alguna llastra.
8	Petit diedre	6a+	Entrada a bloc i desploff fissurat. No es toca l'herba. Vigilar alguna llastra.
9	La Patata	6a+/6b	Entrada curiosa d'adherència i difícil pas d'entrada a la placa següent.
10	Zeronou	5c	Entrada curiosa i placa. Llastra perillosa abans del diedre final.

Les vies de la 4 a la 10 són obertes per Toni Valls, en Xesco Muñoz, l'Oriol Rull a l'octubre del 2009.

Sector Agulla de Cèlles

Des del peu de via del sector *Senglar*, cal perdre una mica d'alçada seguint el fil de la paret. També des de la part superior del sector senglar s'han equipat dues línies de ràpels per arribar al peu de via, força més ràpid.

L'agulla de Cèlles és una formació curiosa, on dalt d'una placa molt fissurada hi trobem una roca desplomada a mode d'agulla. Es pot accedir al cim amb una grimpada de quart, i des del coll podem pujar/baixar del sector *Senglar* amb una grimpada de III.

Num.	Via	Grau	Comentari
21	Caciques	6b	Placa fissurada fàcil i sortida per un bonic esperó desplomat de bons cantells. Si sortim per la dreta, ja estava oberta i també trobem bons cantells. A la part superior de l'agulla, un metre a l'esquerra també hi puja alguna via antiga, sembla ser que amb restes d'alguna pitonissa.
22	??	6a	Segueix la placa fissurada fins situar-se sota l'agulla, on un pas llarg i molt maco ens permet abastar el cim.
23	Red Bull II	A3e/5c (7a?)	Sostre a resoldre amb estreps o en lliure potent i placa més assequible fins dalt.
24	Red Bull	A2e (6b+)	Flanqueig aprofitant el cantell del sostre, ja sigui en artificial o lliure potent.
25	El Plomo	Art.	Vies d'artificial amb sols la reunió equipada. La dificultat dependrà de la nostra habilitat emplaçant les assegurances.
26	Ni respires	Art.	
27	Don Dummy	Ae (6b)	Vies per practicar l'artificial equipat. Portar 4 xapes recuperables. Millor rapelar que la corda té molt fregament.
28	De primero	Ae	
29	??	5b	Placa fissurada que porta fins l'Ae del desplom. Equipada amb una escarpia.

El Quatre

Aproximació: Des del camí de la Placa, just abans de l'últim trencall a l'esquerra, seguim la pista ampla uns 50 metres, a la nostra esquerra veurem un corriol que entra al bosc (fita), en 10 metres som dalt del sector del Quatre.

Sector poc adient per nens amb peu de via estret. Tot i ser molt visible des de la Placa no hi va gaire gent.

Orientació: Est, però amb força ombra pels arbres que l'envolten.

Equipament: Totes les vies amb parabolts o químics.

Tipus d'escalada: Hi predomina la placa tècnica amb excepció de la fissura que ratlla tot el sector.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 6 metres i els 10 metres.

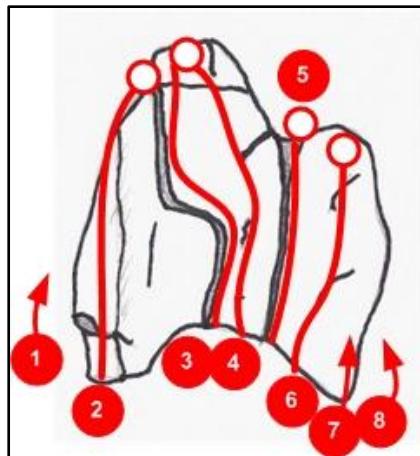
Material: Corda 50 metres i 8 cintes.

Foto superior: Sílvia a la tècnica Escupe Guadalupe, 6a/6a+

Comentaris de les vies:

Sector del Quatre

De dalt del sector podem baixar per la seva dreta o en ràpel.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Namasté / Tati nen	A1/A2	Vies per practicar l'artificial. Semiequipades amb algun parabol i burils sense xapa. La Tati Nen marxa a l'esquerra sota el sostret.
2	Esperó	5c	Entrada desequilibrant i placa tècnica.
3	Del Quatre	5c	Fissura maca. Encara s'hi poden trobar els vells pitons de quan es va obrir la via.
4	Escupe Guadalupe	6a/6a+	Entrada tècnica de petites regletes.
5	Diedre	4c	Curt però maco diedre.
6	¿?	5b	Via de placa molsosa.
7	Trenca esquenes	5c	Placa una mica molsos que travessa dos petits sostrets.
8	Al filo	5c	Via que resegueix l'esperó dret del sector. Roca amb algun cantell curiós a l'inici. Recomanable, tot i la molsa.

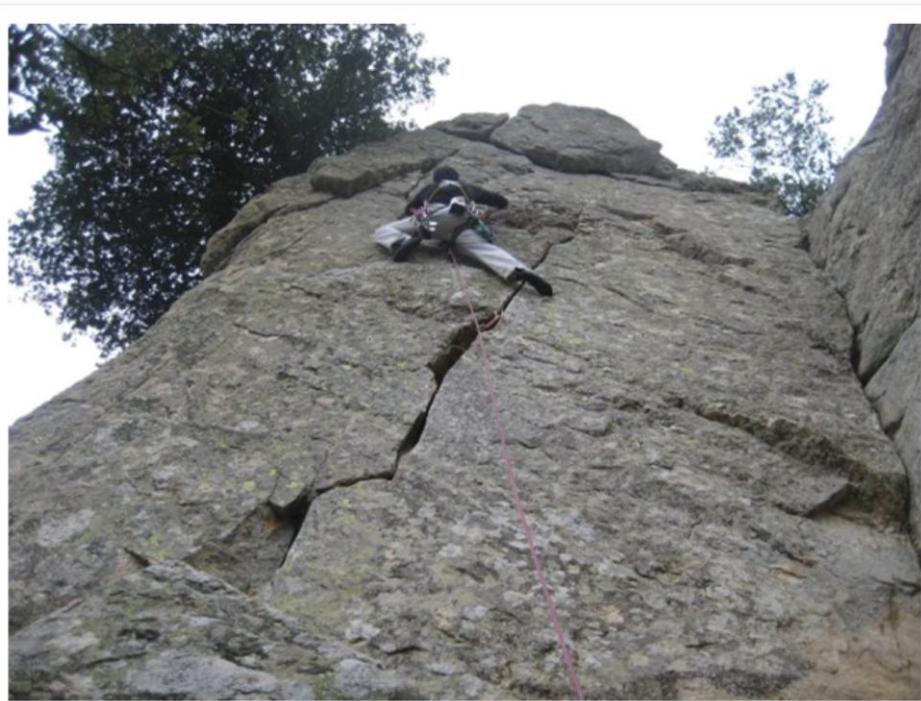

Foto superior: Mohawk a la via del Quatre (versió *non-expansion*), 5c

Totxo de la Intifada

En aquest minúscul sector, antigament utilitzat per fer pràctiques d'escalada artificial (encara s'hi veu un *copperhead*), hi trobarem dues vies a bloc molt bones. L'alçada és modesta, però el peu de via desaconsella l'ús del *crashpad* i per això han estat equipades. El millor granit de Cèlles per aquestes dues joies perdudes dins el bosc...

Aproximació: Pugem per la pista principal fins al repetidor (veure aproximació a la Placa). Comencem la baixada per l'altra vessant i a la primera curva surt un camí a la dreta que en 50 metres ens deixa a una petita clariana dins del bosc. Seguim uns altres 50 metres per dins del bosc, sense perdre alçada fins trobar el sector. Uns 20 minuts des del cotxe. Sector no apte per a nens.

Orientació: Oest.

Equipament: Buril a dalt, sols es pot fer amb corda per dalt!

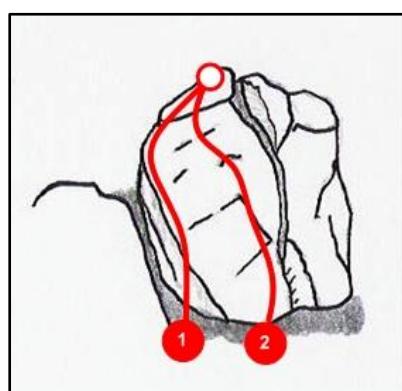
Tipus d'escalada: Regletes i passos explosius. Bloc equipat...

Alçada: 5 metres.

Material: 3 cintes.

Comentaris de les vies:

Sector Totxo de la Intifada

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Gayola blanca	??	Entrada explosiva de petits cantells que força un llançament. Peus molt dolents.
2	Koper jeat	6b	Fissura vertical que forma petites regletes, barrejades amb bons cantells. Una petita joia...

Tutucà

Aproximació: Difícil aproximació per aquest petit sector amb interès escàs. Des del peu de l'Agulla de Cèlles (sota la via 29) cal seguir pel bosc en direcció Roques Noves, i en un lleuger descens. Ràpidament es troba aquest petit sector que destaca per la seva punta afilada. 5 minuts des de l'Agulla de Cèlles i inviable per a nens, ja que no existeix camí per arribar-hi. Una altra opció pot ser baixar pel bosc des de la via 79 de la Placa, cal divisar la punxa del sector entre els arbres i anar cap a ella, més curt però més emboscat.

Cal esmentar que la roca d'aquest sector necessita el pas de més escaladors, ja que té força liquen. Les llastres més inestables ja s'han eliminat, però tot i així caldrà anar amb compte.

Orientació: Sud, però amb força ombra pels arbres que l'envolten.

Equipament: A les vies no *clean* sols hi restà un parabol dalt de tot per fer *top rope*.

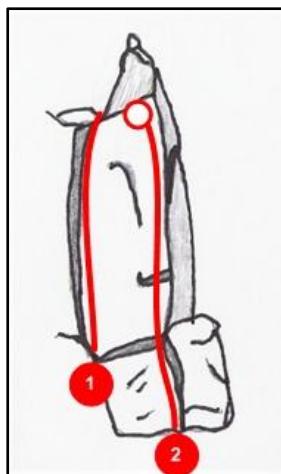
Tipus d'escalada: Dues fissures i placa tècnica.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 5 metres i els 10 metres.

Material: Baga de reunió, a complementar amb friends a les vies *clean*.

Comentaris de les vies:

Sector Tutucà

De dalt del sector podem baixar per la seva esquerra o en ràpel d'un sol parabolt. A la dreta de la via 81 existeix un vistós diedre però amb roca descomposta, factible de pujar amb autoassegurament.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	¿?	5a	Fissura ample desequipada, vigilar la roca i portar friends mitjans-grans.
2	Esperó dels Tabalers de Premià	5c	Estilitzat esperó on el liquen no deixa fruir de l'escalada. Sols hi ha un parabolt a la part de dalt, per tant sols hi ha una opció: <i>top rope</i> .

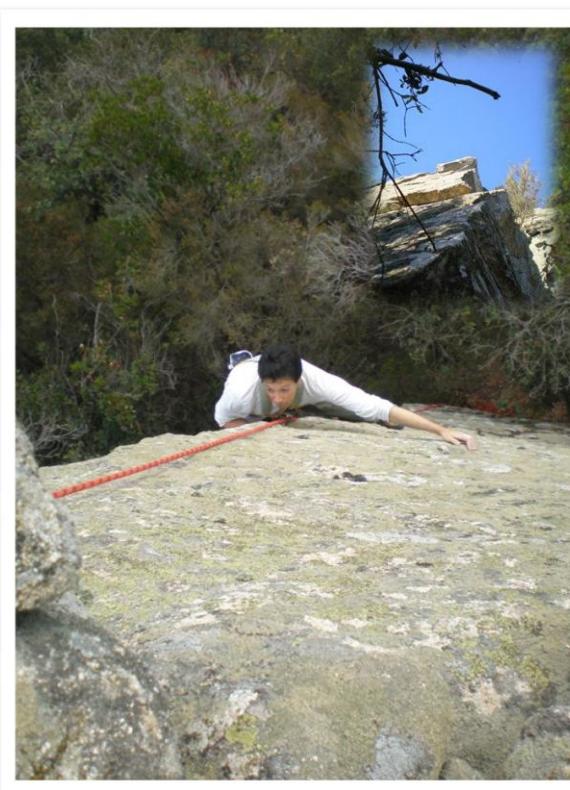

Foto superior: Mohawk autoassegurat a l'Esperó dels Tabalers, 5c

El Bosc del Gitano - Argentona

Petita zona de bloc, utilitzada com a zona d'entrenament pels escaladors de Mataró, els mateixos que després van obrir bona part de les vies del Maresme. Entorn agradable dintre d'un bosc mediterrani, molt proper al poble d'Argentona. Aquesta zona de bloc no es comparable a altres escoles importants, en aquesta modalitat, del Maresme, com bé poden ser Can Buquet o la zona de Can Brugera. Per aquesta mateixa raó serà difícil que sigui ressenyada en algun altre lloc, i s'ha decidit fer-ne referència en aquesta guia.

És un bon lloc per anar-hi amb la canalla, ja que l'aproximació és per una bona pista forestal. Els blocs solen tenir ombra i una base agradable.

Aproximació: Caldrà agafar la carretera vella d'Argentona (B-502), que surt del poble de Vilassar de Mar, o des de la mateixa sortida de l'autopista C-32. Un kilòmetre abans d'arribar a Argentona, caldrà deixar la carretera, per entrar a una urbanització a la nostra esquerra (Can Serra Lladó), stop al mig de la carretera al sortir d'una corba. Pugem pel C/Jaume I i a la següent cruïlla, trenquem a la dreta i ràpidament de nou a l'esquerra (C/Josep Calvet i Moran). Al final d'aquest carrer, on s'acaba l'asfalt, cal deixar el cotxe. Creuem la cadena i seguim pujant per una pista a mig urbanitzar. Deixem una pista a l'esquerra i un corriol a la dreta. Uns 50 metres més endavant trenquem per una pista a mig asfaltar a la nostra dreta, aquesta ens deixa al Bosc del Gitano, sector 2 (veure croquis). Una altra opció és la següent: carretera vella d'Argentona (B-502) fins que entrem a la urbanització Els Frares (seguim les indicacions del restaurant "Els Frares"); pàrking a l'ermita de Santa Elena d'Agell (just al costat del Restaurant) i des d'aquí continuar per un camí de sorra contigu a una casa de colònies que es diu Torre Ametller; resseguir el camí que passa per la pineda uns 500 m i s'arriba al sector 1.

Tipus d'escalada: Bloc (els graus que hi figuren són els originals, per tant molt orientatius!)

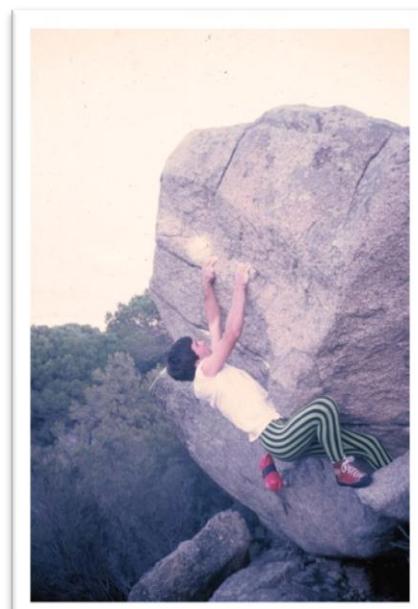

Foto superior: Sector 2 del Bosc del Gitano

Croquis dels sectors:

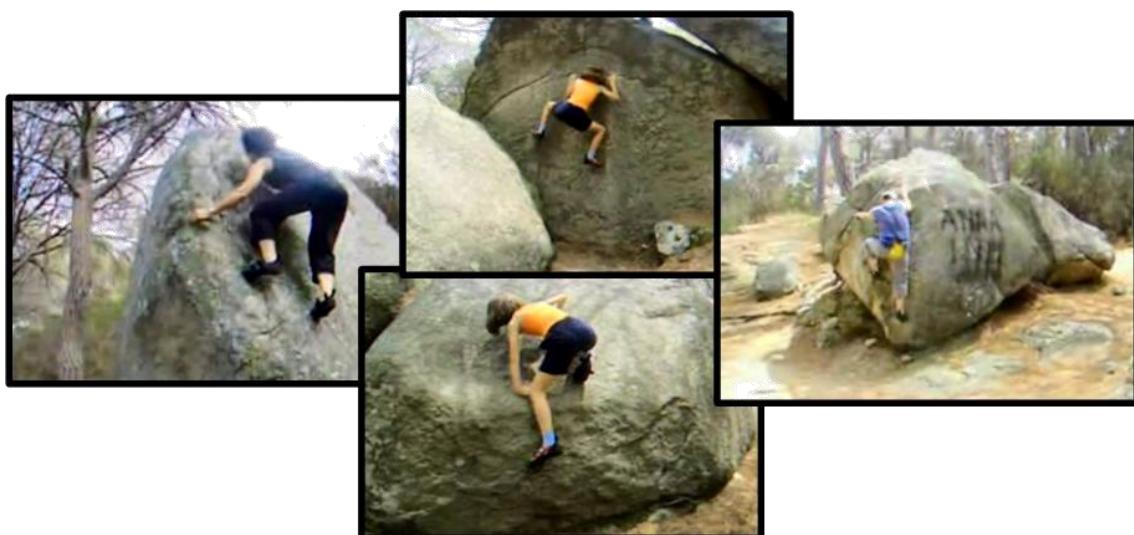
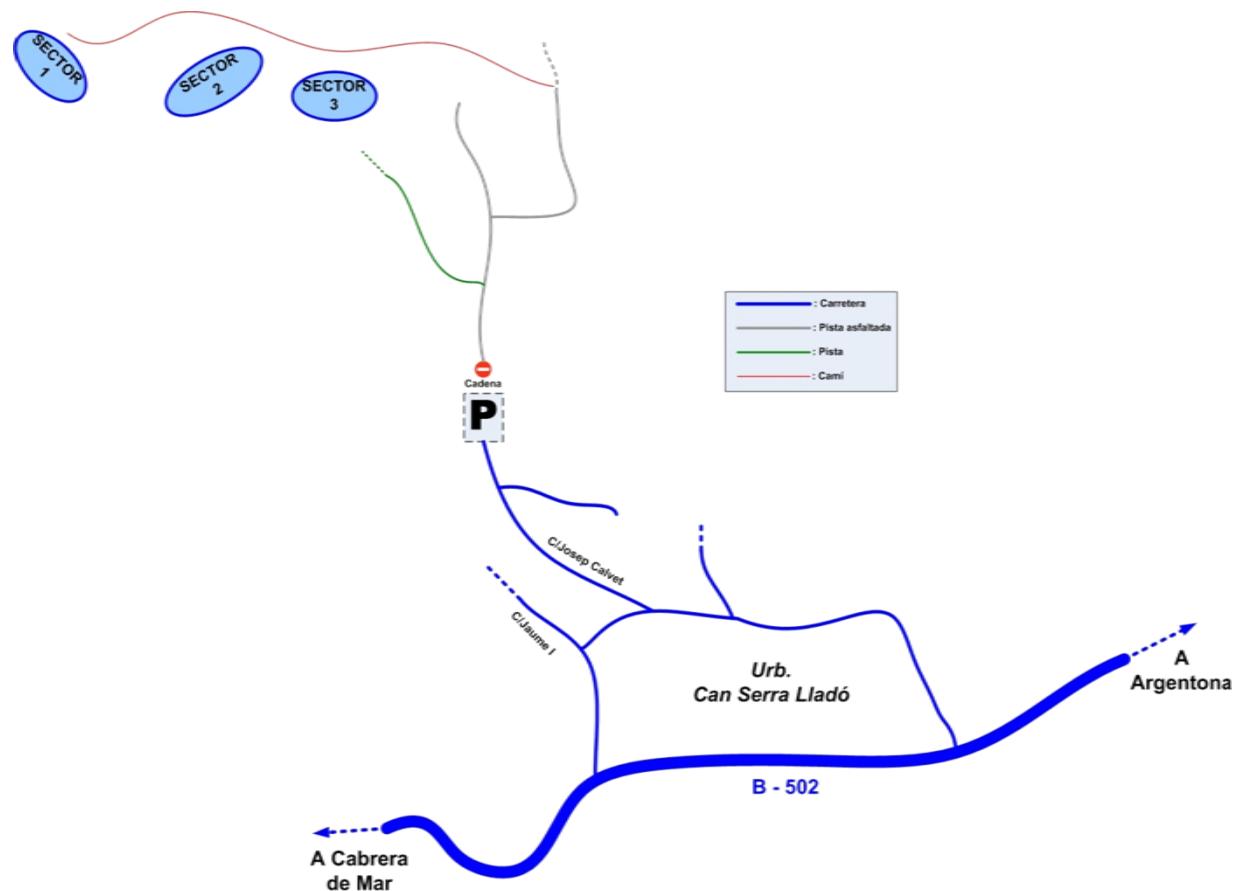
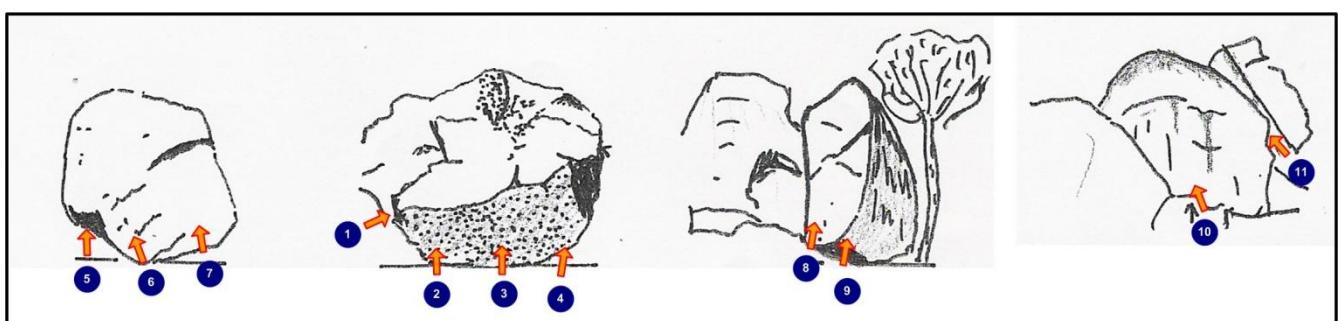

Foto superior: La Sívia, la Irene i en Ramon al Bosc del Gitano

Sector 1:

Num.	Via	Grau	Comentari
1	?	6b/6b+	Travessa i sortida per 3 o per 4.
2	?	6b	Sit.
3	?	6a	Sit. Bons cantells a la part superior.
4	?	5c	Bons cantells a la part superior.
5	?	5c	Petit esperó d'adherència.
6	?	5c	Petit esperó d'adherència
7	?	6a	Placa d'adherència picant.
8	?	5a	Placa tècnica però assequible.
9	Esperó del Jaume	7b	Dificil esperó d'equilibri.
10	?	4a	Fàcil placa amb bons cantells a la fissura.
11	Mandarina duck	5a	Bons cantells roms.

Per arribar des del sector 2 cal pujar fins la carena i baixar planejant fins veure els blocs.

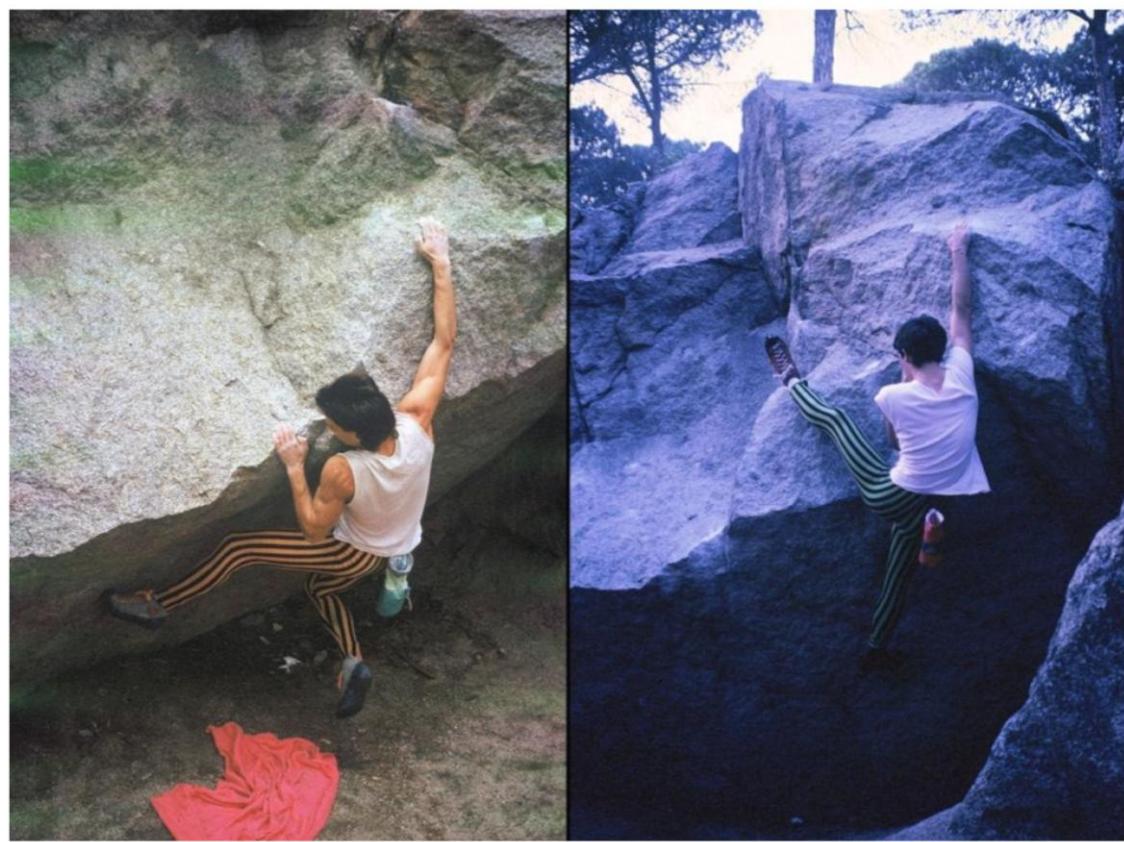
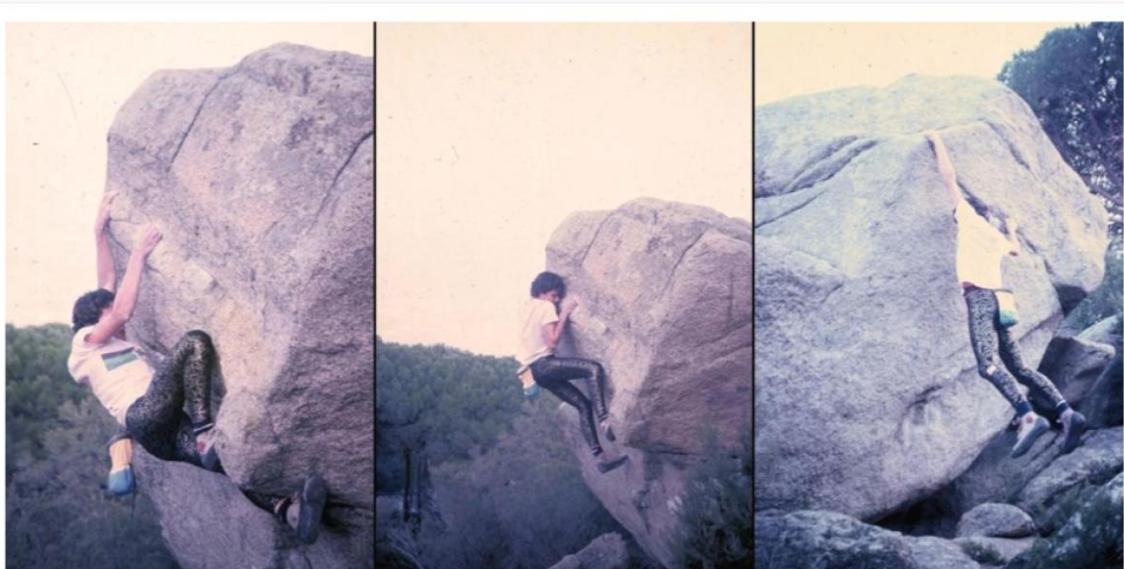

Foto superior: Ll. Estrader al pas 3 i O. Floriach al pas 4 del Sector 1

Foto inferior: J. Estrader al pas 14 del Sector 2

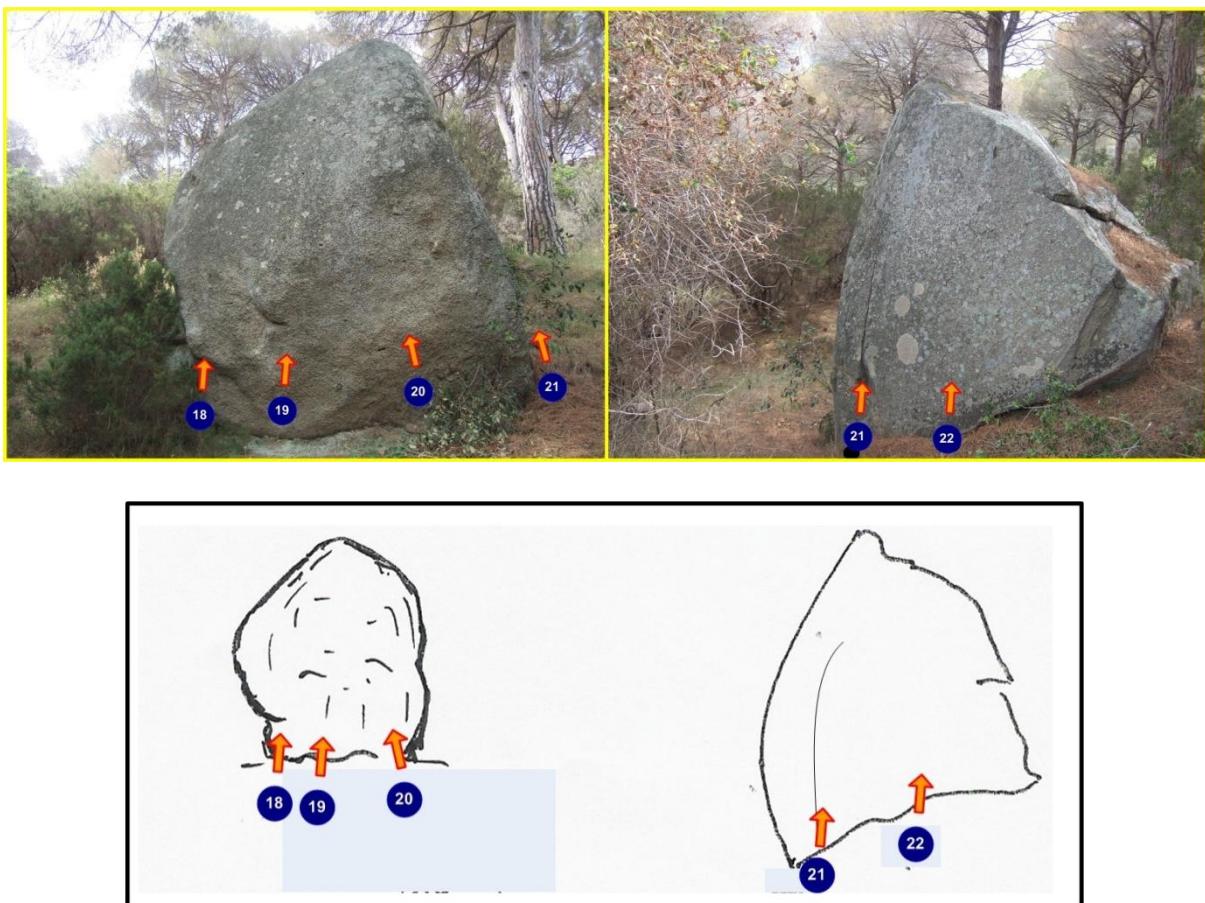
Sector 2:

Num.	Via	Grau	Comentari
12	?		
13	?		
14	?		
15	?	6c	
16	?	6b+	Llançament des de bons cantells.
17	?	6b	

El segon bloc (15-17) el trobarem prenent com a referència un pi gran a la nostra esquerra, mirant el bloc del grafiti. Es troba just sota d'ell.

Sector 3:

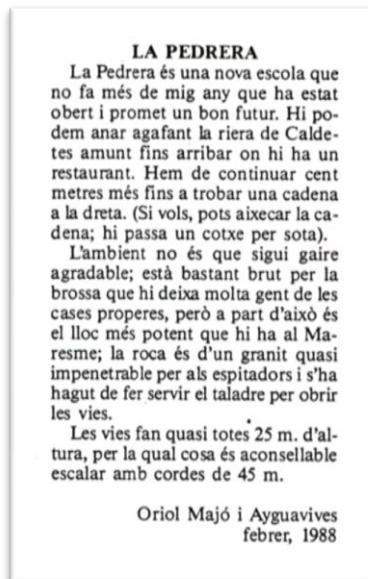
Num.	Via	Grau	Comentari
18	?	7b?	Cantells picats.
19	?	7b?	Cantells picats.
20	?	7b?	Cantells picats.
21	?		Esperó
22	?		Placa

Aquest bloc es troba amagat dins del bosc i és difícil de trobar. Està situat abans d'arribar al sector 2, a la nostra esquerra, cal deixar el camí.

A l'esquerra del monòlit hi trobem un parell de passos de dificultat baixa, així com la possibilitat de donar-li la volta per la part superior (vigilar la molsa).

La Pedrera de Caldes

Zona d'escalada situada dins el terme municipal d'Arenys de Mar, tot i que l'accés es realitza des de Caldes d'Estrac. Aquest sector és una antiga pedrera que prometia ser la *Fuixarda del Maresme*, com podem comprovar en les paraules del malaurat Oriol Majó (*Cingles '88*):

Doncs aquesta escola que tan futur prometia actualment està totalment abandonada pel que fa a l'escalada i apareix en aquesta guia com a fet històric. Problemes amb el propietari van fer que es prohibís l'accés. Ja sabem que en aquest país tot té propietari i a vegades aquest no entén les nostres manies de pujar i foradar la paret, així com nosaltres mateixos no actuem sempre de la millor forma possible.

Aproximació: Per tal d'arribar a aquest sector, repeteixo!, que com a molt per veure'l, cal agafar la riera de Caldes d'Estrac amunt (accessible des de la N-II). Un cop s'acaba l'asfalt passem per sota el pont de la C-32. Seguim pujant per la riera i a la nostra dreta veurem el centre de colònies i complex esportiu *Eurostage*. Seguim pel centre de la riera ignorant una pista a la dreta i als 60 metres podrem veure una gran tanca entre el canyar de la nostra dreta. Si pugem 30 metres més per la riera, a la nostra dreta trobem una petita tanca on podrem deixar el cotxe i entrar a la pedrera de forma no massa legal...

Orientació: Orientació oest.

Equipament: Impossible escalar amb l'equipament actual, reunions trencades, spits sense placa, difícil accés al peu de via menjat per la vegetació, etc.

Tipus d'escalada: Fissures i plaques molt compactes.

Alçada: 20 metres.

Material: *No es permet l'escalada actualment!*

Les vies: (*A mode orientatiu*)

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Martini	6b+	PROHIBIDA L'ESCALADA!
2	Diedre	4c	
3	Verda	4c	
4	Berengarius	6a	
5	D'Anna	6b+	
6	L'Urpes	5c	
7	Puta Espanya	6c	
8	Necius	7a+	
9	Babilon Bus	7c	
10	Exodus	8a	

La paret del Far - Calella

Aprofitant un mur de formigó enfront del far de Calella, de la mà d'en Ludo, els germans Estrader i més tard en J. Machado, neix aquest rocòdrom a l'aire lliure. Situat just sobre la platja el fa un sector força freqüentat ja que permet combinar el bany amb l'escalada, per contra totes les vies estan basades en cantells picats i presses artificials. Tot recentment arreglat pels escaladors locals: X. Gelpí, J. Machado, J. Bardelet, J. Masats i X. Marès. També prop de la paret del far i davant del càmping Roca Grossa, existeix una arcada on es va aprofitat per col·locar preses, però actualment es troba en estat precari.

Lloc idoni per als nens, ja que el peu de via és la mateixa platja o una plataforma elevada on també comencen algunes vies.

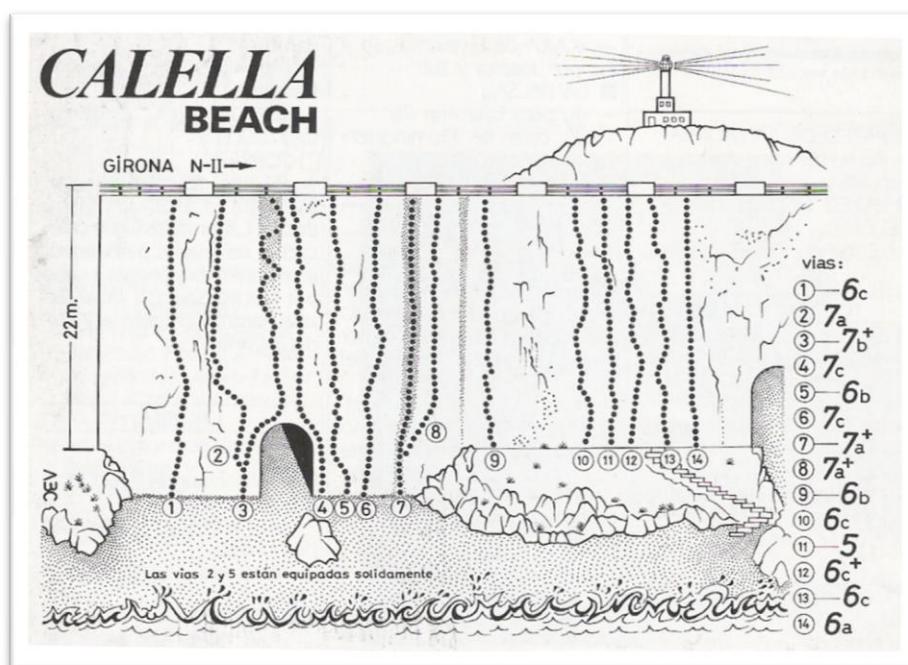

Foto superior: Antigues ressenyes de Calella (Extrem 31 – 1988)

Aproximació: Per tal d'arribar a aquest sector, cal sortir de Calella per la N – II direcció Barcelona (si venim en sentit contrari podem realitzar el canvi de sentit al mateix poble de Calella). Després d'una rotonda i quan veiem el far, a la nostra dreta (final de la corba) existeix un aparcament on es deixen els cotxes per anar a la platja (vigilar els moments de màxima afluència!). Creuem la carretera per sota d'una arcada direcció a la platja i ens trobarem a peu de via. 1 minut.

Orientació: Sud-est.

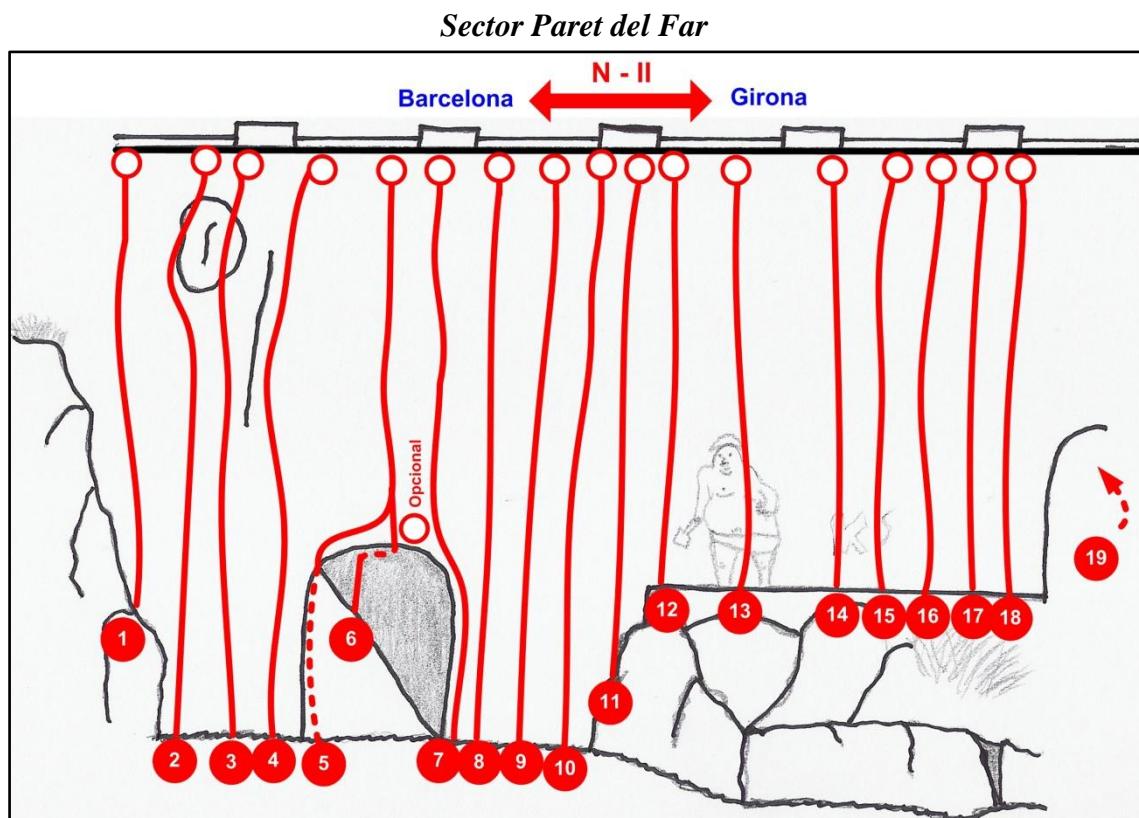
Equipament: Químics amb reunions recentment renovades.

Tipus d'escalada: Cantells picats i presses artificials.

Alçada: 22 metres.

Material: 10 cintes.

Comentaris de les vies:

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Magic Line	6a	Preses artificials.
2	Som i serem	6b	Preses artificials.
3	Apretones hormonales	6c	Cantells picats.
4	Alè de mar	7a	Cantells picats.
5	GEM	7b+	Surt de dins del túnel.
6	Estàs penjat!	7b+/7c	Surt del fons del túnel i enllaça amb la 5.
7	Àcid lòtic	7b	Cantells picats.
8	¿?	6c	Cantells picats.
9	¿?	6c	Preses artificials.
10	Tira'm la canya	6b+	Preses artificials.
11	La nudista	6a	Preses artificials.
12	Sika coloca	5c	Preses artificials.
13	Mil colors	5c	Preses artificials.
14	Desbroceator	5b	Preses artificials.
15	Feliciano	4c	Preses artificials.
16	Eskalella	5b	Preses artificials.
17	Mdma	5b	Preses artificials.
18	Per l'onclu	5b	Preses artificials.
19	La sargantana	7a+	Situada a l'entrada del túnel, a la banda de muntanya.
20	Cobrem per hores	5b	Al costat de la 18 no apareix a les ressenyes

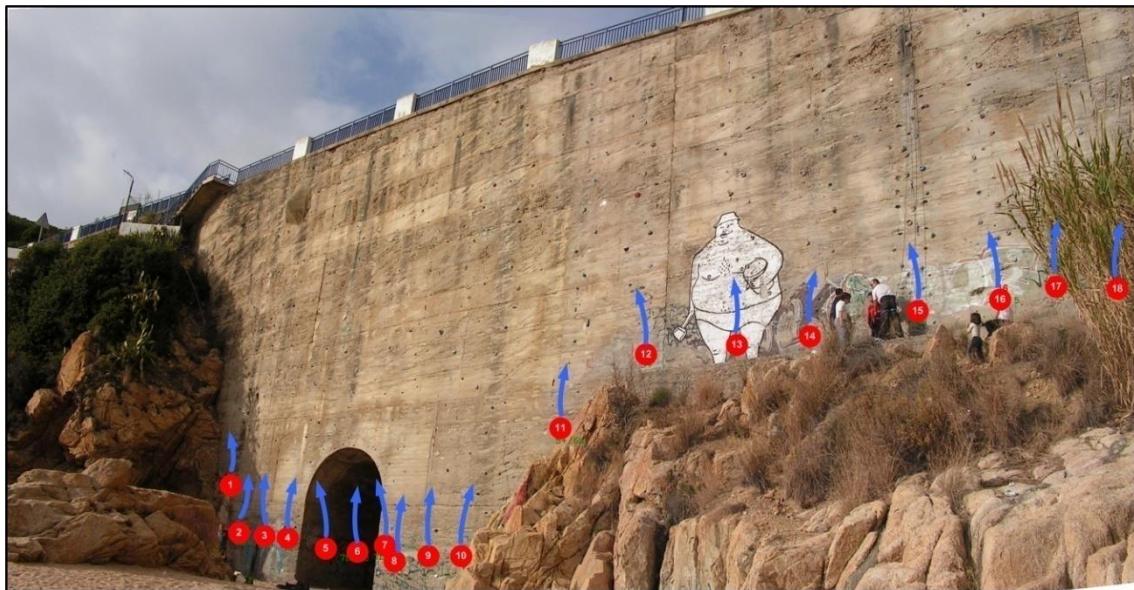

Foto superior: Vista panoràmica de la Paret del Far actualment

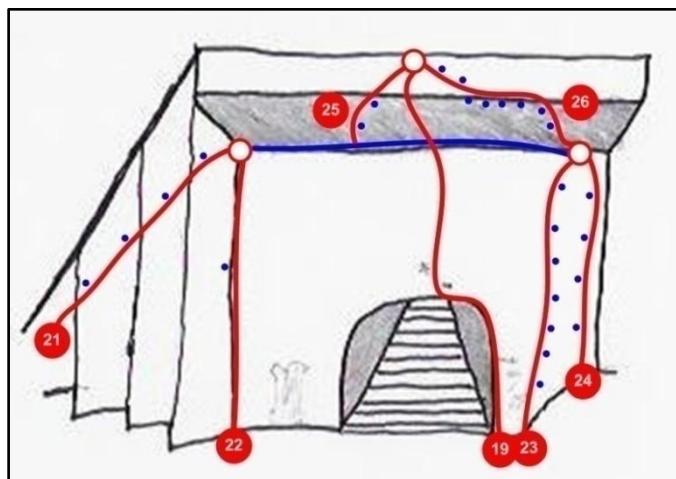

Foto superior: Clara Pujades i Joan Machado a les arcades de Calella (Extrem 55 – 1992)

Foto superior: X. Gelpí a la via 6, 7b+/c

Darrerament (tardor del 2008), la L. Piferrer i en J. Mula, han aprofitat l'entrada al túnel que mena a la platja, al costat de la via *Sargantana*, per arreglar un conjunt de vies d'artificial d'iniciació, tant d'equipades com sense equipar.

Num.	Via	Grau	Comentaris (J. Mula)
19	La sargantana	7a+	Situada a l'entrada del túnel, a la banda de muntanya. <i>Material: Aliens petits i V's.</i>
21	La Uni (Groga)	A1	Travessa lateral que alterna expansions amb fisures llises per equipar. <i>Material: Aliens petits, tascons, V's i bongs petits.</i>
22	Doctorat (Taronja)	A2	Fissura irregular que remunta un diedre de 90°, amb cert compromís, ciment discret
23	Guarderia (Verda)	A1e	Artificial equipat. La ruta mes facil de la paret, amb passes curtes, ideal per una primera pressa de contacte amb les tècniques artificials
24	Parvulari (Blanca)	A1e/A3e	El grau variarà segons la nostra alçada. Artificial equipat. Ruta on caldrà tenir una tècnica una mica mes depurada per poder apurar al maxim l'estrep i arribar a les expansions <i>Material: C2, tascons, ganxos i cordinos.</i>
25	Cum Laude (Vermella)	A3	Accessible des de qualsevol de les reunions laterals. Ruta exigent amb diversos passos d'ungla, a traves de fissura lateral, un sostre i un extraplom, cal dominar perfectament les tècniques de progressió artificial, ull amb les cremalleres! No feu trampa en el darrer químic!
26	ESO (Blava)	A3e	Artificial equipat. Progresió per un sostre i superació d'aquest, on caldrà tenir un bon domini del equilibri, les maniobres de corda i l'ús dels pedals, el maxim grau artificial que podem trobar en terreny equipat.

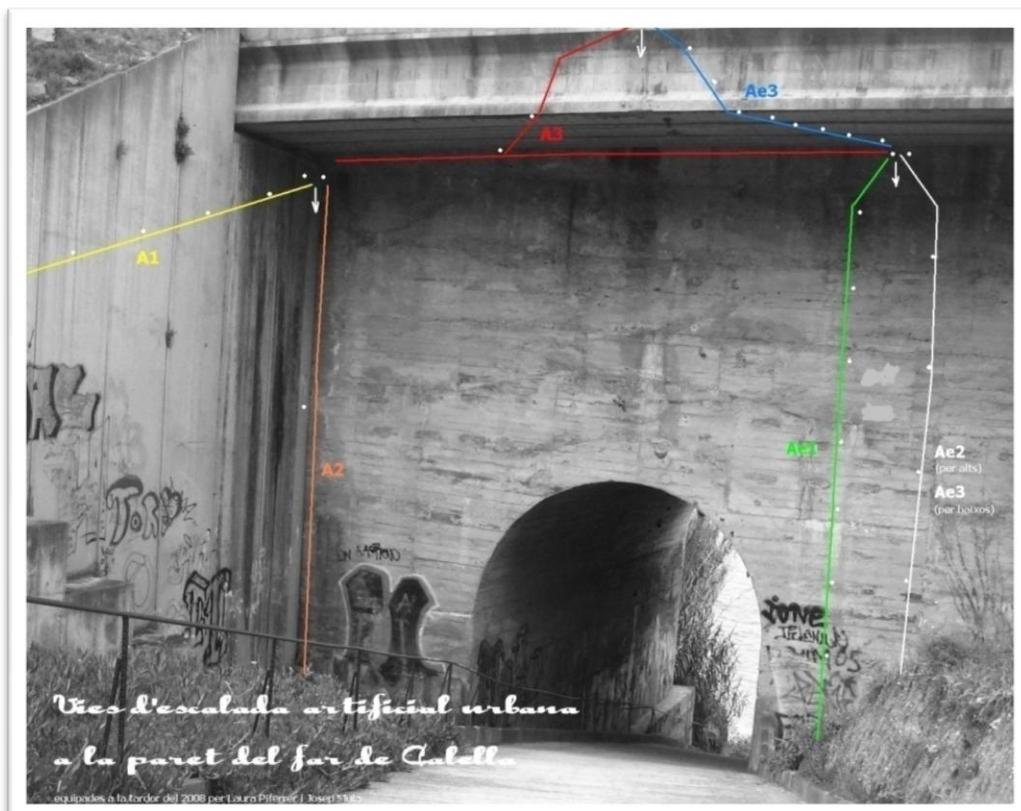

Foto superior: Detall de les ressenyes originals

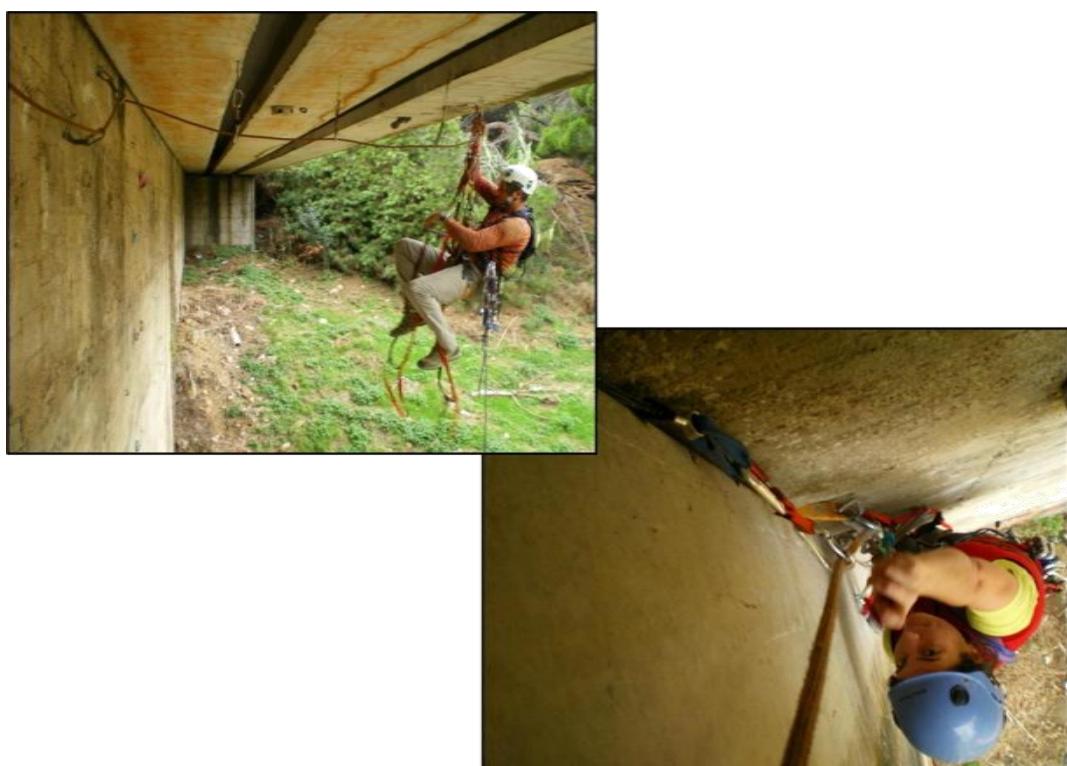

Foto superior: J. Mula i Xaro a les vies vermella i taronja

Can Pallofa - Pineda

Minúscula escola que té l'honor de ser l'única coneguda entre Caldetes i Tordera (Alt Maresme). Neix com a zona de pràctiques per a l'espeleologia, de mans de gent de Malgrat de Mar (GEM). La roca que hi trobem és de tipus gres, força més sòlid del que sembla a primer cop d'ull, algun cantell sospitós ha estat *sikat*.

La zona és força petita, però hi val la penaaprofitar una tarda d'estiu, sota l'ombra dels arbres que l'envolten, per fer una visita i realitzar totes les seves vies. Aquesta es troba situada davant una àrea de pícnic de Pineda de Mar, per sort els arbres et tapen de la multitud.

Aproximació: Arribem a Pineda de Mar mitjançant la N-II, a l'entrar al poble, haurem de sortir a la nostra dreta, per ràpidament creuar per sota la N-II per on veníem i situar-nos al lateral de la riera, des de la N-II cal seguir els indicadors de l'entrada a l'autopista C-32 direcció Girona. Seguirem pujant pel costat de la riera fins que veiem l'autopista, deixant a la nostra esquerra l'entrada a aquesta i seguint pujant. Creuarem l'autopista per sota i s'acabará l'asfalt (passarem dues pedreres, una a cada banda). Anem seguint la pista forestal uns 3 Km fins arribar a la zona de picnic de Can Pallofa. Deixem el cotxe i tenim la paret just al davant de l'àrea, entre els arbres, uns 10 metres de pujada des de la pista.

Orientació: Sud-oest, però amb força ombra pels arbres que l'envolten.

Equipament: Totes les vies amb parabolts i spits *sikats*, alguns més ben posats i altres no tant. Vigilar la reunió precària de la via 1, en un bloc sospitós, millor utilitzar la de la seva via veïna.

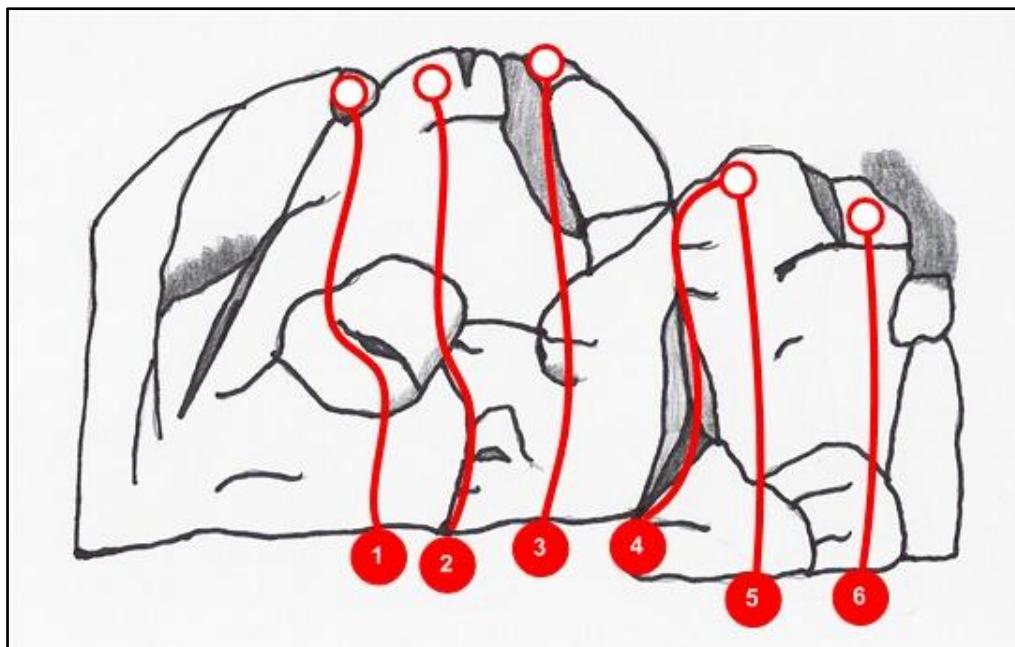
Tipus d'escalada: Alguna fissura combinada amb regletes.

Alçada: Les vies oscil·len entre els 6 metres i els 12 metres.

Material: 8 cintes.

Comentaris de les vies:

Sector Can Pallofa

De dalt del sector podem baixar per la seva dreta o en ràpel.

Num.	Via	Grau	Comentari
1	Cap a Escuain	6c	Pas complicat per sortir del desplom, encastament de dits.
2	El ratpenat solitari	6b	Entrada rabiosa i final de via complicat
3	Mal enrera	6b	Final de via complicat.
4	Somiar amb tu	6b	Fissura atlètica.
5	Follim follam	5c	Placa de regletes.
6	Pim-pam	5b/c	Via discontinua amb un pas al mig.

Foto superior: Mohawk a Somiar amb tu, 6b

Foto inferior: Mohawk a Cap a Escuain, 6c

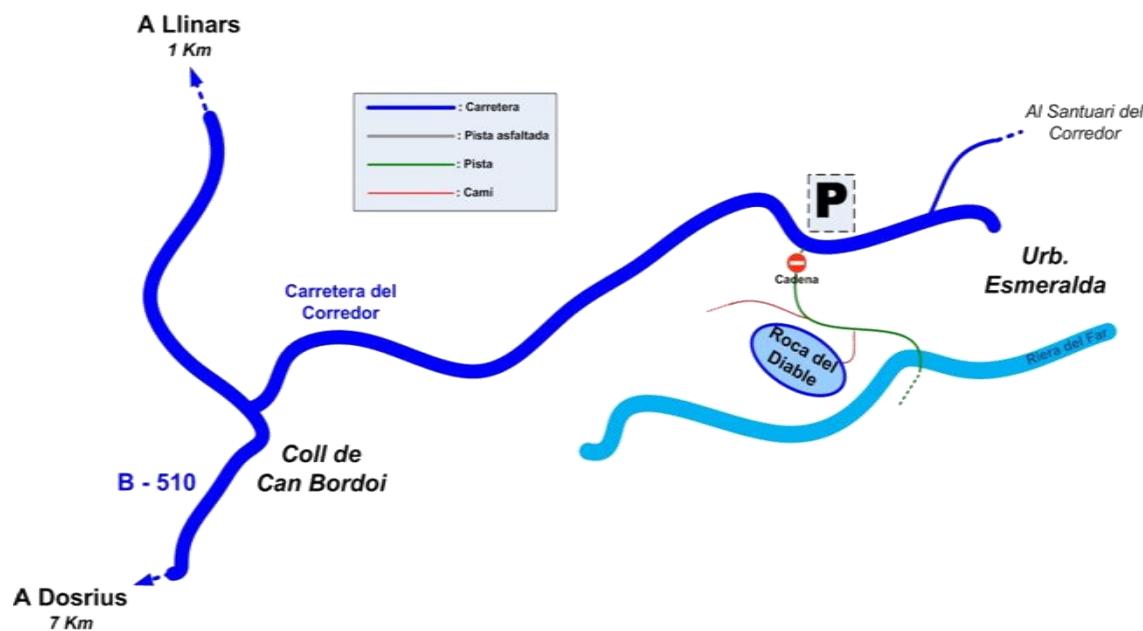

Roca del Diable - El Corredor

A cavall entre el Vallès Oriental i el Maresme, i rodejat de restes prehistòriques, s'hi troba la Roca del Diable. No és més que un bloc granític de dimensions considerables, on hem trobat rutes marcades amb sagetes de pintura blanca. Línes per gaudir sense corda, allunyada de la resta de sectors de la guia, però com deia en J. Girbén sobre mateix d'un petit rierol, cosa difícil de trobar al Maresme. Lloc agradable per passar l'estona, en família i en un entorn tranquil.

Aproximació: A la carretara B-510, a la qual podem accedir des de Llinars del Vallès o bé des de Dosrius, hi trobarem la cruïlla que ens mena a la carretera del Corredor, a l'alçada del coll de Can Bordoi. Cal agafar aquesta carretera en direcció al santuari del Corredor. Just a l'última corba pronunciada, 200 m abans d'arribar a la pista que mena al santuari (indicat), cal deixar el cotxe a la nostra dreta just sobre una pista en forta baixada i tancada amb una cadena.

Agafem aquesta pista en forta baixada i als 50 metres ens ajuntem amb un camí per la nostra dreta. 10 metres endavant cal entrar al bosc en direcció al rierol per accedir a la Roca del Diable.

Orientació: Sud-est, però amb força ombra pels arbres que l'envolten.

Tipus d'escalada: Granit de gra gros tipus Can Bruguera. Passos variats i una fissura.

Alçada: 3 metres.

Comentaris de les vies:

Sector Roca del Diable

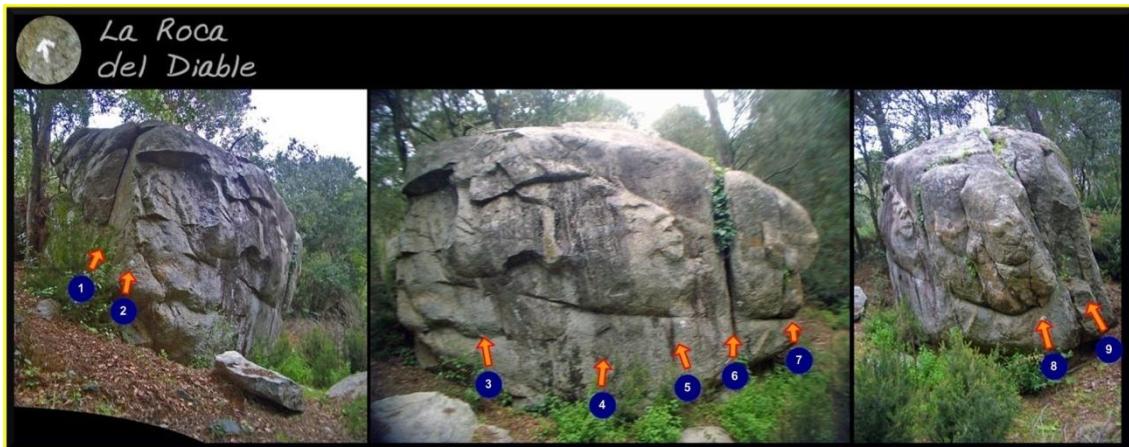

Foto: © J. Girbén

De dalt del bloc es baixa pel seu costat dret fàcilment.

Num.	Via	Grau	Comentari
1		3	Bavaresa fàcil i curta
2		5 (sit)	Esperó de mal agafar
3		?	Esperons arrodonits i pocs peus
4	Una regleta de menys	6a/6a+	Llançament
5		6a/6a+ (sit)	Petites regletes fins a la fissura. Sortida molt bona.
6		5/5+	Fissura d'encastaments
7		4+	Desplom amb bon cantell
8		4+	Desplom amb bon cantell
9		3	Petit diedre

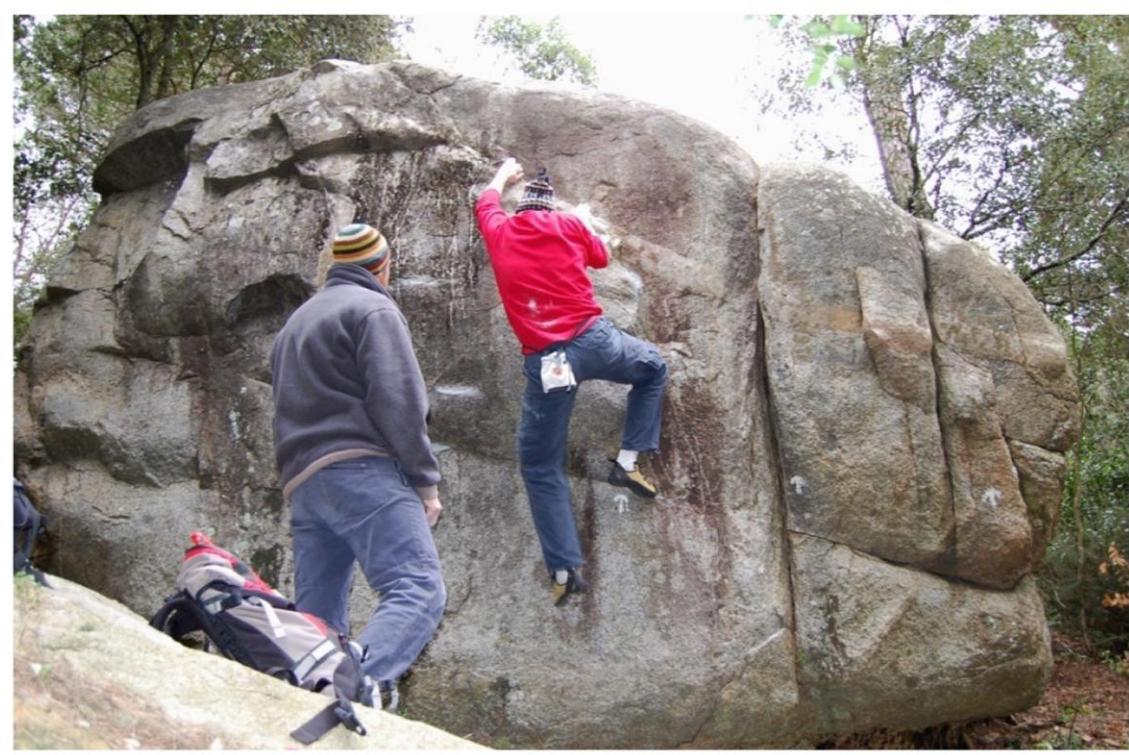

Foto superior: Detalls de la Roca del Diable
i Santuari del Corredor

Foto superior: Ozzy i Manel al pas 6

Foto inferior: Mohawk al pas 5

Codi Legal de Creative Commons

Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 Espanya

CREATIVE COMMONS CORPORATION NO ÉS UN BUFET D'ADVOCATS I NO PROPORCIONA SERVEIS JURÍDICS. LA DISTRIBUCIÓ D'AQUESTA LLICÈNCIA NO CREA CAP RELACIÓ ADVOCAT-CLIENT. CREATIVE COMMONS PROPORCIONA AQUESTA INFORMACIÓ TAL QUAL. CREATIVE COMMONS NO OFEREIX CAP GARANTIA RESPECTE A LA INFORMACIÓ FACILITADA, NI ASSUMEIX CAP RESPONSABILITAT PELS POSSIBLES DANYS PRODUÏTS PER L'ÚS QUE SE'N PUGUI FER.

Llicència

L'OBRA O LA PRESTACIÓ TAL COM ES DEFINEIX MÉS ENDAVANT, S'OFEREIX SEGONS ELS TERMES D'AQUESTA LLICÈNCIA PÚBLICA DE CREATIVE COMMONS (D'ARA ENDAVANT *CCPL* O *LLICÈNCIA*). L'OBRA O LA PRESTACIÓ ESTÀ PROTEGIDA PER LA LLEI ESPANYOLA DE PROPIETAT INTEL·LECTUAL O QUALEVOV ALTRA NORMA APPLICABLE. QUEDA PROHIBIT QUALEVOV ÚS DE L'OBRA O LA PRESTACIÓ DIFERENT DEL QUE AUTORITZI AQUESTA LLICÈNCIA O DISPOSIN LES LLEIS DE PROPIETAT INTEL·LECTUAL.

L'EXERCICI DE QUALEVOV DRET SOBRE L'OBRA O LA PRESTACIÓ COMPORTA QUE ACCEPTEU LES LIMITACIONS I OBLIGACIONS D'AQUESTA LLICÈNCIA I HI CONSENTIU, SENSE PERJUDICI DE LA NECESSITAT DE CONSENTIMENT EXPRÉS EN CAS DE VIOLACIÓ PRÈVIA DE LES SEVES CONDICIONS. EL LLICENCIADOR US CONCEDEIX ELS DRETS CONTINGUTS EN AQUESTA LLICÈNCIA, SEMPRE QUE N'ACCEPTEU LES CONDICIONS QUE HI SÓN PRESENTS.

1. Definicions

- a. L'**obra** és la creació literària, artística o científica oferta en els termes d'aquesta llicència.
- b. En aquesta llicència es considera una **prestació** qualsevol interpretació, execució, fonograma, enregistrament audiovisual, emissió o transmissió, mera fotografia o qualsevol altre objecte protegit per la legislació de propietat intel·lectual vigent aplicable.
- c. L'aplicació d'aquesta llicència a una **col·lecció** (definida més endavant) afectarà únicament l'estructura com a forma d'expressió de la selecció o disposició dels continguts, i no es farà extensiva a aquests. En aquest cas la col·lecció tindrà la consideració d'obra a efectes d'aquesta llicència.
- d. El **titular originari** és:
 - i. En el cas d'una obra literària, artística o científica, la persona natural o el grup de persones que l'ha creada.
 - ii. En el cas d'una obra col·lectiva, la persona que l'editi i el divulgi amb el seu nom, llevat que hi hagi un pacte contrari.

- iii. En el cas d'una interpretació o execució, l'actor, cantant, músic, o qualsevol altra persona que representi, canti, llegeixi, reciti, interpreti o executi de qualsevulla manera una obra.
 - iv. En el cas d'un fonograma, el productor fonogràfic, és a dir, la persona natural o jurídica sota la iniciativa i responsabilitat de la qual es fa per primera vegada una fixació exclusivament sonora de l'execució d'una obra o d'altres sons.
 - v. En el cas d'un enregistrament audiovisual, el productor de l'enregistrament, és a dir, la persona natural o jurídica que tingui la iniciativa i assumeixi la responsabilitat de les fixacions d'un pla o una seqüència d'imatges, amb o sense so.
 - vi. En el cas d'una emissió o una transmissió, l'entitat de radiodifusió.
 - vii. En el cas d'una mera fotografia, aquella persona que l'hagi realitzada.
 - viii. En el cas d'altres objectes protegits per la legislació de la propietat intel·lectual vigent, la persona que aquesta indiqui.
- e. Es consideraran **obres derivades** aquelles obres creades a partir de l'objecte d'aquesta llicència com, per exemple, les traduccions i adaptacions; les revisions, actualitzacions i anotacions; els compendis, resums i extractes; els arranjaments musicals, i en general qualsevol transformació d'una obra literària, artística o científica. Per aclarir dubtes, si l'obra consisteix en una composició musical o en un enregistrament de sons, la sincronització temporal de l'obra amb una imatge en moviment (*synching*) serà considerada com una obra derivada als efectes d'aquesta llicència.
- f. Tindran la consideració de **col·leccions** la recopilació d'obres alienes, de dades o d'altres elements independents com ara les antologies i les bases de dades que per la selecció o disposició de llurs continguts constitueixin creacions intel·lectuals. La mera incorporació d'una obra en una col·lecció no donarà lloc a una obra derivada a efectes d'aquesta llicència.
- g. El **llicenciador** és la persona o l'entitat que ofereix l'obra o la prestació subjecta als termes d'aquesta llicència i que en concedeix els drets d'explotació conforme al que s'hi disposa.
- h. **Vòs** sou la persona o l'entitat que exerceix els drets concedits mitjançant aquesta llicència i que prèviament no ha violat els termes d'aquesta llicència respecte a l'obra o la prestació, o que ha rebut un permís exprés del llicenciador per exercir els drets concedits mitjançant aquesta llicència malgrat una violació anterior.
- i. La **transformació** d'una obra comprèn la traducció, l'adaptació i qualsevol altra modificació de la qual derivi una obra diferent. La creació resultant de la transformació d'una obra tindrà la consideració d'obra derivada.
- j. S'entén per **reproducció** la fixació directa o indirecta, provisional o permanent, per qualsevol mitjà i en qualsevol forma, de tota l'obra o la prestació o de part d'ella, que en permeti la comunicació o l'obtenció de còpies.
- k. S'entén per **distribució** el fet de posar a disposició del públic l'original o les còpies de l'obra o la prestació mitjançant la venda, el lloguer, el préstec o qualsevol altre sistema.
- l. S'entén per **comunicació pública** qualsevol acte mitjançant el qual una pluralitat de persones, que no pertanyin a l'àmbit domèstic de qui la duu a terme, pot tenir accés a l'obra o la prestació sense que se'ls hagi fet una distribució prèvia d'exemplars. Es considera comunicació pública el fet de posar l'obra o la prestació a disposició del públic per procediments electrònics amb fil o sense fil de manera que qualsevol persona pugui accedir-hi des d'on vulgui i quan vulgui.
- m. L'**explotació** de l'obra o la prestació comprèn la reproducció, la distribució, la comunicació pública i, en el seu cas, la transformació.

- n. Els **elements de la llicència** són les característiques principals de la llicència segons la selecció efectuada pel llicenciador i indicades en el títol d'aquesta llicència: Reconeixement, NoComercial, CompartirIgual.
- o. Una **llicència equivalent** és:
 - i. Una versió posterior d'aquesta llicència de Creative Commons amb els mateixos elements de la llicència.
 - ii. La mateixa versió o una versió posterior d'aquesta llicència de qualsevol altra jurisdicció reconeguda per Creative Commons amb els mateixos elements de la llicència (per exemple: Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 Japó).
 - iii. La mateixa versió o una versió posterior de la llicència de Creative Commons no adaptada a cap jurisdicció (*Unported*) amb els mateixos elements de la llicència.

2. Límits dels drets. No hi ha res en aquesta llicència que pretengui reduir o restringir qualsevol dels límits legals dels drets exclusius del titular dels drets de propietat intel·lectual d'acord amb la Llei de propietat intel·lectual o qualsevol altra normativa aplicable, ja siguin drets derivats d'usos legítims —com ara la còpia privada o la citació— ja siguin altres limitacions —com la que resulta de la primera venda d'exemplars (exhauriment).

3. Concessió de llicència. Conforme a les condicions d'aquesta llicència, el llicenciador concedeix, pel termini de protecció dels drets de propietat intel·lectual i a títol gratuït, una llicència d'àmbit mundial no exclusiva que inclou els drets següents:

- a. Dret de reproduir, distribuir i comunicar públicament l'obra o la prestació.
- b. Dret d'inserir l'obra o la prestació en una o més col·leccions.
- c. Dret de reproduir, distribuir i comunicar públicament l'obra o la prestació lícitament incorporada en una col·lecció.
- d. Dret de transformar l'obra per crear-ne una obra derivada sempre que s'hi inclogui una indicació de la transformació o modificació efectuada.
- e. Dret de reproduir, distribuir i comunicar públicament les obres derivades creades a partir de l'obra subjecta a la llicència.
- f. Dret d'extraure i reutilitzar l'obra o la prestació d'una base de dades.

Aquests drets es poden exercir en tots els mitjans i formats, tangibles o intangibles, coneguts en el moment de concessió d'aquesta llicència. Els drets esmentats inclouen el dret a efectuar les modificacions que siguin tècnicament necessàries per exercir els drets en altres mitjans i formats. Tots aquells drets no concedits expressament pel llicenciador queden reservats, incloent-hi, a títol enunciatiu però no limitatiu, els establerts en la secció 4.f, així com els drets morals irrenunciables reconeguts per la llei aplicable. En la mesura que el llicenciador tingui drets exclusius previstos per la llei nacional vigent que implementa la directiva europea en matèria de dret sui generis sobre bases de dades, renuncia expressament a aquests drets exclusius.

4. Restriccions. La concessió de drets que implica aquesta llicència està subjecta i limitada a les restriccions següents:

- a. Podeu reproduir, distribuir o comunicar públicament l'obra o la prestació només en els termes d'aquesta llicència i n'heu d'incloure una còpia, o l'identificador uniforme de recursos (URI) corresponent. No podeu oferir o imposar cap condició sobre l'obra o la

prestació que alteri o restringeixi els termes d'aquesta llicència o l'exercici dels drets per part dels seus concessionaris. No podeu sublllicenciar l'obra o la prestació. Heu de mantenir intactes tots els avisos referents a aquesta llicència i a l'absència de garanties. No podeu reproduir, distribuir o comunicar públicament l'obra o la prestació amb mesures tecnològiques que en controlin l'accés o l'ús d'una manera contrària als termes d'aquesta llicència. Aquesta secció 4.a també afecta l'obra o la prestació incorporada en una col·lecció, però no implica que la col·lecció en conjunt automàticament quedi o hagi de quedar subjecta als mateixos termes. En el cas que us sigui requerit, mitjançant una comunicació prèvia del llicenciador, si incorporeu l'obra o la prestació en una col·lecció o en creeu una obra derivada, haureu d'eliminar qualsevol dels crèdits requerits en l'apartat 4.d, fins on sigui possible.

- b. Podeu distribuir o comunicar públicament una obra derivada, en el sentit d'aquesta llicència, només en els seus termes o mitjançant una llicència equivalent. Si useu aquesta mateixa llicència n'heu d'incloure una còpia o bé l'URI, amb cada obra derivada que distribuïu o comuniqueu públicament. No podeu oferir o imposar cap condició respecte de l'obra derivada que alteri o restringeixi els termes d'aquesta llicència o l'exercici dels drets per part dels seus concessionaris. Quan distribuïu o comuniqueu públicament l'obra derivada, heu de mantenir intactes tots els avisos referents a aquesta llicència i a l'absència de garanties. No podeu reproduir, distribuir o comunicar públicament l'obra derivada amb mesures tecnològiques que en controlin l'accés o l'ús d'una manera contrària als termes d'aquesta llicència. Si useu una llicència equivalent haureu de complir-ne els requisits establerts quan distribuïu o comuniqueu públicament l'obra derivada. Totes les condicions d'aquesta secció 4.b també afecten l'obra derivada incorporada en una col·lecció, però no implica que la col·lecció en conjunt automàticament en quedi o n'hagi de quedar subjecta.
- c. No podeu exercir cap dels drets concedits en l'anterior secció 3 si el que es pretén principalment o la vostra actuació està dirigida a l'obtenció d'un benefici mercantil o una contraprestació monetària. L'intercanvi de l'obra o la prestació per altres obres o prestacions protegides per la propietat intel·lectual mitjançant sistemes de compartir fitxers no es considerarà un procediment amb el qual es pretengui principalment o estigui dirigit a l'obtenció d'un benefici mercantil o una contraprestació monetària, sempre que no hi hagi cap pagament en relació amb l'intercanvi de les obres protegides.
- d. Si reproduïu, distribuïu o comuniqueu públicament l'obra o la prestació, una col·lecció que la incorpori o qualsevol obra derivada, heu de mantenir intactes tots els avisos sobre la propietat intel·lectual i indicar, de manera raonable conforme al mitjà o als mitjans que useu:
 - i. El nom de l'autor original, o el pseudònim si és el cas, així com el del titular originari, si s'ha facilitat.
 - ii. El nom d'aquelles parts (per exemple: institució, publicació, revista) que el titular originari o el llicenciador designin perquè siguin reconegudes en l'avís legal, les condicions d'ús, o de qualsevol altra manera raonable.
 - iii. El títol de l'obra o la prestació si s'ha facilitat.
 - iv. L'URI, si n'hi ha, que el llicenciador especifiqui perquè sigui vinculat a l'obra o la prestació, llevat que aquest URI no es refereixi a l'avís legal o a la informació sobre la llicència de l'obra o la prestació.
 - v. En el cas d'una obra derivada, un avís que identifiqui la transformació de l'obra en l'obra derivada (p. ex., «traducció catalana de l'obra de l'autor original», o «guió basat en l'obra original de l'autor original»).

Aquest reconeixement s'ha de fer de manera raonable. En el cas d'una obra derivada o d'una incorporació en una col·lecció, aquests crèdits hauran d'aparèixer com a mínim

en el mateix lloc on hi hagi els corresponents a altres autors o titulars i de forma comparable a aquests. Per aclarir qualsevol dubte, els crèdits requerits en aquesta secció només s'usaran a efectes d'atribució de l'obra o la prestació en la manera especificada anteriorment. Sense un permís previ per escrit, no podeu afirmar ni fer entendre implícitament ni explícitament cap connexió, patrocini o aprovació per part del titular originari, el llicenciador o les parts reconegudes cap a vós o cap l'ús que feu de l'obra o la prestació.

- e. Per aclarir qualsevol dubte, s'ha de fer notar que les restriccions anteriors (paràgrafs 4.a, 4.b, 4.c i 4.d) no s'aplicaran a les parts de l'obra o la prestació subjecta a aquesta llicència que únicament puguin ser protegides mitjançant el dret sui generis sobre bases de dades recollit per la llei nacional vigent que implementa la directiva europea de bases de dades.
- f. Per aclarir qualsevol dubte, el titular originari conserva:
 - i. El dret de percebre les remuneracions o compensacions previstes per actes d'explotació de l'obra o la prestació, qualificades per la llei com a irrenunciables i inalienables i subjectes a gestió col·lectiva obligatòria.
 - ii. El dret exclusiu de percebre, tant individualment com mitjançant una entitat de gestió col·lectiva de drets, qualsevol remuneració derivada d'actes d'explotació de l'obra o la prestació que feu que no quedin subjectes a aquesta llicència d'acord amb el que estableix l'apartat 4.c.

5. Exoneració de responsabilitat

LLEVAT QUE S'ACORDI MÚTUAMENT ENTRE LES PARTS, EL Llicenciador ofereix l'obra o la prestació tal com és (on an as-is basis) i no confereix garantia de cap mena respecte de l'obra o la prestació o la presència o l'absència d'errors que es puguin detectar o no. Algunes jurisdicccions no permeten l'exclusió d'aquestes garanties, de manera que aquesta exclusió pot no ser aplicable en el vostre cas.

6. Limitació de responsabilitat. LLEVAT QUE LA LLEI APPLICABLE HO DISPOSI EXPRESSAMENT I IMPERATIVAMENT, EN CAP CAS EL Llicenciador SERÀ RESPONSABLE DAVANT VOSTRE PER QUALSEVOL DANY QUE EN PUGUI RESULTAR, TANT SI ÉS GENERAL COM ESPECIAL (INCLOSOS EL DANY EMERGENT I EL LUCRE CESSANT), FORTUÏT O CAUSAL, DIRECTE O INDIRECTE, PRODUÏT PER L'ús DE L'OBRA O LA PRESTACIÓ DURANT EL PERÍODE EN QUÈ S'ESTÉN AQUESTA Llicència, encara que el llicenciador hagués estat informat de la possibilitat d'aquests danys.

7. Finalització de la llicència

- a. Aquesta llicència i la concessió dels drets que conté acabaran automàticament en cas que se n'incompleixi qualsevol dels termes. No obstant això, no s'anul·larà la llicència d'aquelles persones o entitats que hagin rebut obres derivades o col·leccions vostres amb aquesta llicència, sempre que aquestes persones o entitats es mantinguin en el compliment íntegre d'aquesta llicència. Les seccions 1, 2, 5, 6, 7, i 8 continuaran vigents malgrat que finalitzi aquesta llicència.

- b. Conforme a les condicions anteriors, la concessió de drets d'aquesta llicència és vigent per tot el termini de protecció dels drets de propietat intel·lectual segons la llei aplicable. Malgrat això, el llicenciat es reserva el dret a divulgar o publicar l'obra o la prestació en condicions diferents a les presents, o a retirar-la en qualsevol moment. Tanmateix, això no suposarà donar per conclosa aquesta llicència (o qualsevol altra llicència que hagi estat concedida, o calgui concedir, en els termes d'aquesta llicència), sinó que continuarà vigent i amb efectes complets, a menys que no hagi finalitzat conforme allò establert anteriorment, sense perjudici del dret moral de penediment en els termes reconeguts per la llei de propietat intel·lectual aplicable.

8. Miscel·lània

- a. Cada vegada que exploteu d'alguna manera l'obra o la prestació, o una col·lecció que la incorpori, el llicenciat ofereix als tercers i successius llicenciataris la concessió de drets sobre l'obra o la prestació, en les mateixes condicions que la llicència que us ha estat concedida.
- b. Cada vegada que exploteu d'alguna manera una obra derivada, el llicenciat original ofereix als tercers i successius llicenciataris la concessió de drets sobre l'obra subjecta a aquesta llicència, en les mateixes condicions que la llicència que us ha estat concedida.
- c. Si alguna disposició d'aquesta llicència resulta invàlida o inaplicable segons la llei vigent, això no afectarà la validesa o l'aplicabilitat de la resta dels termes d'aquesta llicència i, sense cap acció addicional per a qualsevol de les parts d'aquest acord, aquesta disposició s'entendrà reformada en allò estrictament necessari per fer que aquesta disposició sigui vàlida i executiva.
- d. No s'entendrà que hi ha renúncia pel que fa a algun terme o disposició d'aquesta llicència, ni que se'n consent cap violació, llevat que la renúncia o el consentiment figuri per escrit i estigui firmat per la part que renuncia o que consente.
- e. Aquesta llicència constitueix l'acord ple entre les parts respecte de l'obra o la prestació objecte d'aquesta llicència. No hi ha interpretacions, acords o condicions respecte de l'obra o la prestació que no s'especifiquin expressament en aquesta llicència. El llicenciat no estarà obligat per cap disposició complementària que pugui aparèixer en qualsevol comunicació vostra. Aquesta llicència no es pot modificar sense que ho acordeu per escrit amb el llicenciat.

Avís de Creative Commons

Creative Commons no és part d'aquesta llicència, i no ofereix cap garantia en relació amb l'obra o la prestació. Creative Commons no serà responsable davant vostre —o davant cap part—, ni per cap dany de cap tipus, tant si és general o especial (incloent-hi el dany emergent i el lucre cessant), com si és fortuit o causal, que estigui relacionat amb aquesta llicència. A pesar de les dues (2) afirmacions anteriors, si Creative Commons s'identifica expressament com a llicenciat, tindrà tots els drets i les obligacions del llicenciat.

Llevat del propòsit limitat d'indicar al públic que l'obra o la prestació està subjecta a una llicència CCPL, cap part usará la marca registrada Creative Commons ni cap altra marca registrada o insígnia relacionada amb Creative Commons sense el seu consentiment per escrit. Qualsevol ús permès es farà conforme a les pautes vigents en cada moment sobre l'ús de la marca registrada per Creative Commons, publicades en el seu web o

proporcionades amb petició prèvia. Per aclarir qualsevol dubte, les restriccions en l'ús de la marca no formen part d'aquesta llicència.

Podeu contactar amb Creative Commons a: <http://creativecommons.org/>.

Recull realitzat per:

Josep Escoda, *Mohawk*.

Han col·laborat activament:

Esther Rosales, *Selene*.
Quim Escoda, *Ozzy*.
Salvador Massó, *Tinkpor*.
Jaume Jordana, *Zombi*.
Pere Montasell, *Pere DOM*
Jordi Bernal, *Jordi DOM*
Llorenç Estrader
Ramon Reina
Sílvia Martínez
Pere Tutzusaus
Albert Funollet
Jordi Adsuar
Cristian Boiria
Manuel Plaza
Joan Casòliva, *Gotsauile*
Jordi Farré
Toni Mir
Oriol Pascual
Oskar Linares, *K*
Marta Giralt
Raul, *Zorat's Grave*
Albert Masó
Vicky Álvarez
Albert Jover, *Kueka*
Josep Mula
Jordi Girbén
Victor Carceler
JMª Osuna
Esteve
Xesco Mas

Més informació a:

<http://personales.ya.com/jescoda07>

